

ΟΔΗΓΙΑ 98/34/ΕΚ:

ένα μέσο συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των επιχειρήσεων για την εξασφάλιση της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς

**Οδηγός της διαδικασίας πληροφόρησης
στον τομέα των τεχνικών προτύπων
και κανονισμών και των κανόνων
σχετικά με τις υπηρεσίες
της κοινωνίας της πληροφορίας**

ΟΔΗΓΙΑ 98/34/ΕΚ:

ένα μέσο συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των επιχειρήσεων για την εξασφάλιση της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς

Οδηγός της διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

**Η Άμεση Ευρώπη είναι μια υπηρεσία που σας βοηθά να βρείτε
απαντήσεις στα ερωτήματά σας για την Ευρωπαϊκή Ένωση**

Αριθμός δωρεάν τηλεφωνικής κλήσης (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Ορισμένες εταιρείες κινητής τηλεφωνίας δεν επιτρέπουν την πρόσβαση στους αριθμούς 00 800
ή οι κλήσεις αυτές μπορεί να χρεώνονται.

Περισσότερες πληροφορίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχονται από το Διαδίκτυο
μέσω του εξυπηρετητή Europa (<http://europa.eu.int>).

Βιβλιογραφικό δελτίο υπάρχει στο τέλος του τεύχους.

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2005

ISBN 92-894-6916-1

© Ευρωπαϊκές Κοινότητες, 2005
Επιτρέπεται η αναπαραγωγή με αναφορά της πηγής.

Printed in Italy

ΤΥΠΩΜΕΝΟ ΣΕ ΧΑΡΤΙ ΛΕΥΚΑΣΜΕΝΟ ΧΩΡΙΣ ΧΛΩΡΙΟ

Πίνακας περιεχομένων

Εισαγωγή

Η οδηγία 98/34/ΕΚ, ένα μέσο διαφάνειας στην υπηρεσία της εσωτερικής αγοράς 10

Κεφαλαίο Ι

Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 16

Ορισμοί (Άρθρο 1) 16

- προϊόν, 16
- υπηρεσία, 16
- τεχνική προδιαγραφή, 18
- άλλη απαίτηση, 19
- κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, 19
- πρότυπο, 21
- πρόγραμμα τυποποίησης, 23
- σχέδιο προτύπου, 24
- Ευρωπαϊκός οργανισμός τυποποίησης, 24
- εθνικός οργανισμός τυποποίησης, 29
- τεχνικός κανόνας, 30
- σχέδιο τεχνικού κανόνα 33

Κεφαλαίο ΙΙ

Η διαδικασία πληροφόρησης σχετικά με τα πρότυπα 36

- Η πληροφόρηση της Επιτροπής και των οργανισμών τυποποίησης σχετικά με νέα θέματα στα εθνικά προγράμματα τυποποίησης (Άρθρο 2) 36
- Κοινοποίηση των σχεδίων προτύπων στους ευρωπαϊκούς και εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης και στην Επιτροπή (Άρθρο 3) 39
- Μέτρα για τα οποία είναι αρμόδια τα κράτη μέλη (Άρθρο 4) 39
- Η υποχρέωση των κρατών μελών να μεριμνούν ώστε να μην εμποδίζεται η ευρωπαϊκή τεχνική εναρμόνιση (Άρθρο 7) 41

Κεφαλαίο III

Η διαδικασία που εφαρμόζεται στους τεχνικούς κανόνες	44
- Η κοινοποίηση και η παροχή πληροφοριών σχετικά με σχέδια τεχνικών κανόνων και οι δυνατότητες αντίδρασης της Επιτροπής και των κρατών μελών (Άρθρο 8)	44
- Πρώτο στάδιο: το καθήκον πληροφόρησης	45
α) Οι υποχρεώσεις των κρατών μελών:	45
1. Γενικοί κανόνες	45
2. Ειδικές περιπτώσεις	46
β) Οι υποχρεώσεις της Επιτροπής	48
- Δεύτερο στάδιο: οι δυνατότητες αντίδρασης της Επιτροπής και των κρατών μελών (παρατηρήσεις, εμπειριστατωμένες γνώμες, «πάγωμα»)	49
Η υποχρέωση τήρησης των περιόδων status quo	51
Εξαιρέσεις από την υποχρέωση κοινοποίησης ή τήρησης περιόδων status quo	55

Κεφαλαίο IV

Η μόνιμη επιτροπή (Άρθρα 5 και 6)	62
1. Γενικές αρμοδιότητες	63
2. Ειδικές αρμοδιότητες στο πλαίσιο της διαδικασίας που εφαρμόζεται για τους τεχνικούς κανόνες	64
3. Ειδικές αρμοδιότητες στο πλαίσιο της διαδικασίας για τα πρότυπα	64

Κεφαλαίο V

Η εφαρμογή της οδηγίας	68
- Εκθέσεις και στατιστικές (Άρθρο 11)	68
- Παραπομπή στην οδηγία κατά τη θέσπιση τεχνικού κανόνα (Άρθρο 12)	68
- Χρονοδιάγραμμα και διαδικασίες εφαρμογής	69

Κεφαλαίο VI

Πρόσβαση των ιδιωτών και της βιομηχανίας στις πληροφορίες και τα ένδικα μέσα που έχουν στη διαθεσή τους	72
1. Πληροφορίες που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σειρά C	72
2. Άλλες πηγές πληροφοριών	73
3. Η αδυναμία εφαρμογής «μη κοινοποιημένων» τεχνικών κανόνων	74

Συμπερασμα	76
-------------------	----

Επιλογή βιβλιογραφίας 80

Παραρτηματα

Παράρτημα 1

- Σημεία επαφής της Επιτροπής και των κρατών μελών για την πτυχή «τεχνικοί κανόνες» της οδηγίας. 88

Παράρτημα 2

- Σημεία επαφής για την πτυχή «πρότυπα» της οδηγίας (Επιτροπή, Ευρωπαϊκοί και εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης). 90

Προλογος

Το 2000 η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε τη στρατηγική της Λισαβόνας – ένα φιλόδοξο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων με στόχο να καταστεί η ΕΕ η πιο ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης στον κόσμο έως το 2010. Στα μέσα αυτής της περιόδου, το 2005, η Επιτροπή πρότεινε μια ανανεωμένη προσέγγιση της στρατηγικής αυτής, με έμφαση στην ανάπτυξη και στην απασχόληση. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η βελτίωση της ποιότητας του ευρωπαϊκού και του εθνικού ρυθμιστικού πλαισίου αποτελεί σημαντική πρόκληση.

Ένα από τα πλέον ακανθώδη και σημαντικά έργα στη διαχείριση της εσωτερικής αγοράς είναι η αποφυγή της θέσπισης εθνικών τεχνικών κανόνων και προτύπων που θέτουν νέα εμπόδια στις συναλλαγές. Είκοσι χρόνια αφότου τέθηκε σε ισχύ, η οδηγία για την κοινοποίηση (οδηγία 83/189/ΕΟΚ που κωδικοποιήθηκε από την οδηγία 98/34/ΕΚ) έχει αποδειχθεί ότι αποτελεί βασικό μέσο της εσωτερικής αγοράς.

Ο μηχανισμός που θεσπίστηκε με την αρχική οδηγία 83/189/ΕΟΚ βασίζεται στη συμφωνία των κρατών μελών να ενημερώνονται αμοιβαία και να πραγματοποιούν διαβουλεύσεις τόσο μεταξύ τους, όσο και με την Επιτροπή πριν από την έγκριση τεχνικών κανόνων και να τροποποιούν τα σχέδιά τους εφόσον είναι απαραίτητο. Μέσω της διαφάνειας και της ανταλλαγής πληροφοριών στο στάδιο της νομοθετικής πρότασης, τα κράτη μέλη έχουν συμφωνήσει να προλαμβάνουν την εμφάνιση νέων εμποδίων στην ενιαία αγορά.

Έτσι δημιουργήθηκε και σταδιακά επεκτάθηκε μια διαδικασία ελέγχου στην οποία υποβάλλονται πριν από την έγκρισή τους όλα τα σχέδια τεχνικών κανόνων και προτύπων που αφορούν προϊόντα. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή, τα κράτη μέλη, η βιομηχανία και οι ιδιώτες διαθέτουν συνεχώς πρόσβαση στις δραστηριότητες του τεχνικού τομέα, γεγονός που τους παρέχει τη δυνατότητα να εξαλείφουν εξαρχής οποιαδήποτε εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

Στα τελευταία 20 χρόνια, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας διευρύνθηκε σταδιακά ώστε να καλύπτει όλα τα βιομηχανικά, γεωργικά και αλιευτικά προϊόντα. Με την οδηγία 98/48/ΕΚ το σύστημα επεκτάθηκε ώστε να συμπεριληφθούν οι υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, καθώς έγινε αισθητή η ανάγκη ενός μηχανισμού για την εποπτεία αυτού του νέου και ταχέως αναπτυσσόμενου τομέα, ενώ παράλληλα παραχωρήθηκε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ελευθερία στους οικονομικούς φορείς και στα κράτη μέλη για την αποτροπή των εμποδίων στις τεχνολογικές εξελίξεις στον εν λόγω τομέα.

Η διαδικασία αυτή συμβάλλει στην εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, αφού επιτρέπει τη βελτίωση των εθνικών διατάξεων και προσδιορίζει τομείς όπου η εναρμόνιση είναι πραγματικά αναγκαία. Έτσι, η διαδικασία λήψης αποφάσεων μπορεί να διεξάγεται στο καταλληλότερο επίπεδο διευκολύνοντας την αποκέντρωση, η οποία εξασφαλίζει την πολυμορφία των πολιτικών, πολιτισμικών και περιφερειακών παραδόσεων. Η οδηγία έδωσε την ευκαιρία να μελετηθούν οι εθνικές κανονιστικές πρωτοβουλίες και οδήγησε στη δημιουργία ενός γνήσιου φόρουμ συζήτησης, ανοίγοντας το δρόμο για την ανάληψη κοινών δράσεων με σκοπό την ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς, ενώ πρόσφατα συνέβαλε στη θέσπιση της διευρυμένης εσωτερικής αγοράς των 25 κρατών μελών.

Επιπλέον, ο μηχανισμός αυτός αποτελεί εργαλείο για καλύτερες ρυθμιστικές διατάξεις καθώς επιτρέπει στις διάφορες αρμόδιες αρχές, τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο, να αποτρέπουν τα προβλήματα *εκ των προτέρων* αποφεύγοντας έτσι δαπανηρές και αμφισβητούμενες διαδικασίες παράβασης, οι οποίες μπορούν να κινηθούν μόνο *εκ των υστέρων*. Η ανταλλαγή και η συγκέντρωση πληροφοριών είναι επίσης ένας αποτελεσματικός τρόπος να εξασφαλιστεί ότι οι εθνικές βέλτιστες πρακτικές θα γνωστοποιούνται και θα χρησιμεύουν ως πρότυπο για άλλες κανονιστικές πρωτοβουλίες.

Μετά την έκδοση έκθεσης της Επιτροπής το 2002, όπου αναλύονται οι φραγμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και στην

ελευθερία εγκατάστασης στην εσωτερική αγορά¹, οι υπηρεσίες της Επιτροπής εργάζονται για την πιθανή επέκταση της οδηγίας 98/34 ώστε να καλύψει υπηρεσίες πέραν εκείνων της κοινωνίας της πληροφορίας.

Στη διαδικασία κοινοποίησης, εκτός της Επιτροπής και των κρατών μελών, συμμετέχει και η βιομηχανία. Εκτός από τη δυνατότητα εξέτασης της νομοθεσίας των χωρών τους, οι επιχειρήσεις στα κράτη μέλη έχουν την ευκαιρία να εξετάζουν τη νομοθεσία που προτείνεται από τις χώρες όπου πραγματοποιούν ή σχεδιάζουν εξαγωγές ή όπου παρέχουν ή σχεδιάζουν να παρέχουν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Έτσι, δύνανται πλέον να προσαρμόζουν εγκαίρως τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους ώστε να ανταποκρίνονται στις νέες απαιτήσεις, ενώ παράλληλα μπορούν να ενεργούν για την εξάλειψη των στοιχείων προστατευτισμού που εντοπίζουν.

Προκειμένου να αξιοποιηθεί πλήρως ο μηχανισμός που θεσπίστηκε, η βιομηχανία θα πρέπει να κατανοήσει τη λειτουργία του, καθώς και τις δυνατότητες πρόσβασης στα κοινοποιούμενα κείμενα. Αυτό μπορεί να γίνει με επίσκεψη στη βάση δεδομένων μας στην ακόλουθη διεύθυνση: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris>, με ελεύθερη πρόσβαση.

Το παρόν φυλλάδιο περιλαμβάνεται στα μέσα που χρησιμοποιεί η Επιτροπή για να φέρει το κοινοτικό δίκαιο πλησιέστερα στους χρήστες του. Εύχομαι με τη δημοσίευσή του να ενισχυθεί αυτή η πρακτική ανταλλαγής πληροφοριών, διαλόγου και συνεργασίας που συνιστά το νέο κοινοτικό πνεύμα.

Sabine Lecrenier
Προϊσταμένη Μονάδας
Γενική Διεύθυνση Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας

¹ COM(2002) 441 τελικό.

Εισαγωγή

Η οδηγία 98/34/ΕΚ, ένα μέσο διαφάνειας
στην υπηρεσία της εσωτερικής αγοράς

Εισαγωγή: Η οδηγία 98/34/ΕΚ, ένα μεσο διαφανείας στην υπηρεσία της εσωτερικής αγοράς

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, η Επιτροπή, στηριζόμενη σε μια απόφαση του Δικαστηρίου γνωστή ως απόφαση «Cassis de Dijon», θέσπισε μια νέα πολιτική για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, η οποία βασιζόταν σε τρεις βασικές αρχές:

- Αποδοχή σε κάθε κράτος μέλος των προϊόντων που παράγονται νόμιμα στην υπόλοιπη Κοινότητα («αμοιβαία αναγνώριση»).
- Εναρμόνιση περιοριζόμενη σε σημαντικούς οικονομικούς τομείς που καλύπτουν ειδικότερα την υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον.
- Μια προσέγγιση βασιζόμενη στην πρόληψη για την παρακολούθηση των εθνικών κανονισμών.

Από το 1984, η οδηγία 83/189/ΕΟΚ², η οποία μετά την κωδικοποίησή της έγινε η οδηγία 98/34/ΕΚ³, έχει θεσπίσει έναν προληπτικό μηχανισμό, του οποίου το πεδίο εφαρμογής διευρύνθηκε προοδευτικά.

Σήμερα, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα που αφορά προϊόντα καθώς και υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας πριν από τη θέσπισή του στο εθνικό δίκαιο.

Η ιδέα αυτή ήταν επαναστατική εκείνη την περίοδο και εξακολουθεί να είναι – στο μέτρο που η Επιτροπή εξετάζει το ενδεχόμενο επέκτασής της και σε άλλους τομείς.

Η ανταλλαγή πληροφοριών πραγματοποιείται σύμφωνα με μια διπλή διαδικασία που χωρίζει την οδηγία σε δύο διακριτά αλλά συμπληρωματικά τμήματα.

Το πρώτο μέρος αφορά τη διαδικασία πληροφόρησης μεταξύ των εθνικών οργανισμών τυποποίησης, των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης, δηλαδή της CEN (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης), της CENELEC (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης), του ETSI (Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων), και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που προβλέπεται για τις νέες εθνικές πρωτοβουλίες με στόχο τη σύνταξη εθνικών προτύπων. Η εφαρμογή αυτής της διαδικασίας ανατέθηκε από την Επιτροπή στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης με ετήσια σύμβαση.

Το δεύτερο μέρος της οδηγίας απευθύνεται στα κράτη μέλη που δέχθηκαν να εφαρμόζουν ένα μηχανισμό αμοιβαίας διαφάνειας και ελέγχου στον κανονιστικό τομέα. Η πρωτοβουλία αυτή ήταν πρωτότυπη από πολλές απόψεις:

- Ο μηχανισμός έχει προληπτικό χαρακτήρα: οι πληροφορίες παρέχονται ενώ οι τεχνικοί κανόνες που αφορούν τα προϊόντα ή οι κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας βρίσκονται ακόμη σε στάδιο σχεδίου και μπορούν να τροποποιηθούν έτσι ώστε να συμφωνούν με τις αρχές της εσωτερικής αγοράς.
- Όχι μόνο η Επιτροπή αλλά και το σύνολο των κρατών μελών έχουν τη δυνατότητα εξέτασης και ελέγχου των κειμένων, μέσω της εφαρμογής των περιόδων status quo. Τα κράτη μέλη έχουν αντιληφθεί τα πλεονεκτήματα μιας διαδικασίας που τους παρέχει τη δυνατότητα αμοιβαίας παρέμβασης στην πορεία της νομοθετικής διαδικασίας τους. Η ίδια η Συνθήκη περιοριζόταν στη θέσπιση δυνατότητας ελέγχου των κρατών μελών εκ των υστέρων, χρησιμοποι-

² Οδηγία της 28ης Μαρτίου 1983. ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8.

³ Οδηγία της 22ας Ιουνίου 1998. ΕΕ L 204, 21.7.1998, σ. 37.

ώντας χρονοβόρες διαδικασίες παράβασης, οι οποίες σπανίως εφαρμόζονται μεταξύ κρατών μελών.

- Επιπλέον, ο μηχανισμός επιτρέπει το «πάγωμα» των εθνικών νομοσχεδίων για μια ορισμένη περίοδο προκειμένου να διευκολυνθεί ο διάλογος σε κοινοτικό επίπεδο για το ίδιο θέμα, υπό το φως των πρωτοβουλιών εναρμόνισης. Επιπλέον, μέσω αυτού του νομοθετικού παρατηρητηρίου μπορούν να εντοπιστούν ευκολότερα οι πραγματικές ανάγκες εναρμόνισης.

Ο μηχανισμός, αν και κινήθηκε αργά στην αρχή, επεκτάθηκε και προσέφερε στην Επιτροπή, στα κράτη μέλη και στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα ελέγχου των δραστηριοτήτων των εθνικών αρχών και των οργανισμών τυποποίησης στον τεχνικό τομέα (κανόνες σύνθεσης, επισήμανσης, ονομασίας, δοκιμών, κ.λπ. των προϊόντων ή ακόμη κανόνες που αφορούν τον κύκλο ζωής των προϊόντων μέχρι την εξάλειψή τους). Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας διευρύνθηκε προοδευτικά, ώστε να καλύπτει εφεξής όλα τα γεωργικά και βιομηχανικά προϊόντα και να λαμβάνει υπόψη ολοένα μεγαλύτερο αριθμό διατάξεων, καταβάλλοντας κυρίως προσπάθεια ώστε να μη διαφεύγουν από το σύστημα οι μηχανισμοί που επιβάλλουν έμμεσα την τήρηση τεχνικών προδιαγραφών. Το 1998, η διαδικασία επεκτάθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ περιλαμβάνοντας τους κανόνες που αφορούν τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.⁴

Σταδιακά διευρύνθηκε και το γεωγραφικό πεδίο της οδηγίας. Η οδηγία 98/34/ΕΚ, η οποία ήδη από το 1990 εφαρμόζοταν μερικώς στις χώρες της ΕΖΕΣ,⁵ επεκτάθηκε εν μέρει και στην Τουρκία στο πλαίσιο της συμφωνίας σύνδεσης με τη χώρα αυτή⁶. Η οδηγία αποτέλεσε επίσης πρότυπο για μια Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης⁷.

Η εφαρμογή της διαδικασίας κοινοποίησης δημιούργησε νέες πρακτικές οδηγώντας στην ανάπτυξη νέας φιλοσοφίας για την ανταλλαγή πληροφοριών, το διάλογο και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Επίσης, ο μηχανισμός αυτός αποδείχθηκε ότι αποτελεί ένα εξαιρετικό εργαλείο αναφοράς, το οποίο παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να αξιοποιούν τις ιδέες των εταίρων τους προκειμένου να επιλύσουν κοινά προβλήματα σχετικά με τους τεχνικούς κανόνες, ιδίως σε τομείς όπου εισάγονται ρυθμίσεις για πρώτη φορά, όπως οι ΓΤΟ, τα ονόματα τομέα και η γονιδιακή θεραπεία.

Επιπλέον, η Επιτροπή χρησιμοποιεί την οδηγία 98/34/ΕΚ ως εκπαιδευτικό μέσο για την βελτίωση της μορφής των εθνικών νομοθετικών κειμένων.

Με αυτό το μέσο, η Επιτροπή δεν επιτυγχάνει μόνο την κατάργηση των διατάξεων που είναι αντίθετες προς το κοινοτικό δίκαιο αλλά συμβάλλει ώστε να περιληφθούν στην εθνική νομο-

⁴ Η οδηγία 83/189/ΕΟΚ τροποποιήθηκε κυρίως από την οδηγία 88/182/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1988, (ΕΕ L 81 της 26.3.1988, σ. 75) καθώς και από την οδηγία 94/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1994, (ΕΕ L 100 της 19.4.1994, σ. 30). Η οδηγία 98/34/ΕΚ της 22ας Ιουνίου 1998 κωδικοποίησε την οδηγία 83/189/ΕΟΚ και όλες τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις της, ενώ η οδηγία 98/48/ΕΚ της 20ής Ιουλίου 1998 τροποποίησε την οδηγία 98/34/ΕΚ.

⁵ Η Συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών της ΕΖΕΣ και της ΕΟΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών κανόνων τέθηκε σε ισχύ το Νοέμβριο του 1990. Η συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, η οποία ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1994, στη συνέχεια ενσωμάτωσε την οδηγία 83/189/ΕΟΚ με τις απαραίτητες προσαρμογές. Η Ελβετία, παρότι δεν έχει υπογράψει τη συμφωνία αυτή, εξακολουθεί να εφαρμόζει τη διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών.

⁶ Συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας (ΕΕ 1964 σ. 3685, Αγγλική έκδοση: ΕΕ τόμος 16 αριθ. C 113 της 24.12.1973) και Απόφαση 1/95 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΚ-Τουρκίας, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την εφαρμογή της οριστικής φάσης της Τελωνιακής Ένωσης (ΕΕ L 35 της 13.2.1996, σ. 1).

⁷ Σύμβαση αριθ. 180 του Συμβουλίου της Ευρώπης για την ενημέρωση και τη νομική συνεργασία όσον αφορά τις «υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας».

θεσία οι απαραίτητες διατάξεις που εξασφαλίζουν την πλήρη ενημέρωση των οικονομικών φορέων σχετικά με τα δικαιώματά τους και καθιστά δυνατή την πρακτική εφαρμογή της αρχής της «αμοιβαίας αναγνώρισης» όπως απορρέει από την ερμηνεία του Δικαστηρίου για τα άρθρα 28 και επ. της Συνθήκης.

Σύμφωνα με την αρχή αυτή, κάθε κράτος μέλος πρέπει να επιτρέπει στην επικράτειά του την πώληση κάθε προϊόντος που παράγεται ή διακινείται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον αυτό το προϊόν εγγυάται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας σε περιπτώσεις όπου διακυβεύονται θεμιτά συμφέροντα, π.χ. σε θέματα υγείας και ασφάλειας. Επιστέγασμα αυτής της διαδικασίας αποδοχής των προϊόντων που προέρχονται από την υπόλοιπη Κοινότητα - η οποία επεκτάθηκε με τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο σε προϊόντα προερχόμενα από τις χώρες της ΕΖΕΣ που υπέγραψαν την εν λόγω συμφωνία⁸ - υπήρξε η αμοιβαία αναγνώριση των κανόνων σχεδιασμού, παραγωγής και δοκιμών των προϊόντων καθώς και των διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητάς τους. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ενημερώνονται σχετικά με τους κανόνες αυτούς με τη διαδικασία πληροφόρησης που θεσπίστηκε με την οδηγία 98/34/ΕΚ.

Επιπλέον, οι διατάξεις της απόφασης 1/95 του Συμβουλίου Συνδέσης ΕΚ-Τουρκίας, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την εφαρμογή της οριστικής φάσης της Τελωνιακής Ένωσης⁹, οι οποίες προβλέπουν την κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών και των μέτρων ισοδύναμου αποτελέσματος μεταξύ της ΕΕ και της Τουρκίας, ερμηνεύονται για τους σκοπούς της εφαρμογής τους σε προϊόντα που καλύπτονται από την τελωνιακή ένωση σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

για τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ, ιδίως για τα άρθρα 28 έως 30 αυτής.

Η οδηγία 98/34/ΕΚ, επεκτείνοντας το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας πληροφόρησης στους κανόνες που αφορούν τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, εξασφάλισε από τον Αύγουστο του 1999 την πρόληψη νέων εμποδίων για την ελεύθερη εγκατάσταση και παροχή υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας προβλέποντας ένα μηχανισμό για την ανάλυση της συμβατότητας νέων εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων στον τομέα αυτό με τα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης ΕΚ.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, τα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης απαιτούν την κατάργηση των περιορισμών, δηλ. κάθε «μέτρου το οποίο απαγορεύει, παρακωλύει ή καθιστά λιγότερο ελκυστική την άσκηση των ως άνω ελευθεριών» (ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών)¹⁰.

Βάσει αυτής της νομολογίας, ένας εθνικός περιορισμός, για να γίνει δεκτός ως εξαίρεση από τις θεμελιώδεις ελευθερίες της εσωτερικής αγοράς σε έναν μη εναρμονισμένο τομέα, πρέπει να πληροί τις αρχές της μη εισαγωγής διακρίσεων, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας.¹¹

Όσον αφορά ειδικότερα την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, αυτό σημαίνει ότι οι εθνικοί κανονισμοί που δεν λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις που πληροί ήδη ο φορέας παροχής υπηρεσιών στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος και από το οποίο προσφέρει τις υπηρεσίες του¹² θα αποδεικνύεται ότι αποτελούν δυσανάλογο περιορισμό και, ως εκ τούτου, δεν

⁸ Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι σχετικές διατάξεις της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο ισχύουν μόνο για «προϊόντα καταγωγής των συμβαλλόμενων μερών» και συνεπώς όχι για προϊόντα που απλώς διακινούνται εκεί.

⁹ ΕΕ L 35 της 13.2.1996, σ. 1.

¹⁰ Υπόθεση C-439/99 *Επιτροπή κατά Ιταλίας* – «*Εκθέσεις*» Συλλογή 2002, σ. I-305.

¹¹ Υπόθεση C-76/90 «*Dennemeyer*», Συλλογή 1991, σ. I-4221, υπόθεση C-369/96 «*Arblade*», Συλλογή 1999 σ. I-8453 και υπόθεση C-55/94 «*Gebhard*», Συλλογή 1995 σ. I-4165.

¹² Βλέπε προαναφερθείσα απόφαση «*Arblade*», υποσημείωση 11.

θα γίνονται δεκτοί βάσει του κοινοτικού δικαίου όταν η υπηρεσία παρέχεται, όπως στην περίπτωση των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, χωρίς να χρειάζεται να μεταβεί ο φορέας παροχής υπηρεσιών στην επικράτεια του κράτους μέλους στο οποίο η υπηρεσία γίνεται αποδεκτή.¹³

Επομένως, κατά την εξέταση των εθνικών σχεδίων κανόνων στον τομέα των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, προεξάρχων στόχος της Επιτροπής είναι, για παράδειγμα, βασιζόμενη στη νομολογία του Δικαστηρίου να αντιτίθεται σε κάθε εθνική κανονιστική προσέγγιση η οποία αποσκοπεί στην υιοθέτηση νομικών γενικών ρυθμίσεων για φορείς εγκατεστημένους εκτός της επικρατείας των, οι οποίες δεν κάνουν καμία διάκριση μεταξύ των φορέων παροχής υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στο κράτος μέλος που πραγματοποιεί την κοινοποίηση και εκείνων που επιθυμούν να παράσχουν υπηρεσίες στο εν λόγω κράτος χωρίς ωστόσο να είναι εγκατεστημένοι σε αυτό. Επίσης, η Επιτροπή φρόντισε ώστε τα σχέδια εθνικών κανόνων να μην επιβάλλουν περιττές ή υπερβολικές νομικές ή διοικητικές επιβαρύνσεις στους φορείς παροχής υπηρεσιών και ενδεχομένως στους χρήστες.

Προκειμένου να επιτευχθεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της οδηγίας, πρέπει όλοι οι ενδιαφερόμενοι - οι εθνικές αρχές, οι οργανισμοί τυποποίησης και οι οικονομικοί φορείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης - να κατανοήσουν πλήρως τις διατάξεις της και να αντιληφθούν επακριβώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Αυτή η πληροφόρηση κατέστη ειςέτι σημαντικότερη αφότου το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, τον Απρίλιο του 1996, καθιέρωσε ως αρχή ότι η παράβαση της υποχρέωσης κοινοποίησης συνεπάγεται τη μη εφαρμογή των οικείων τεχνικών κανόνων, με αποτέλεσμα να μην είναι αντιτάξιμοι έναντι των ιδιωτών.¹⁴

Σκοπός του παρόντος φυλλαδίου είναι να πληροφορήσει όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς - και ειδικότερα την ευρωπαϊκή βιομηχανία και τους φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας - σχετικά με τους στόχους, το περιεχόμενο και την εμβέλεια ενός βασικού κειμένου του κοινοτικού δικαίου ώστε να εξαλείφονται εξ αρχής τα τεχνικά εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, την ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας στην εσωτερική αγορά.

¹³ Βλέπε προαναφερθείσα απόφαση «*Dennemeyer*», υποσημείωση 11.

¹⁴ Υπόθεση C-194/94 «*CIA Security*», Συλλογή 1996 σ. I-2201.

Κεφαλαιο Ι

Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας

Κεφαλαίο Ι: Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας

Το άρθρο 1 διευκρινίζει την έννοια που ορίζει η οδηγία σε ορισμένους όρους-κλειδιά που χρησιμοποιούνται στις διατάξεις της. Αυτή η ορολογική και σημασιολογική διευκρίνιση είναι απαραίτητη για την καλή κατανόηση του κειμένου. Ταυτόχρονα, επιτρέπει τον ορισμό του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας.

Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1) «Προϊόν»: κάθε προϊόν βιομηχανικής κατασκευής, και κάθε γεωργικό προϊόν, συμπεριλαμβανομένων και των αλιευτικών προϊόντων.

Η αρχική οδηγία (δηλαδή η 83/189/ΕΟΚ) απέκλειε από το πεδίο εφαρμογής της τα καλλυντικά κατά την έννοια της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ¹⁵, τα φάρμακα κατά την έννοια της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ¹⁶, τα προϊόντα που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου και των ζώων και τα γεωργικά προϊόντα.¹⁷

Το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας διευρύνθηκε, επειδή η εφαρμογή της διαδικασίας πληροφόρησης ανάδειξε ότι μεγάλος αριθμός εθνικών κανονισμών και προτύπων που δημιουργούν εμπόδια στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές διέφευγαν από τον έλεγχο της Επιτροπής και των κρατών μελών επειδή η οδηγία δεν κάλυπτε ορισμένα προϊόντα.

Προκειμένου να αποσαφηνιστεί ο ιδιαίτερα ευρύς ορισμός που χρησιμοποιείται σήμερα, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο συμπεριέλαβε στο πλαίσιο των διατάξεων που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και απορρέουν από το άρθρο 28 της Συνθήκης, «τα προϊόντα που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήμα και επομένως μπορεί να αποτελέσουν το αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών».¹⁸ Το Δικαστήριο υπέδειξε επίσης σε αυτό το πλαίσιο ότι τα απόβλητα, ανακυκλώσιμα ή όχι, πρέπει να θεωρούνται προϊόντα των οποίων η κυκλοφορία δεν θα έπρεπε, κατ' αρχήν, να εμποδίζεται.¹⁹ Αυτά τα στοιχεία πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας.

2) «υπηρεσία»: οποιαδήποτε υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών, ήτοι κάθε υπηρεσία που συνήθως παρέχεται έναντι αμοιβής, με ηλεκτρονικά μέσα εξ αποστάσεως και κατόπιν προσωπικής επιλογής ενός αποδέκτη υπηρεσιών»²⁰.

¹⁵ ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 169.

¹⁶ Καταργήθηκε με την οδηγία 2001/83/ΕΚ της 6ης Νοεμβρίου 2001 περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση. ΕΕ L 311 της 28.11.2001, p. 67.

¹⁷ Κατά την έννοια του πρώην άρθρου 38 παράγραφος 1 της Συνθήκης (σήμερα άρθρο 33 παράγραφος 1 της Συνθήκης).

¹⁸ Υπόθεση 7/68 *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας*, Συλλογή 1968 σ. 617.

¹⁹ Υπόθεση 2/90 *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου*, Συλλογή 1992 σ. I-4431.

²⁰ Η έννοια των υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών εισήχθη με την οδηγία 98/48/ΕΚ και στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκε στην οδηγία 98/84/ΕΚ για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους (ΕΕ L 320 της 28.11.1998, σ. 54) και στην οδηγία 2000/31/ΕΚ για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1). Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτή τη νομική έννοια και γενικότερα για τις πτυχές της οδηγίας 98/34/ΕΚ που συνδέονται ειδικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, μπορείτε να ανατρέξετε στο *Σχέδιο οδηγού σχετικά με την οδηγία 98/48/ΕΚ η οποία καθιερώνει ένα μηχανισμό διαφάνειας στον τομέα των κανονισμών που αφορούν τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών* (Έγγρ. S-42/98-EL (οριστ.) – Γενική Διεύθυνση III – Βιομηχανία και Γενική Διεύθυνση XV – Εσωτερική Αγορά και Χρηματοπιστωτικές Υπηρεσίες.

Για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, νοείται με τον όρο:

- «εξ αποστάσεως»: υπηρεσία που παρέχεται χωρίς τα συμβαλλόμενα μέρη να είναι ταυτόχρονα παρόντα,
- «με ηλεκτρονικά μέσα»: υπηρεσία που παρέχεται στην αφετηρία της και γίνεται αποδεκτή στον προορισμό της μέσω εξοπλισμών ηλεκτρονικής επεξεργασίας (συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης) ή αποθήκευσης δεδομένων και η οποία παρέχεται, διαβιβάζεται και λαμβάνεται εξ ολοκλήρου μέσω τηλεφωνικής γραμμής, ραδιοφωνικής μετάδοσης, οπτικής ίνας ή με άλλα ηλεκτρομαγνητικά μέσα,
- «κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας ενός αποδέκτη υπηρεσιών»: υπηρεσία που παρέχεται με μετάδοση δεδομένων κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας.

Στο παράρτημα V περιέχεται ενδεικτικός κατάλογος των υπηρεσιών που δεν καλύπτονται από αυτόν τον ορισμό.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- στις υπηρεσίες ραδιοφωνικών μεταδόσεων,
- στις υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο α) της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι η ενσωμάτωση των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας αποτελεί μια πολύ σημαντική επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας που προσεγγίζει τις νέες εξελίξεις στο διεθνές εμπόριο. Για να προσδιοριστεί εάν μια δραστηριότητα εμπίπτει στον ορισμό των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, είναι πρώτα απαραίτητο να επιβεβαιωθεί εάν η εν λόγω δραστηριότητα αποτελεί «υπηρεσία» σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ως «υπηρεσίες» νοούνται μόνο οι παροχές που προσφέρονται κατά κανόνα έναντι αμοιβής. Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι το «ουσιώδες χαρακτηριστικό της αμοιβής [...] έγκειται στο γεγονός ότι αποτελεί την οικονομική αντιπαροχή της αντίστοιχης παροχής».²¹ Το χαρακτηριστικό αυτό δεν υφίσταται σε δραστηριότητες τις οποίες αναλαμβάνει το κράτος χωρίς οικονομική αντιπαροχή στο πλαίσιο των καθηκόντων του, ιδίως στον κοινωνικό, πολιτισμικό, εκπαιδευτικό και νομικό τομέα.

Στη συνέχεια, θα πρέπει να επαληθευτεί εάν η υπηρεσία είναι, κατά την έννοια της οδηγίας, «υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών». Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας, ως υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών νοείται μια υπηρεσία που παρέχεται: «εξ αποστάσεως», «με ηλεκτρονικά μέσα» και «κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας ενός αποδέκτη υπηρεσιών».

Η έννοια «εξ αποστάσεως» αφορά περιπτώσεις όπου η υπηρεσία παρέχεται με τη χρήση τεχνικών επικοινωνίας εξ αποστάσεως, οι οποίες συνεπώς χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι δεν υπάρχει ταυτόχρονη φυσική παρουσία των συμβαλλομένων μερών (δηλαδή του φορέα παροχής και του αποδέκτη των υπηρεσιών).

Η έκφραση «με ηλεκτρονικά μέσα» εννοεί υπηρεσίες των οποίων τα συστατικά στοιχεία παρέχονται, διαβιβάζονται και λαμβάνονται σε ηλεκτρονικό δίκτυο. Η υπηρεσία πρέπει να διαβιβάζεται από το σημείο αφετηρίας στο σημείο προορισμού μέσω ηλεκτρονικού εξοπλισμού (επεξεργασίας και αποθήκευσης) καθώς και με τηλεπικοινωνιακά μέσα.

Τέλος, η υπηρεσία πρέπει να παρέχεται μέσω της μετάδοσης δεδομένων κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας. Αυτό αποτελεί το στοιχείο της διαδραστικότητας που χαρακτηρίζει τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και τις διαχωρίζει από άλλες υπηρεσίες που αποστέλλονται χωρίς να είναι απαραίτητη η παραγγελία από τον αποδέκτη. Για το λόγο αυτό, το

²¹ Υπόθεση C-109/92 «Wirth», Συλλογή 1993 σ. I-6447.

άρθρο 1 ορίζει ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται στις υπηρεσίες ραδιοφωνικών μεταδόσεων ή στις υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων που καλύπτονται από την οδηγία 89/552/ΕΟΚ²² (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ²³, «Τηλεόραση χωρίς σύνορα»)²⁴.

Παραδείγματα υπηρεσιών που καλύπτονται από την οδηγία είναι οι γενικές επιγραμμικές υπηρεσίες πληροφοριών (εφημερίδες, βάσεις δεδομένων κ.λπ.), οι δραστηριότητες παρακολούθησης εξ αποστάσεως, οι διαδραστικές τηλεαγορές, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, οι επιγραμμικές κρατήσεις πτήσεων, οι επιγραμμικές επαγγελματικές υπηρεσίες (πρόσβαση σε βάσεις δεδομένων, διανυστική κ.λπ.).

3) «τεχνική προδιαγραφή»: η προδιαγραφή που περιέχεται σε έγγραφο στο οποίο ορίζονται τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος, όπως τα επίπεδα ποιότητας ή ιδιότητες χρήσης, η ασφάλεια, οι διαστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που ισχύουν για το προϊόν όσον αφορά την ονομασία πώλησης, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και τις μεθόδους δοκιμής, τη συσκευασία, τη σήμανση και το ετικετάρισμα, καθώς και τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας.

Ο όρος «τεχνική προδιαγραφή» καλύπτει επίσης τις μεθόδους και διαδικασίες παραγωγής γεωργικών προϊόντων δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 1 της συνθήκης, προϊόντων που προορίζονται για ανθρώπινη διατροφή και διατροφή των ζώων, καθώς και φαρμάκων όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, καθώς και τις μεθόδους και διαδικασίες παραγωγής άλλων προϊόντων, εφόσον αυτές έχουν επιπτώσεις στα χαρακτηριστικά τους γνωρίσματα.

Η παράγραφος αυτή ορίζει την έννοια της τεχνικής προδιαγραφής, γενικού όρου που περιλαμβάνει τόσο τα πρότυπα όσο και τους τεχνικούς κανόνες.

Διευκρινίζει ότι το έγγραφο που περιέχει την τεχνική προδιαγραφή ορίζει «τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος». Τα παραδείγματα που δίνονται δεν είναι περιοριστικά. Θα μπορούσε κανείς να προσθέσει τη σύνθεση του προϊόντος, τη μορφή του, το βάρος του, την εμφάνισή του, τις επιδόσεις του, τη διάρκεια ζωής του, την κατανάλωση ενέργειας κ.λπ.

Ο σκοπός της προδιαγραφής μπορεί να είναι οποιοσδήποτε: π.χ. η προστασία του καταναλωτή, του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας ή της ασφάλειας, η τυποποίηση της παραγωγής, η βελτίωση της ποιότητας, η νομιμότητα των εμπορικών συλλογών, η διατήρηση της δημόσιας τάξης.

Στην αρχική της έκδοση, η οδηγία περιόριζε τον ορισμό της τεχνικής προδιαγραφής στα απαιτούμενα χαρακτηριστικά του προϊόντος. Η διεύρυνση της έννοιας της τεχνικής προδιαγραφής ώστε να καλύπτονται οι μέθοδοι και οι διαδικασίες παραγωγής έγινε σε δύο φάσεις: την πρώτη το 1988 (με την οδηγία 88/182/ΕΟΚ) για τα γεωργικά προϊόντα, τα προϊόντα που προορίζονται για τη διατροφή ανθρώπων και ζώων και τα φάρμακα, με αφορμή την ένταξη τους στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, και τη δεύτερη το 1994 (με την οδηγία 94/10/ΕΚ) για τα άλλα προϊόντα, για λόγους συνοχής.

Στον γεωργικό τομέα, στον τομέα των προϊόντων που προορίζονται για τη διατροφή ανθρώπων και ζώων και στον τομέα των φαρμάκων, οι μέθοδοι και οι διαδικασίες παραγωγής έχουν γενικότερα κάποια επίπτωση στο ίδιο το προϊόν (π.χ. η υποχρέ-

²² Οδηγία της 3ης Οκτωβρίου 1989, ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23.

²³ Οδηγία της 30ής Ιουνίου 1997, ΕΕ L 202 της 30.7.1997, σ. 60.

²⁴ Στην απόφαση «Mediakabel» της 2ας Ιουνίου 2005, υπόθεση C-89/04, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι τα βίντεο σχεδόν αλλά καρτ δεν αποτελούν υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών καθώς δεν παρέχονται κατοπιν συγκεκριμένης παραγγελίας απο τον αποδέκτη υπηρεσίας.

ωση εμβολιασμού των αγελάδων πριν την πώλησή τους). Αυτό δεν συμβαίνει πάντοτε στα άλλα προϊόντα και η οδηγία θεωρεί ότι μόνο σε περίπτωση επιπτώσεων στα προϊόντα επιβάλλεται να κοινοποιούνται οι σχετικές μέθοδοι και διαδικασίες παραγωγής, αποκλείοντας ειδικότερα τους κανόνες που αφορούν την οργάνωση της εργασίας, χωρίς επιπτώσεις στα προϊόντα.

Οι δοκιμές και οι μέθοδοι δοκιμής που αναφέρονται ως παραδείγματα τεχνικών προδιαγραφών καλύπτουν τα τεχνικά και επιστημονικά μέσα που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των χαρακτηριστικών ενός δεδομένου προϊόντος. Οι διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας, που αναφέρονται επίσης, είναι εκείνες που εφαρμόζονται για την εξασφάλιση της πιστότητας του προϊόντος προς τις προβλεπόμενες απαιτήσεις. Οι διαδικασίες αυτές εμπίπτουν στις αρμοδιότητες εξειδικευμένων ιδιωτικών ή δημόσιων οργανισμών, ή του παραγωγού.

Η ένταξη αυτών των παραμέτρων στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας είναι κεφαλαιώδους σημασίας διότι οι διαδικασίες δοκιμών και αξιολόγησης της πιστότητας μπορούν, υπό ορισμένες συνθήκες, να επηρεάσουν δυσμενώς τις συναλλαγές. Πράγματι, η πολλαπλότητα και οι διαφορές των εθνικών συστημάτων πιστοποίησης της πιστότητας συνεπάγονται, όσο και οι κείμενες διατάξεις για τα προϊόντα, τεχνικά εμπόδια στις συναλλαγές, των οποίων η υπέρβαση είναι ακόμη δυσχερέστερη λόγω της περιπλοκότητάς τους.

4) «άλλη απαίτηση»: απαίτηση, εκτός των τεχνικών προδιαγραφών, επιβαλλόμενη σε ένα προϊόν, ιδίως για λόγους προστασίας των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος, η οποία αφορά τον κύκλο ζωής του προϊόντος μετά τη διάθεσή του στην αγορά, όπως οι συνθήκες χρησιμοποίησης, ανακύκλωσης, επαναχρησιμοποίησης ή εξάλειψής του, εφόσον οι συνθήκες αυτές μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τη σύνθεση ή τη φύση του προϊόντος, ή την εμπορία του.

Η έννοια της «άλλης απαίτησης», που ορίζεται από αυτή την παράγραφο, δεν υπήρχε στην αρχική έκδοση της οδηγίας 83/

189/ΕΟΚ. Εισήχθη από την οδηγία 94/10/ΕΚ, κατά τη δεύτερη τροποποίηση του κειμένου.

Ο όρος αυτός καλύπτει απαιτήσεις που μπορούν να επιβληθούν σε ένα προϊόν κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του, από την περίοδο της χρήσης του μέχρι τη φάση της διαχείρισης ή της εξάλειψης των αποβλήτων που παράγει.

Η διάταξη διευκρινίζει ότι αυτός ο τύπος απαίτησης υπαγορεύεται κυρίως με σκοπό την προστασία των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος. Αυτοί είναι δύο από τους λόγους ανώτερου συμφέροντος που μπορούν να δικαιολογήσουν την κατ' εξαίρεση παρέκκλιση ενός κράτους μέλους από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων με την επιβολή απαγορεύσεων ή περιορισμών στις συναλλαγές.

Οι «συνθήκες χρησιμοποίησης, ανακύκλωσης, επαναχρησιμοποίησης ή εξάλειψης ενός προϊόντος» που αναφέρονται ως παραδείγματα «άλλων απαιτήσεων» αναφέρονται στις σημαντικότερες από τις περιπτώσεις αυτού του είδους. Για να χαρακτηριστούν ως «άλλες απαιτήσεις» αυτές οι συνθήκες πρέπει να επηρεάζουν σημαντικά τη σύνθεση, τη φύση ή την εμπορία του προϊόντος. Έτσι αναμένεται ότι διατάγματα σχετικά με τη διαχείριση των απορριμμάτων που προέρχονται από ιατρικές δραστηριότητες ή εθνικοί κανονισμοί με σκοπό την επιβολή συστήματος επιστροφής ή επαναχρησιμοποίησης των συσκευασιών ή τη χωριστή περισυλλογή για ορισμένα προϊόντα, όπως οι άδειες μπαταρίες, θα περιέχουν διατάξεις που θα εμπίπτουν στην κατηγορία των «άλλων απαιτήσεων».

5) «κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες»: απαίτηση γενικής φύσεως σχετικά με την πρόσβαση στις δραστηριότητες των υπηρεσιών που περιγράφονται στο σημείο 2 και στην άσκησή τους, ειδικότερα διατάξεις για τους παρέχοντες υπηρεσίες, τις υπηρεσίες και τον αποδέκτη των υπηρεσιών, εξαιρουμένων των κανόνων που δεν αναφέρονται ειδικά στις υπηρεσίες που ορίζονται στο ίδιο σημείο.

Παραδείγματα μέτρων που ενδεχομένως συνιστούν κανόνα για τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας είναι τα μέτρα

που αφορούν τους όρους ανάληψης μιας δραστηριότητας (π.χ. η υποχρέωση εξασφάλισης αδείας), μέτρα που αφορούν τους όρους άσκησης μιας επιγραμμικής δραστηριότητας (π.χ. γενική απαγόρευση της εμπορικής προώθησης ή ορισμένων μορφών διαφήμισης), μέτρα που αφορούν τον φορέα παροχής επιγραμμικών υπηρεσιών (π.χ. απαιτήσεις σχετικά με την απαιτούμενη επαγγελματική εμπειρία για την άσκηση του επαγγέλματος του φορολογικού συμβούλου επί γραμμής), μέτρα που αφορούν την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών (π.χ. νόμοι που ορίζουν τις μέγιστες αμοιβές που μπορούν να χρεώνονται) καθώς και μέτρα που αφορούν τον αποδέκτη τέτοιων υπηρεσιών (π.χ. περιορισμός της συμμετοχής σε μια ορισμένη ηλικιακή ομάδα, μέτρα που αφορούν ειδικές κατηγορίες αποδεκτών, όπως ανηλίκους).

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους κανόνες που άπτονται ζητημάτων εμπιπτότων στις κοινοτικές κανονιστικές ρυθμίσεις του τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, όπως αυτές ορίζονται στην οδηγία 90/387/ΕΟΚ²⁵.

Η οδηγία 90/387/ΕΟΚ ορίζει τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες ως «υπηρεσίες των οποίων η παροχή συνίσταται εν όλω ή εν μέρει στη μετάδοση και στη δρομολόγηση σημάτων σε τηλεπικοινωνιακό δίκτυο με τηλεπικοινωνιακές διαδικασίες, εξαιρουμένων των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών».

Ο λόγος αυτής της συγκεκριμένης εξαίρεσης είναι ότι στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (όπως στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, βλέπε επόμενη ενότητα) ένας μεγάλος αριθμός ζητημάτων έχουν ήδη εναρμονιστεί και αποτελούν μέ-

ρος ενός ήδη υφιστάμενου και επαρκώς διατυπωμένου κοινοτικού κανονιστικού πλαισίου.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους κανόνες που άπτονται ζητημάτων εμπιπτότων στις κοινοτικές κανονιστικές διατάξεις του τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, σύμφωνα με την ενδεικτική απαρίθμηση των εν λόγω υπηρεσιών στο παράρτημα VI της παρούσας οδηγίας.

Ο λόγος αυτής της εξαίρεσης από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας είναι ο ίδιος και οφείλεται στο γεγονός ότι τέτοιοι κανόνες αποτελούν μέρος ενός ήδη επαρκώς εδραιωμένου κοινοτικού νομικού πλαισίου.

Στο παράρτημα VI της οδηγίας παρατίθεται, καθαρά ως οδηγός, ένας ενδεικτικός κατάλογος χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους κανόνες που εκδίδονται από ή για οργανωμένες αγορές κατά την έννοια της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ, άλλες αγορές ή οργανισμούς που προσφέρουν συμψηφιστικές ή εκκαθαριστικές υπηρεσίες προς τις αγορές αυτές, εξαιρουμένου του άρθρου 8 παράγραφος 3.

Η οδηγία 93/22/ΕΟΚ της 10ης Μαΐου 1993 ρυθμίζει τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών.²⁶

Ως αποτέλεσμα της εξαίρεσης αυτής, οι κανόνες που καταρτίζονται από ή αφορούν οργανωμένες αγορές ή άλλες αγορές ή οργανισμούς που διενεργούν πράξεις εκκαθάρισεως ή συμψηφι-

²⁵ Οδηγία 90/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μέσω της εφαρμογής της παροχής ανοικτού δικτύου (Open Network Provision - ONP) (ΕΕ L 192 της 24.7.1990, σ. 1). Αυτή η οδηγία ακυρώθηκε από την οδηγία-πλαίσιο 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33). Ωστόσο, ο ορισμός των «τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών» στην οδηγία 90/387/ΕΟΚ θα πρέπει να διατηρηθεί για τους σκοπούς της οδηγίας 98/34/ΕΚ.

²⁶ Αυτή η οδηγία καταργήθηκε πρόσφατα από την οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1).

σμού προς τις αγορές αυτές δεν υπόκεινται στην υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης. Η μοναδική υποχρέωση στην οποία υπόκεινται οι εν λόγω κανόνες, για λόγους ελάχιστης διαφάνειας, είναι η «εκ των υστέρων» κοινοποίηση, δηλαδή πρέπει να γνωστοποιούνται στην Επιτροπή μετά την έγκρισή τους σε εθνικό επίπεδο δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 3, η οποία – όπως αναφέρεται στο τέταρτο εδάφιο του άρθρου 1 παράγραφος 5 – είναι η μοναδική διάταξη της οδηγίας που εφαρμόζεται στους κανόνες αυτούς.

Για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού:

- ένας κανόνας θεωρείται ότι αφορά ειδικά τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών όταν, αν ληφθεί υπόψη η αιτιολογία και το κείμενό του, έχει συγκεκριμένο σκοπό και αντικείμενο, είτε εξ ολοκλήρου είτε σε επί μέρους διατάξεις, να ρυθμίσει με σαφή και εύστοχο τρόπο τις υπηρεσίες αυτές,
- ένας κανόνας δεν θεωρείται ότι αφορά ειδικά τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών όταν αφορά τις υπηρεσίες αυτές μόνον κατά συνεκδοχή ή κατά σύμπτωση.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να τονιστεί ότι η υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης δεν ισχύει για όλα τα σχέδια εθνικών κανόνων τα οποία – άμεσα ή έμμεσα, ρητώς ή συνεκδοχικά – ενδέχεται να αφορούν τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Μόνο ένας περιορισμένος αριθμός και μια σαφώς προσδιορισμένη κατηγορία σχεδίων εθνικών κανόνων πρέπει, για τους σκοπούς της οδηγίας, να κοινοποιούνται εκ των προτέρων, και ειδικότερα οι κανόνες που αφορούν συγκεκριμένα τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Όλοι οι υπόλοιποι κανόνες που αφορούν υπηρεσίες δεν χρειάζεται να κοινοποιούνται.

Με βάση τα ανωτέρω, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η οδηγία απαιτεί την κοινοποίηση κανονιστικών σχεδίων των οποίων η αιτιολογία, το περιεχόμενο ή ο σκοπός υποδηλώνουν ότι προορίζονται άμεσα και ευθέως, εν όλω ή εν μέρει, για τον έλεγχο των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Οι διατάξεις

ενός εθνικού κανονιστικού μέσου θα πρέπει να είναι ρητώς διατυπωμένες ή σε κάθε περίπτωση ειδικά σχεδιασμένες ώστε να καταδεικνύουν ότι η δραστηριότητα/υπηρεσία παρέχεται «με ηλεκτρονικά μέσα εξ αποστάσεως και κατόπιν προσωπικής επιλογής ενός αποδέκτη υπηρεσιών».

Άλλο ένα σημείο το οποίο θα πρέπει να τονιστεί είναι ότι η υποχρέωση κοινοποίησης δεν αφορά μόνο κανονιστικά μέσα τα οποία στο σύνολό τους αναφέρονται στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας (π.χ. ένας νόμος για τις ηλεκτρονικές υπογραφές). Η υποχρέωση κοινοποίησης αφορά επίσης τους κανονισμούς των οποίων ένα μέρος μόνο (πιθανώς ένα άρθρο ή ακόμη και μια παράγραφος) αναφέρεται ειδικά σε υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας (π.χ. σε νόμο για την πορνογραφία, μια ειδική διάταξη για την ευθύνη ενός φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο).

Από την άλλη πλευρά, δεν είναι αναγκαία η κοινοποίηση των ακόλουθων σχεδίων κανόνων: όσων αφορούν μόνο εμμέσως, κατά συνεκδοχή ή κατά σύμπτωση τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, δηλαδή αναφέρονται σε μια οικονομική δραστηριότητα γενικά χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι τυπικές τεχνικές διαδικασίες παροχής των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας (π.χ. διάταξη που απαγορεύει τη διανομή παιδοφιλικού υλικού με οποιοδήποτε μέσο μετάδοσης, συμπεριλαμβανομένου του διαδικτύου ή του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μεταξύ των διαφόρων πιθανών μέσων διάδοσης).

6) «πρότυπο»: οι τεχνικές προδιαγραφές που έχουν εγκριθεί από αναγνωρισμένο οργανισμό τυποποίησης, για επανειλημμένη ή διарκή εφαρμογή, των οποίων όμως η τήρηση δεν είναι υποχρεωτική και οι οποίες υπάγονται σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- διεθνές πρότυπο: πρότυπο εγκεκριμένο από διεθνή οργανισμό τυποποίησης το οποίο τίθεται στη διάθεση του κοινού,
- ευρωπαϊκό πρότυπο: πρότυπο εγκεκριμένο από ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, το οποίο τίθεται στη διάθεση του κοινού,

- *εθνικό πρότυπο: πρότυπο εγκεκριμένο από εθνικό οργανισμό τυποποίησης το οποίο τίθεται στη διάθεση του κοινού.*

Η παράγραφος αυτή ορίζει μία από τις δύο βασικές έννοιες της οδηγίας.

Επιτρέπει να κατανοήσουμε σε τι διαφέρει η έννοια του «προτύπου» από εκείνη του «τεχνικού κανόνα» που εξηγείται παρακάτω, στην παράγραφο 11.

Για να θεωρείται πρότυπο, μια τεχνική προδιαγραφή πρέπει, σύμφωνα με την οδηγία, να ανταποκρίνεται σε τέσσερα κριτήρια:

1. Να έχει «εγκριθεί από αναγνωρισμένο οργανισμό τυποποίησης»

Ο εν λόγω οργανισμός, είτε είναι εθνικός (όπως ο AFNOR²⁷ στη Γαλλία, ο DIN²⁸ στη Γερμανία και ο BSI²⁹ στο Ηνωμένο Βασίλειο), είτε ευρωπαϊκός (η CEN,³⁰ η CENELEC³¹ ή το ETSI³²), είτε διεθνής (ο ISO,³³ ή η IEC³⁴), θα πρέπει να αναγνωρίζεται είτε από τις δημόσιες αρχές ύστερα από έγκριση, με νομοθετικό ή κανονιστικό κείμενο, είτε από τους ίδιους τους οικονομικούς εταίρους επισήμως ή ανεπισήμως.

Η έγκριση ενός προτύπου από ανάλογο οργανισμό γίνεται με διαδικασία ψηφοφορίας για την ολοκλήρωση δημόσιας κρίσης που επιτρέπει να συγκεντρωθούν τα σχόλια των οικονομικών και των κοινωνικών εταίρων (βιομηχανία, ενώσεις καταναλωτών, οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος, κ.λπ.).

²⁷ Association française de normalisation [Γαλλικός Οργανισμός Τυποποίησης].

²⁸ Deutsches Institut für Normung [Γερμανικό Ινστιτούτο Προτύπων].

²⁹ British Standards Institution [Βρετανικό Ινστιτούτο Προτύπων].

³⁰ Comité européen de Normalisation [Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης].

³¹ Comité européen de Normalisation électrotechnique [Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης].

³² Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων.

³³ Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης.

³⁴ Διεθνής Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή.

2. Να προορίζεται για «επανελημμένη ή διαρκή εφαρμογή»

Αυτό το κριτήριο σημαίνει ότι το πρότυπο θεωρείται ότι έχει εφαρμογή γενικά στα προϊόντα, δηλαδή στα προϊόντα που διατίθενται κανονικά στην αγορά και όχι στα προϊόντα που διαθέτουν ειδικά τεχνικά χαρακτηριστικά σε σύγκριση με τα προϊόντα που κυκλοφορούν συνήθως και νόμιμα στο εμπόριο. Αυτή η ιδιαιτερότητα θεσπίζει τη θεμελιώδη διάκριση μεταξύ του προτύπου και της προδιαγραφής προμηθειών, δημόσιων ή ιδιωτικών. Κάθε πρότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως σημείο αναφοράς σε πολλές συμβάσεις - αυτή είναι εξάλλου μία από τις λειτουργίες του - αλλά οι ειδικές συνθήκες που ο αγοραστής επιθυμεί να ισχύσουν για συγκεκριμένο προϊόν (οι προδιαγραφές για την προμήθεια του) θα αναφέρονται στην προκήρυξη για υποβολή προσφορών, ως πρόσθετες απαιτήσεις σε σχέση με τα κριτήρια που θεσπίζονται από το πρότυπο.

Η έννοια της συνέχειας στην εφαρμογή του προτύπου αναφέρεται στην απαραίτητη προσαρμογή αυτού του εγγράφου στην τεχνική πρόοδο, της οποίας αντανakλά γενικά την εξέλιξη. Η εμφάνιση νέων προϊόντων και νέων τεχνικών με ολοένα εντονότερο ρυθμό - ιδίως στον τομέα της τεχνολογίας πληροφοριών - δημιουργεί μια όλο και πιο επιτακτική ζήτηση προτύπων εκ μέρους των οικονομικών φορέων που επιθυμούν να έχουν στη διάθεση τους έγγραφα αναφοράς για να οργανώσουν την αγορά με κατά το δυνατόν ορθολογικότερο τρόπο προκειμένου να εξασφαλίσουν την οικονομική επιτυχία των εν λόγω προϊόντων και τεχνικών.

Η διαρκής εφαρμογή του προτύπου προϋποθέτει επίσης συνεχή ενημέρωση των υφισταμένων προτύπων. Επομένως, κάθε απαρχαιωμένο πρότυπο ακυρώνεται και αντικαθίσταται από νέο, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι τεχνολογικές προόδους.

3) Η τήρησή του δεν είναι υποχρεωτική

Ο εκούσιος χαρακτήρας του προτύπου το διακρίνει από τον τεχνικό κανόνα, υποχρεωτικής εφαρμογής. Αυτή η ιδιαιτερότητα βασίζεται στις αρχές και τις μεθόδους επεξεργασίας ενός εγγράφου που είναι καρπός της πρωτοβουλίας, της εθελοντικής συμμετοχής και της συναίνεσης όλων των ενδιαφερομένων φορέων: βιομηχανίας, επιστημόνων, οργανώσεων καταναλωτών, οργανώσεων προστασίας του περιβάλλοντος, επαγγελματικών συνδικάτων, κ.λπ.

4) Πρέπει να τίθεται στη διάθεση του κοινού

Το τελευταίο αυτό κριτήριο φαίνεται αυτονόητο για ένα έγγραφο του οποίου η εφαρμογή στηρίζεται στη βούληση εκείνων που επιθυμούν να το χρησιμοποιήσουν. Είναι όμως σημαντικό, γιατί υπονοεί ότι η ύπαρξη ενός προτύπου πρέπει να γίνει γνωστή στο κοινό και ότι το κείμενό του πρέπει να είναι ευπρόσιτο. Κατά συνέπεια, οι εθνικοί, ευρωπαϊκοί και διεθνείς οργανισμοί τυποποίησης δημοσιεύουν τα πρότυπά τους και τα πωλούν στο κοινό. Οι συμφωνίες διανομής που τους συνδέουν επιτρέπουν επίσης στους οργανισμούς να ικανοποιούν το αίτημα οιαδήποτε επιθυμεί να προμηθευθεί ένα πρότυπο - εθνικό, ευρωπαϊκό ή διεθνές - από τον οργανισμό που είναι εγκατεστημένος στη χώρα του.

Αυτός ο ορισμός του προτύπου διαφέρει ελαφρώς από εκείνον που δίνουν ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (ISO)³⁵ ή η Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών

(ΟΕΕ/ΗΕ), που δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στον οικονομικό ρόλο του προτύπου και στο γεγονός ότι είναι αποτέλεσμα συναίνεσης που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της πλειοψηφίας, προσαρμοζόμενο συνεχώς στις εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνολογίας.³⁶

Η διαφορά έγκειται στο ότι η οδηγία 98/34/ΕΚ, ακολουθώντας τη συμφωνία του ΠΟΕ για τα τεχνικά εμπόδια στις συναλλαγές του 1995, εξετάζει το πρότυπο αποκλειστικά από την άποψη της καταπολέμησης των τεχνικών εμποδίων στις συναλλαγές.

Η οδηγία βασίζει τον ορισμό της σε μια γεωγραφική διαίρεση των προτύπων διακρίνοντας τρεις τύπους, ανάλογα με το επίπεδο στο οποίο εργάζεται ο οργανισμός που τα συντάσσει: διεθνή πρότυπα, ευρωπαϊκά πρότυπα και εθνικά πρότυπα. Υπάρχουν «γέφυρες» μεταξύ των τριών αυτών επιπέδων: ένα διεθνές πρότυπο μπορεί να εγκριθεί ως ευρωπαϊκό πρότυπο και ένα ευρωπαϊκό πρότυπο πρέπει υποχρεωτικά να εγκριθεί ως εθνικό πρότυπο από τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης. Αντίθετα, ένα διεθνές πρότυπο δεν αντικαθιστά υποχρεωτικά ένα εθνικό πρότυπο με το ίδιο αντικείμενο.

7) «*πρόγραμμα τυποποίησης*»: πρόγραμμα εργασίας ενός αναγνωρισμένου οργανισμού τυποποίησης με το οποίο καταρτίζεται κατάλογος των θεμάτων για τα οποία διεξάγονται εργασίες τυποποίησης.

Αυτή η παράγραφος ορίζει το γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο όλοι οι οργανισμοί τυποποίησης, εθνικοί, ευρωπαϊκοί ή διεθνείς, προγραμματίζουν τις εσωτερικές εργασίες τους κατά την κρίσιμη φάση μεταξύ του προσδιορισμού των αναγκών σε πρότυπα και της σύνταξης του τελικού σχεδίου για δημόσια κρίση.

³⁵ ISO, Οδηγός 2, έκτη έκδοση, 1991 (EN 45020:1993).

³⁶ Βλέπε ειδικότερα το έργο του F. Nicolas "Common Standards for Enterprises" – Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σχετικά με το ρόλο της τυποποίησης ως προτιμώμενης μεθόδου οργάνωσης των οικονομικών σχέσεων, ISBN 92-826-8111-4.

Σε εθνικό επίπεδο, αυτά τα προγράμματα καταρτίζονται σε στενή συνεργασία με ειδικούς από τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας που εμπλέκονται κυρίως στην επεξεργασία των προτύπων. Σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, η αντίστοιχη συνεργασία αναπτύσσεται μεταξύ των εκπροσώπων των διαφορετικών μελών αυτών των οργανισμών.

Τα προγράμματα τυποποίησης των εθνικών οργανισμών τυποποίησης διαβιβάζονται, κατόπιν σχετικής αίτησης, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

8) «σχέδιο προτύπου»: το έγγραφο με το κείμενο των τεχνικών κανονισμών για καθορισμένο προϊόν, που σχεδιάζεται να εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία εθνικής τυποποίησης, όπως το κείμενο αυτό προκύπτει από τις προπαρασκευαστικές εργασίες και διανέμεται προς σχολιασμό ή δημόσια έρευνα.

Αυτή η παράγραφος ορίζει την ακριβή έννοια του «σχεδίου προτύπου»: δεν πρόκειται μόνο για πρόθεση έναρξης εργασιών τυποποίησης, αλλά για ένα πολύ συγκεκριμένο στάδιο στη διαδικασία επεξεργασίας του προτύπου, το στάδιο της δημόσιας κρίσης, το τελευταίο πριν από την οριστική θέσπιση του προτύπου.

Σε αυτό το στάδιο, το πρότυπο δεν έχει ακόμη εγκριθεί αλλά περιέχει το σύνολο των προβλεπόμενων τεχνικών προδιαγραφών, γεγονός που διευκολύνει την εργασία εντοπισμού των πιθανών εμποδίων στις συναλλαγές.

9) «Ευρωπαϊκός οργανισμός τυποποίησης»: οργανισμός αναφερόμενος στο παράρτημα I.

Οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης, που απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας, είναι τρεις: η CEN (Ευρωπαϊκή

Επιτροπή Τυποποίησης), η CENELEC (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης) και το ETSI (Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων).³⁷

Αυτοί οι οργανισμοί συντάσσουν ευρωπαϊκά πρότυπα σε καθορισμένους τομείς δραστηριότητας και συναποτελούν το ευρωπαϊκό σύστημα τυποποίησης. Λειτουργούν με αυτόνομο αλλά συντονισμένο τρόπο.

Τα πρότυπα συντάσσονται στην πλειοψηφία τους μετά από αίτημα της βιομηχανίας. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να ζητήσει από τους οργανισμούς αυτούς τη σύνταξη προτύπων στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας ή στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής πολιτικής. Τα αιτήματα αυτά είναι γνωστά ως εντολές της Επιτροπής. Εάν η επεξεργασία των εν λόγω προτύπων πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο των λεγόμενων οδηγιών «νέας προσέγγισης», τα πρότυπα αυτά αποκαλούνται «εναρμονισμένα πρότυπα» και τα προϊόντα που παράγονται σύμφωνα με αυτά τα πρότυπα θεωρείται ότι ικανοποιούν τις βασικές απαιτήσεις της σχετικής οδηγίας. Πρόκειται για οδηγίες που εκδόθηκαν για να καλύψουν διάφορους τομείς, όπως τον ηλεκτρικό ιατρικό εξοπλισμό, τον εξοπλισμό που χρησιμοποιείται σε εκρηκτικές ατμόσφαιρες, την ασφάλεια των μηχανών, την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα. Αυτή η «νέα προσέγγιση» της τεχνικής εναρμόνισης είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική επιτάχυνση του έργου προσέγγισης των εθνικών νόμων σε σύγκριση με τις παραδοσιακές ευρωπαϊκές οδηγίες που χαρακτηρίζονταν από υψηλό βαθμό τεχνικών λεπτομερειών.³⁸

Η CEN (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης) είναι ένας πολυτομεακός οργανισμός τυποποίησης που καλύπτει όλους τους τομείς εκτός του ηλεκτροτεχνικού (CENELEC) και του τομέα των τηλεπικοινωνιών (ETSI). Οι τομείς εργασίας της CEN είναι τα μη-

³⁷ Λεπτομερέστερα στοιχεία για τους οργανισμούς αυτούς αναφέρονται στο παράρτημα 2 του παρόντος φυλλαδίου.

³⁸ Αυτή η νέα προσέγγιση της τεχνικής εναρμόνισης συμπληρώθηκε αργότερα από το ψήφισμα του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με μια σφαιρική προσέγγιση του θέματος της τυποποίησης και των δοκιμών που θέτει τις κατευθυντήριες αρχές της κοινοτικής πολιτικής για την αξιολόγηση της πιστότητας (EE C 10 της 16.1.1990, σ. 1). Η σφαιρική προσέγγιση ολοκληρώθηκε με την απόφαση 93/465/EK (EE L 220 της 30.8.1993, σ. 23), η οποία καθορίζει γενικές κατευθυντήριες γραμμές και λεπτομερείς διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας που χρησιμοποιούνται στις οδηγίες «νέας προσέγγισης».

χανολογικά έργα, οι κατασκευές και τα έργα πολιτικού μηχανικού, η υγεία, η βιοτεχνολογία, το περιβάλλον, η ασφάλεια στους χώρους εργασίας, το φυσικό αέριο, οι μεταφορές, η συσκευασία, τα καταναλωτικά αγαθά, ο αθλητισμός και η ψυχαγωγία, η βιομηχανία τροφίμων, τα υλικά, η χημική βιομηχανία, η αεροδιαστημική, οι υπηρεσίες, η ποιότητα, οι δοκιμές και η πιστοποίηση, η νανοτεχνολογία και πολλά ακόμη.

Η CEN είναι διεθνής ένωση βελγικού δικαίου, της οποίας η έδρα βρίσκεται στις Βρυξέλλες από το 1975.

Από τον Ιανουάριο του 2004, η CEN έχει 28 πλήρη μέλη – τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης των 25 κρατών μελών της Ένωσης και των κρατών μελών της ΕΖΕΣ, εκτός από το Λιχτενστάιν που δεν διαθέτει οργανισμό τυποποίησης.³⁹

Η CEN έχει επίσης συνδεδεμένα μέλη, που είναι οι οργανισμοί τυποποίησης της Τουρκίας και των χωρών της νοτιοανατολικής Ευρώπης⁴⁰, χωρών που ως επί το πλείστον συνδέονται ήδη με την Ένωση με συμφωνία σύνδεσης και με προοπτική ένταξης ή βρίσκονται υπό σύνδεση.

Από τον Ιούνιο του 1992, η CEN διεύρυνε τον κύκλο των συμμετεχόντων συμπεριλαμβάνοντας «συνεργαζόμενα μέλη», οργανισμούς που αντιπροσωπεύουν οικονομικά και κοινωνικά συμφέροντα σε ευρωπαϊκό επίπεδο και οι οποίοι μπορούν να συμμετέχουν στις προπαρασκευαστικές συζητήσεις και στις

αποφάσεις που λαμβάνονται από τους φορείς που είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείριση των προγραμμάτων τυποποίησης.⁴¹

Μέσω μιας συμφωνίας συνεργασίας με τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO), της λεγόμενης Συμφωνίας της Βιέννης, ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα μπορούν να αναπτυχθούν από κοινού προκειμένου να αποφεύγεται η επανάληψη της ίδιας εργασίας. Πράγματι, πάνω από το 30% των ευρωπαϊκών προτύπων που εγκρίνονται από τη CEN είναι πανομοιότυπα με διεθνή πρότυπα και πολλά ακόμη συνδέονται στενά.

Οι δομές της CEN περιλαμβάνουν:

- τη γενική συνέλευση, όργανο χάραξης πολιτικής που αποτελείται από έναν εκπρόσωπο κάθε εθνικού οργανισμού τυποποίησης, η οποία συντονίζει στο ανώτατο επίπεδο τις δραστηριότητες της CEN, το διοικητικό συμβούλιο που μεριμνά για τη γενική διοίκηση του συστήματος, το Κέντρο Διαχείρισης της CEN που είναι επιφορτισμένο με την καθημερινή διαχείριση των δραστηριοτήτων της, το τεχνικό συμβούλιο, υπεύθυνο για το συντονισμό της τεχνικής δραστηριότητας και τη λήψη τεχνικών αποφάσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών θέσπισης των προτύπων. Το διοικητικό συμβούλιο υποστηρίζεται στη διαδικασία λήψης αποφάσεων από δύο συμβουλευτικές επιτροπές: τη συμβουλευτική επιτροπή εξωτερικής πολιτικής (CACC EP) και τη συμβουλευτική επιτροπή οικονομικών (CACC Finance),

³⁹ Ισλανδία, Νορβηγία, Ελβετία.

⁴⁰ Αλβανία, Βουλγαρία, Κροατία, Ρουμανία και η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ).

⁴¹ Ευρωπαϊκή Ένωση για το Συντονισμό της Εκπροσώπησης των Καταναλωτών στην Τυποποίηση (ANEC)

Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Χημικών Βιομηχανιών (CEFIC)

Ευρωπαϊκή Περιβαλλοντική Οργάνωση Πολιτών για την Τυποποίηση (ECOS)

Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη Συνεργασία των Βιομηχανιών Κατασκευής Εργαλειομηχανών (CECIMO)

Ευρωπαϊκή Ένωση Βιομηχανιών Ιατρικής Τεχνολογίας (EUCCOMED)

Ευρωπαϊκό Τεχνικό Γραφείο Τυποποίησης για τη Βιοτεχνία και τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (NORMAPME)

Ευρωπαϊκή Τεχνική Συνδικαλιστική Υπηρεσία για την Υγεία και την Ασφάλεια (TUTB)

Ομοσπονδία Ευρωπαϊκών Οικοδομικών Επιχειρήσεων – FIEC

- σύστημα διαχείρισης τεχνικών δραστηριοτήτων, οργανωμένο γύρω από τους βασικούς τομείς δραστηριοτήτων,
- όργανα εκπόνησης προτύπων, ήτοι τις τεχνικές επιτροπές και τις ομάδες εργασίας τους, που αποτελούνται από ειδικούς από όλους τους ενδιαφερομένους για την τυποποίηση τομείς (βιομηχανία, δημόσιες αρχές, επιστήμονες, καταναλωτές, εργατικά συνδικάτα), οι οποίοι επιθυμούν να συνεισφέρουν στις τεχνικές εργασίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Τα έξοδα διοίκησης της CEN καλύπτονται από τις συνδρομές των μελών της και από τους πόρους της ΕΚ και της ΕΖΕΣ αλλά το μεγαλύτερο μέρος του συνολικού κόστους της ευρωπαϊκής τυποποίησης, δηλαδή το κόστος των εμπειρογνομόνων που απαιτούνται για την επεξεργασία των προτύπων, βαρύνει τους οικονομικούς φορείς και κυρίως τη βιομηχανία.⁴²

Η CENELEC είναι ο ευρωπαϊκός οργανισμός τυποποίησης στον ηλεκτροτεχνικό τομέα. Ιδρύθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1972, αν και η ευρωπαϊκή ηλεκτροτεχνική τυποποίηση άρχισε κατά τη δεκαετία του 1960.

Όπως και η CEN, είναι διεθνής ένωση βελγικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, της οποίας η έδρα βρίσκεται στις Βρυξέλλες. Έχει 28 πλήρη μέλη - τις εθνικές ηλεκτροτεχνικές επιτροπές των κρατών μελών της Ένωσης και τριών χωρών της ΕΖΕΣ - και πολλά συνδεδεμένα μέλη.

Η CENELEC καλύπτει τον τομέα της ασφάλειας των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών, τα ηλεκτρονικά εξαρτήματα καθώς και τις τεχνολογίες των πληροφοριών και τηλεπικοινωνιών (σε συνεργασία με τη CEN και το ETSI).

Προκειμένου να προσφέρει στην ηλεκτροτεχνική βιομηχανία τα πρότυπα που χρειάζεται, η CENELEC έχει συνάψει συμφωνίες συνεργασίας με πολυάριθμες ευρωπαϊκές επαγγελματικές ομοσπονδίες και βιομηχανικές ενώσεις. Αυτοί οι εταίροι συμμετέχουν στη διαδικασία τυποποίησης και ειδικότερα στο στάδιο των εργασιών που προηγούνται της τυποποίησης.

Σε διεθνές επίπεδο, η CENELEC συνεργάζεται στενά με την IEC (Διεθνής Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή) με την οποία συνδέεται με συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών και συνεργασίας,⁴³ ανάλογη με τη Συμφωνία της Βιέννης που έχει συναφθεί μεταξύ της CEN και του ISO.

Οι δομές της CENELEC είναι παρόμοιες με εκείνες της CEN, με ορισμένες μικροδιαφορές: γενική συνέλευση, διοικητικό συμβούλιο, τεχνικό συμβούλιο, τεχνικές επιτροπές που λειτουργούν σύμφωνα με τους κοινούς κανόνες της CEN και της CENELEC και υποεπιτροπές.

Το ETSI είναι ο ευρωπαϊκός οργανισμός τυποποίησης που ειδικεύεται στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Πρόκειται για μη κερδοσκοπική ένωση γαλλικού δικαίου που ιδρύθηκε το 1988, με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT). Η έδρα του βρίσκεται στη Sophia Antipolis (Γαλλία).

Νεότερο από τη CEN και τη CENELEC, το ETSI δεν περιλαμβάνεται στην αρχική έκδοση της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ. Προστέθηκε με την ευκαιρία της τροποποίησης του παραρτήματος Ι το 1992,⁴⁴ αφού αναγνωρίστηκε επίσημα ως ευρωπαϊκός οργανισμός τυποποίησης από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα.⁴⁵

⁴² Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη CEN μπορείτε να βρείτε στην ιστοθέση www.cenorm.be ή γράφοντας στην ηλεκτρονική διεύθυνση infodesk@cenorm.be

⁴³ Συμφωνία του Λουγκάνο, που υπογράφηκε από τη CENELEC και την IEC τον Οκτώβριο του 1991 και η οποία μετετράπη σε Συμφωνία της Δρέσδης το 1996.

⁴⁴ Απόφαση 92/400/ΕΟΚ της 15ης Ιουλίου 1992, ΕΕ L 221 της 6.8.1992, σ. 55.

⁴⁵ Πριν από την οργάνωση της τυποποίησης των τηλεπικοινωνιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο τομέας των τηλεπικοινωνιών καλυπτόταν σχεδόν αποκλειστικά από εθνικούς κανονισμούς. Εκείνη την περίοδο, επειδή η υιοθέτηση των συστάσεων της CEPT στα κράτη μέλη δεν ήταν εξασφαλισμένη, η εναρμόνιση δεν ήταν αποτελεσματική.

Το ETSI γεννήθηκε από τη διαπίστωση ότι μόνο μια πανευρωπαϊκή υποδομή τηλεπικοινωνιών με υψηλό βαθμό διαλειτουργικότητας θα μπορούσε να επιτρέψει την εδραίωση της ευρωπαϊκής αγοράς τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού και υπηρεσιών. Η δημιουργία του είναι η απάντηση στην Πράσινη Βίβλο που δημοσιεύθηκε το 1987 από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «σχετικά με την ανάπτυξη της κοινής αγοράς των υπηρεσιών και του εξοπλισμού στον τομέα των τηλεπικοινωνιών»,⁴⁶ για την επιτάχυνση της τεχνικής εναρμόνισης που ήταν απαραίτητη για τα δίκτυα, τη βιομηχανία και τις νέες τεχνολογίες. Παρά το ιστορικό της δημιουργίας του, το ETSI είναι ένας ανεξάρτητος οργανισμός, ο οποίος διοικείται από τα μέλη του.

Προσανατολισμένο στις προηγμένες τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ), το ETSI είναι προϊόν της εποχής του και καλείται ολοένα περισσότερο να ανταποκριθεί στις προκλήσεις και τις ανάγκες που αναδύονται σε συγκλίνοντες τομείς: τηλεπικοινωνίες, τεχνολογία των πληροφοριών, ραδιοηλεκτρονικές μεταδόσεις και ψυχαγωγία. Σε ολόκληρο τον κόσμο, η σύγκλιση αυτή απεικονίζεται σε νέες εφαρμογές (επικοινωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, τηλεργασία, πρόσβαση σε ψυχαγωγία, επιστημονικές βάσεις δεδομένων και παιχνίδια, ανάπτυξη της προληπτικής υγειονομικής περίθαλψης και της περίθαλψης κατ' οίκον για τους ηλικιωμένους, «έξυπνες» μεταφορές, κ.λπ.). Ακόμη και στο πλαίσιο των παραδοσιακών τηλεπικοινωνιών, η σύγκλιση των τεχνολογιών που συνδέονται με τα σταθερά δίκτυα, τα κινητά δίκτυα, άλλες ασύρματες επικοινωνίες, δορυφορικές επικοινωνίες, τραπεζικές υπηρεσίες κ.λπ. αλλάζει το κατεστημένο. Το ETSI βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της διαχείρισης αυτών των αλλαγών.

Η κοινωνία της πληροφορίας δεν είναι πλέον υπόσχεση, αλλά γεγονός: Η Ευρώπη συμμετέχει σε αυτή την επανάσταση και είναι πολλά τα κοινωνικοοικονομικά συμφέροντα που διακυβεύονται. Για να επωφεληθούν πλήρως οι χρήστες είναι απαραίτητη η διασύνδεση και η διαλειτουργικότητα των δικτύων των επιμέρους φορέων.

⁴⁶ COM(87) 290 τελικό, της 30.6.1987.

Τα πρότυπα που δημοσιεύει το ETSI εξυπηρετούν αυτό το σκοπό, καθώς έχουν στόχο να εξασφαλίσουν τη συμβατότητα των νέων υπηρεσιών που προσφέρονται στους χρήστες και των τερματικών συσκευών που διατίθενται στην αγορά. Τα πρότυπα αυτά καλύπτουν τρεις βασικούς τομείς:

- τις υπηρεσίες πολυμέσων για τη βιομηχανία και τους οικιακούς χρήστες,
- τις υπηρεσίες προσωπικών κινητών τερματικών επικοινωνίας,
- τα δίκτυα της επόμενης γενιάς που θα έχουν καθολική εφαρμογή τόσο γεωγραφικά όσο και από πλευράς ικανότητας να παρέχουν πληροφορίες σε οποιαδήποτε μορφή.

Οι δομές και η λειτουργία του ETSI διαφέρουν αισθητά από εκείνες της CEN και της CENELEC. Ενώ στη CEN και στη CENELEC η εργασία οργανώνεται κατά μεγάλο μέρος γύρω από εθνικές αντιπροσωπείες, το ETSI είναι ένα ανοιχτό φόρουμ, το οποίο συγκεντρώνει όλους τους φορείς της αγοράς που επιθυμούν να συμμετέχουν στις εργασίες του και να χρησιμοποιήσουν τα πρότυπα που δημοσιεύει.

Στο ETSI μπορούν να προσχωρήσουν εθνικές διοικήσεις, εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης, φορείς εκμετάλλευσης δικτύων, κατασκευαστές εξοπλισμού, χρήστες, φορείς παροχής υπηρεσιών, ερευνητικοί οργανισμοί, εταιρείες συμβούλων, κ.λπ., συμμετέχοντας είτε μεμονωμένα είτε μέσω εθνικών ή ευρωπαϊκών οργανισμών.

Τα μέλη του ETSI διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες: τα πλήρη μέλη, τα συνεργαζόμενα μέλη και τους παρατηρητές. Όλα μπορούν να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της γενικής συνέλευσης, αλλά μόνο τα πλήρη μέλη και τα συνεργαζόμενα μέλη έχουν δικαίωμα ψήφου. Από το 2004 το ETSI έχει περίπου 700 μέλη.

Οι δομές του ETSI περιλαμβάνουν:

- τη γενική συνέλευση, ανώτατο όργανο που αποτελείται από όλα τα μέλη, το οποίο καθορίζει τη γενική πολιτική και επιβλέπει τη διαχείριση του Ινστιτούτου και των δραστηριοτήτων του,
- το διοικητικό συμβούλιο, που αποτελείται αποκλειστικά από τους εκπροσώπους των πλήρων μελών,
- τον τεχνικό οργανισμό, που αποτελείται από τεχνικές επιτροπές, ομάδες έργου και ομάδες εργασίας, και ο οποίος ασχολείται με τη σύνταξη προτύπων και εκθέσεων,
- τη γραμματεία (που διευθύνεται από γενικό διευθυντή επικουρούμενο από αναπληρωτή γενικό διευθυντή), η οποία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη λειτουργία του ETSI και βοηθά σε θέματα διαχείρισης,
- Ειδικές ομάδες δράσης που συστήνονται από τη γενική συνέλευση για συγκεκριμένες εργασίες και για ορισμένο χρόνο.

Σύμφωνα με την αρχή του «ανοίγματος» που διέπει την οργάνωσή του, το ETSI έχει συνάψει διάφορες διεθνείς συμφωνίες, μεταξύ των οποίων η συμφωνία με τον ISO/IEC, με τη CEPT και την ITU (*International Telecommunication Union - Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών*).

Οι εργασίες του ETSI χρηματοδοτούνται εν μέρει από την ΕΚ και την ΕΖΕΣ στο πλαίσιο των εργασιών που του ανατίθενται με εντολή για την επεξεργασία προτύπων προς υποστήριξη των κοινοτικών πολιτικών. Οι άλλοι πόροι του προέρχονται από τις συνδρομές των μελών του ETSI, τις εισφορές των εθνικών υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και, σε μικρό ποσοστό, από την πώληση προτύπων. Όπως είναι φυσικό, τα πρότυπα του ETSI έχουν ως επίκεντρο κυρίως την Ευρώπη, όμως καθώς διαθέτει πραγματικά διεθνή μέλη (ακόμη και οι περισσότεροι ευρωπαϊκοί οργανισμοί που είναι μέλη του έχουν διεθνή παρουσία), το Ινστιτούτο επιδιώκει την ανάπτυξη προτύπων παγκόσμιας εφαρμογής.

Μολονότι επακριβώς προσδιορισμένες, οι αρμοδιότητες της CEN, της CENELEC και του ETSI αλληλεπικαλύπτονται αναπόφευκτα σε ορισμένους τομείς, όπως στον τομέα των μηχανών ή των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ), που βρίσκονται στο σημείο τομής της πληροφορικής, των ηλεκτρονικών εξαρτημάτων και των τηλεπικοινωνιακών δικτύων, με αποτέλεσμα να απαιτείται συντονισμός των δραστηριοτήτων των τριών οργανισμών.

Αυτός πραγματοποιείται κυρίως μέσω του συμβουλίου συντονισμού των δραστηριοτήτων τυποποίησης για τις τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών (*ICT Standards Board*), που είναι ανοιχτό στους οικονομικούς φορείς. Το συμβούλιο, που ιδρύθηκε το 1995, έχει σκοπό το συντονισμό των εργασιών και τον προσδιορισμό των αναγκών της αγοράς. Για το σκοπό αυτό, εξετάζει τις απαιτήσεις που περιέχονται στα αιτήματα τυποποίησης που προέρχονται κυρίως από τη «Βιομηχανική Ομάδα Στρατηγικής Υψηλού Επιπέδου» και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προτού τις οργανώσει σε συνεπή προγράμματα τυποποίησης. Ο καταμερισμός της εργασίας μεταξύ των τριών οργανισμών γίνεται στο πλαίσιο της *Επιτροπής Τυποποίησης του τομέα ICT (ICT Standards Board)*.

Η στενή συνεργασία μεταξύ CEN, CENELEC και ETSI εξασφαλίζεται σε ανώτατο επίπεδο από μια κοινή δομή πολιτικής και για τους τρεις οργανισμούς: την *“Joint Presidents Group” (JPG)*, ή ομάδα προέδρων, που είναι επιφορτισμένη με την εξασφάλιση της όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερης διαχείρισης των τομέων όπου παρατηρούνται επικαλύψεις αρμοδιοτήτων τους. Η JPG, που αποτελείται από μία αντιπροσωπεία διευθυντών και γενικών γραμματέων από κάθε ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, ετοιμάζει για το σκοπό αυτό συμφωνίες σχετικά με κοινά προβλήματα.

Σε αυτό το πλαίσιο συνήφθη συμφωνία για τον καταμερισμό των εργασιών τυποποίησης των ηλεκτρικών οχημάτων: η CENELEC είναι επιφορτισμένη με την επεξεργασία των προτύπων για τα οχήματα που συνδέονται στο ηλεκτρικό δίκτυο, ενώ η CEN είναι αρμόδια για τα πρότυπα που αφορούν τα οχήματα που είναι ανε-

ξάρτητα από το δίκτυο. Η συνεργασία μεταξύ της CENELEC και του ETSI βασίζεται σε δέσμη κατευθυντήριων γραμμών που στοχεύουν στην αντιμετώπιση των εγγενών δυσκολιών λόγω επικάλυψης αρμοδιοτήτων και την αποφυγή επανάληψης των εργασιών. Η έγκριση του προγράμματος τυποποίησης CENELEC/ETSI για την ανάπτυξη εναρμονισμένων προτύπων που εγγυώνται την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα στον τομέα των τηλεπικοινωνιών είναι άλλο ένα παράδειγμα της συνεργασίας που πρέπει να επεκταθεί, δεδομένου ότι για τα προγράμματα τυποποίησης θα απαιτείται ολοένα περισσότερο η συμμετοχή δύο ή και τριών ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης.

10) «εθνικός οργανισμός τυποποίησης»: οργανισμός αναφερόμενος στο παράρτημα II.

Οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης που αναφέρονται στο παράρτημα II της οδηγίας είναι οργανισμοί επιφορτισμένοι στα διάφορα κράτη μέλη με την επεξεργασία και τη δημοσίευση των προτύπων, σύμφωνα με μια διαδικασία που προσφέρει σε όλους τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους τη δυνατότητα να συμμετέχουν στην εργασία σε εθελοντική βάση.⁴⁷ Επομένως η αποστολή τους είναι κοινωφελής.

Οι οργανισμοί αυτοί παρουσιάζουν, με μία ή δύο εξαιρέσεις, μεγάλες ομοιότητες ως προς τη σύνθεση, τη δομή και τον τρόπο λειτουργίας τους.

Στη μεγάλη πλειοψηφία τους πρόκειται για συγκεντρωτικές δομές⁴⁸ που αποτελούν πρόσωπα δημοσίου δικαίου και υποστηρίζονται από τις δημόσιες αρχές. Χρησιμοποιούν τα εθνικά πρότυπα ως έγγραφα αναφοράς στις συγγραφές υποχρεώσεων για την ανάθεση δημόσιων συμβάσεων ή για την επεξεργασία εθνικών τεχνικών κανόνων.

Αυτοί οι οργανισμοί υποστηρίζονται από αποκεντρωμένους συνήθως φορείς που εξασφαλίζουν την απαραίτητη συναίνεση μεταξύ των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων, δηλαδή από τεχνικές επιτροπές τομέων που συγκεντρώνουν άμισθους ειδικούς, προερχόμενους κυρίως από τη βιομηχανία, για την εκπόνηση προτύπων σε θέματα που εντάσσονται στο πρόγραμμα εργασίας, από φορείς που παρέχουν υλικοτεχνική υποστήριξη και φροντίζουν για την επίτευξη συναίνεσης μέσω ενός συστήματος δημόσιας κρίσης καθώς και από φορείς που εξασφαλίζουν τη δημοσίευση και πώληση των θεσπιζόμενων προτύπων.

Όλοι οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης είναι μέλη των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης CEN ή CENELEC και κατά κανόνα επίσης του ISO ή της IEC.

Αυτή η απλοποιημένη περιγραφή των εθνικών οργανισμών τυποποίησης δεν καλύπτει διαφορές που υπάρχουν σε σχέση με διάφορους παράγοντες όπως π.χ.:

- το βαθμό εξάρτησης του οργανισμού τυποποίησης από τις δημόσιες αρχές. Η νομική μορφή των δεσμών μεταξύ του οργανισμού και του κράτους, που ορίζεται συμβατικά (όπως στη Γερμανία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο) ή κανονιστικά (όπως στη Γαλλία, στην Ιταλία ή στην Ισπανία), δίνει πληροφορίες σχετικά με το βαθμό εξάρτησης,
- το αντίστοιχο μερίδιο των πόρων χρηματοδότησης των εργασιών: εθελοντική συνεισφορά της βιομηχανίας, πώληση προτύπων και συμπληρωματικών υπηρεσιών (π.χ. πιστοποίηση), κρατικές επιδοτήσεις,
- το βαθμό συγκεντρωτικότητας των δομών που είναι επιφορτισμένες με τη σύνταξη των σχεδίων προτύπων, ο οποίος δι-

⁴⁷ Οι διευθύνσεις αυτών των οργανισμών δίνονται στο παράρτημα 2 αυτού του φυλλαδίου. Εντούτοις, ο επίσημος κατάλογος των εθνικών οργανισμών τυποποίησης βρίσκεται στο παράρτημα II της οδηγίας.

⁴⁸ Αντίθετα, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά η δημοσίευση των προτύπων ανήκει στην αρμοδιότητα εκατοντάδων οργανισμών καθένας από τους οποίους είναι εξειδικευμένος σε έναν τομέα.

αφέρει ανάλογα με το αν οι δομές αυτές εντάσσονται στο πλαίσιο επαγγελματικών οργανώσεων (όπως στη Γαλλία ή τη Γερμανία) ή είναι ενσωματωμένες στον εθνικό οργανισμό (όπως στο Ηνωμένο Βασίλειο),

- το βαθμό συμμετοχής του εθνικού οργανισμού τυποποίησης στην οργάνωση των τεχνικών εργασιών της CEN ή της CENELEC,
- το μέγεθος του οργανισμού.

11) «*τεχνικός κανόνας*»: τεχνική προδιαγραφή ή άλλη απαίτηση ή κανόνας σχετικά με τις υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των οικείων διοικητικών διατάξεων των οποίων η τήρηση είναι υποχρεωτική *de jure* ή *de facto*, για την εμπορία, την παροχή υπηρεσιών, την εγκατάσταση ενός φορέα παροχής υπηρεσιών ή τη χρήση σε κράτος μέλος ή σε σημαντικό τμήμα του κράτους αυτού, όπως επίσης, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο άρθρο 10, οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που απαγορεύουν την κατασκευή, εισαγωγή, εμπορία ή χρήση ενός προϊόντος και την παροχή ή χρήση μιας υπηρεσίας ή την εγκατάσταση για την παροχή των υπηρεσιών αυτών.

Με τον ορισμό της έννοιας του «τεχνικού κανόνα» η παράγραφος 11 προσφέρει πληροφορίες σχετικά με τη φύση των κειμένων που πρέπει να κοινοποιούνται δυνάμει της διαδικασίας πληροφόρησης που θεσπίζει η οδηγία σε αυτό τον τομέα.

Πρόκειται, πρώτον, για τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες (βλέπε τους παραπάνω ορισμούς) που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη και αφορούν τα βιομηχανικά και γεωργικά προϊόντα καθώς και τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και, δεύτερον, για νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που απαγορεύουν συγκεκριμένες δραστηριότητες.

Για να χαρακτηριστεί *τεχνικός κανόνας*, μια τεχνική προδιαγραφή ή μια «άλλη απαίτηση» ή ένας κανόνας σχετικά με υπηρεσίες πρέπει να πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- πρέπει η τήρησή του να είναι «υποχρεωτική». (δηλ. “*de jure*” ή “*de facto*” δεσμευτική, βλέπε παρακάτω). Αυτό το χαρακτηριστικό των εγγράφων που συντάσσονται από τις δημόσιες αρχές, και στα οποία αναφέρεται η παρούσα οδηγία, συνιστά την κύρια διαφορά μεταξύ του *τεχνικού κανόνα* και του *προτύπου*, το οποίο συντάσσουν ιδιωτικοί φορείς και είναι κατ’ ουσίαν προαιρετικής εφαρμογής ⁴⁹
- πρέπει να επηρεάζει την εμπορία ή τη χρήση βιομηχανικών και γεωργικών προϊόντων, την παροχή υπηρεσίας ή την εγκατάσταση φορέα παροχής υπηρεσιών σε ένα κράτος μέλος ή σε σημαντικό μέρος αυτού του κράτους.

Οι διοικητικές διατάξεις που ισχύουν για προδιαγραφή, για «άλλη απαίτηση» ή για κανόνα σχετικά με υπηρεσίες μπορούν επίσης να αποτελούν τεχνικούς κανόνες κατά την έννοια της οδηγίας. Αυτά τα μέτρα, όπως και το σύνολο των τεχνικών κανόνων, πρέπει να κοινοποιούνται βάσει της οδηγίας όταν προέρχονται από τις κεντρικές κυβερνήσεις των κρατών μελών ή από μία από τις αρχές που αναφέρονται στον κατάλογο που έχει καταρτίσει η Επιτροπή στο πλαίσιο των εργασιών της μόνιμης επιτροπής που προβλέπεται από την οδηγία.

Ορισμένες τεχνικές προδιαγραφές, «άλλες απαιτήσεις» ή κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες που ανταποκρίνονται στον ορισμό του τεχνικού κανόνα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, ιδίως αν συμμορφώνονται με υποχρεωτικές κοινοτικές πράξεις ή περιορίζονται στην εκτέλεση απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 της οδηγίας.

Υπάρχουν δύο τρόποι για να καταστεί «υποχρεωτική» η τήρηση τεχνικής προδιαγραφής, «άλλης απαίτησης» ή κανόνα σχετικά με υπηρεσίες:

⁴⁹ Όπως προκύπτει εν συνεχεία από το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας, σε ορισμένες περιπτώσεις η τήρηση του προτύπου μπορεί να καταστεί υποχρεωτική, έτσι ώστε να αποκτήσει υπόσταση «τεχνικού κανόνα».

1. de jure, όταν η τήρησή τους καθίσταται υποχρεωτική με τη θέσπιση μέτρου απευθείας από τις αρμόδιες προς τούτο δημόσιες αρχές.

Για παράδειγμα, οι όροι για τη μικρής κλίμακας παραγωγή μαρμελάδας και κονσερβών φρούτων, που ορίζονται σε μια απόφαση, θα θεωρούνται de jure υποχρεωτικός τεχνικός κανόνας. Το ίδιο ισχύει για την απαγόρευση χρήσης πλαστικών φιαλών για την εμπορία μεταλλικού νερού, που θεσπίζεται με διάταγμα, κ.λπ.

2. de facto, όταν η τεχνική προδιαγραφή δεν επιβάλλεται με επίσημη και δεσμευτική πράξη του κράτους, το οποίο απλώς προτρέπει τους ενδιαφερομένους να την τηρούν. Λόγω της ομοιότητας των αποτελεσμάτων που επιφέρουν στις συναλλαγές τα μέτρα αυτά θεωρείται ότι ισοδυναμούν με δεσμευτικούς κανόνες.

Η παράγραφος 11 αναφέρει τρία παραδείγματα των σημαντικότερων και συνηθέστερων περιπτώσεων de facto τεχνικών κανόνων, για να διευκρινίσει μια έννοια που δεν οριζόταν στην αρχική έκδοση της οδηγίας και προκαλούσε διαφορετικές ερμηνείες που εμπόδιζαν την ορθή εφαρμογή της διαδικασίας πληροφόρησης.

Τεχνικοί κανόνες de facto είναι ειδικότερα:

- οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις ενός κράτους μέλους οι οποίες παραπέμπουν είτε σε τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις είτε σε κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, είτε σε επαγγελματικούς κώδικες ή κώδικες ορθής πρακτικής που με τη σειρά τους παραπέμπουν σε τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, η τήρηση των οποίων αποτελεί τεκμήριο συμβατότητας προς τις προδιαγραφές που καθορίζονται από τις εν λόγω νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις.

Οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που αναφέρονται εδώ είναι μέτρα που εγκρίνονται από τις εθνικές αρχές και παραπέμπουν σε τεχνικές προδιαγραφές ή «άλλες απαιτήσεις»⁵⁰ ή σε κανόνες σχετικά με υπηρεσίες που θεσπίζονται συνήθως από μη κρατικούς φορείς (π.χ. από έναν εθνικό οργανισμό τυποποίησης), και τα οποία δεν είναι υποχρεωτικά από μόνα τους (πρότυπα, επαγγελματικοί κώδικες ή κώδικες ορθής πρακτικής), αλλά η τήρησή τους ενθαρρύνεται διότι αποτελεί τεκμήριο πιστότητας του προϊόντος ή της υπηρεσίας προς τις διατάξεις των εν λόγω μέτρων.

Αυτό συμβαίνει ειδικότερα στην περίπτωση που ένας νόμος για θέματα ασφαλειών απαλλάσσει από την υποχρέωση απόδειξης της πιστότητας προς υποχρεωτικές απαιτήσεις τους χρήστες προϊόντων τα οποία συμφωνούν με ορισμένα προαιρετικά πρότυπα, εφόσον αυτά τα προϊόντα θεωρείται ότι συμφωνούν κατά τεκμήριο με αυτές τις απαιτήσεις του νόμου.

- οι εκούσιες συμφωνίες στις οποίες η δημόσια αρχή είναι συμβαλλόμενο μέρος και οι οποίες αποσκοπούν στην τήρηση, προς το δημόσιο συμφέρον, των τεχνικών προδιαγραφών ή άλλων απαιτήσεων ή κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες. Εξαιρούνται οι συγγραφές υποχρεώσεων των δημοσίων συμβάσεων.

Οι συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ οικονομικών φορέων και θεσπίζουν τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις για ορισμένα προϊόντα ή κανόνες σχετικά με υπηρεσίες δεν έχουν από μόνες τους υποχρεωτική ισχύ, λόγω της ιδιωτικής προέλευσής τους. Εντούτοις, θεωρούνται τεχνικοί κανόνες de facto, εφόσον το κράτος αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος σε αυτές.

Η περίπτωση αυτή είναι ολοένα συχνότερη από τότε που αυτές οι συμφωνίες έχουν καταστεί μέσο της εθνικής κανονιστικής πολιτικής. Η χρήση τους προτιμάται σε ορισμένα κράτη μέλη σε τομείς όπως η αυτοκινητοβιομηχανία, η χημική βιομηχανία ή η πετρελαϊκή βιομηχανία και εξυπηρετεί συνήθως περιβαλ-

⁵⁰ Με την έννοια που ορίζεται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 1 της οδηγίας όπως διευκρινίζεται παραπάνω.

λοντικούς στόχους. Για παράδειγμα, τη μείωση των εκπομπών ρύπων από τα οχήματα, τη μείωση των απορρίψεων βλαβερών ουσιών στο νερό ή τη χρήση ορισμένων τύπων συσκευασιών, κ.λπ. Στον τομέα των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ένα κοινοποιημένο έγγραφο – ένα σχέδιο κώδικα ορθής πρακτικής για την εκούσια διατήρηση στοιχείων επικοινωνίας – αποτελεί καλό παράδειγμα εκούσιας συμφωνίας.

Αυτές οι συμφωνίες επιτρέπουν μεγαλύτερη ευελιξία στην εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων για την επίτευξη των στόχων της νομοθεσίας και η εθελοντική δέσμευση του εμπλεκόμενου κλάδου αποτελεί εγγύηση για την επίτευξή τους.

Η παρέμβαση του κράτους σε αυτές τις συμφωνίες είναι απαραίτητη για την υπαγωγή τους στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 98/34/EK. Πράγματι, η δημόσια αρχή πρέπει να αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος αυτών των συμφωνιών για να μπορέσει να τηρήσει την υποχρέωση πληροφόρησης που έχει και να λάβει υπόψη της τα σχόλια που διατυπώνει η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος στο πλαίσιο της διαδικασίας που θεσπίζεται από την οδηγία.

- οι τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή οι κανόνες περί υπηρεσιών, που συνδέονται με φορολογικά ή οικονομικά μέτρα και επηρεάζουν την κατανάλωση προϊόντων ή υπηρεσιών ενθαρρύνοντας την τήρηση των τεχνικών αυτών προδιαγραφών ή άλλων απαιτήσεων ή κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες. Εξαιρούνται οι τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή οι κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες που έχουν σχέση με τα εθνικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης.

Τα φορολογικά ή οικονομικά μέτρα που αναφέρονται σε αυτή την παράγραφο θεσπίζονται από τις εθνικές δημόσιες αρχές με σκοπό άλλο από εκείνον που επιδιώκεται παραδοσιακά με τη φορολογική νομοθεσία των κρατών μελών.

Τα μέτρα αυτά θεωρούνται αποτελεσματικά μέσα εφαρμογής των πολιτικών που αποφασίζονται σε εθνικό επίπεδο, ιδίως για την προστασία του περιβάλλοντος και όσων είναι αποδέκτες

υπηρεσιών (κυρίως των καταναλωτών), αφού στοχεύουν βασικά στον επηρεασμό της συμπεριφοράς των τελευταίων για συγκεκριμένο προϊόν ή υπηρεσία.

Αυτή η διάταξη της οδηγίας προέκυψε με αφορμή τα φορολογικά κίνητρα που παρασχέθηκαν σε ορισμένες περιπτώσεις υπέρ των «καθαρών αυτοκινήτων» που τηρούν συγκεκριμένα όρια εκπομπής ρύπων ή είναι εξοπλισμένα με καταλύτη. Η πείρα απέδειξε ότι τα κράτη μέλη συνέδεαν συχνά την παροχή κινήτρων με την τήρηση αναλόγων όρων, με αποτέλεσμα το θεσπιζόμενο σύστημα να αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, πράγμα που κατέστησε σαφή την ανάγκη εξέτασης παρόμοιων σχεδίων.

Στην κατηγορία των υπό εξέταση μέτρων ανήκουν ιδίως εκείνα που έχουν ως σκοπό να ενθαρρύνουν την αγορά προϊόντων που ανταποκρίνονται σε ορισμένες προδιαγραφές, με την παροχή διευκολύνσεων χρηματοδότησης (π.χ. επιδοτήσεις για την αγορά ορισμένων συσκευών θέρμανσης που τηρούν καθορισμένες τεχνικές απαιτήσεις) ή αντίθετα να την αποθαρρύνουν (π.χ. μη χορήγηση επιδοτήσεων σε κατασκευές όταν χρησιμοποιούνται υλικά που έχουν ορισμένα χαρακτηριστικά). Περιλαμβάνονται επίσης φορολογικά ή οικονομικά μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν την κατανάλωση ενθαρρύνοντας την τήρηση «άλλων απαιτήσεων» κατά την έννοια της οδηγίας (π.χ. απαλλαγή από την οικολογική φορολογία για τις συσκευασίες ορισμένων προϊόντων, όταν εφαρμόζεται ένα σύστημα εγγύησης, ή απαλλαγή από την οικολογική φορολογία ορισμένων προϊόντων όταν εφαρμόζεται ένα σύστημα συλλογής και ανακύκλωσης). Ομοίως, αυτή η κατηγορία περιλαμβάνει μέτρα που έχουν ως στόχο να ενθαρρύνουν ή να αποθαρρύνουν την αγορά υπηρεσιών με ορισμένα χαρακτηριστικά (π.χ. υπηρεσίες που λαμβάνονται μέσω συγκεκριμένων συσκευών ή παρέχονται από φορείς εγκατεστημένους σε συγκεκριμένες περιοχές).

Η οδηγία 98/34/EK δεν καλύπτει το σύνολο της φορολογικής ή οικονομικής νομοθεσίας των κρατών μελών αλλά αποκλειστικά τις τεχνικές προδιαγραφές ή «άλλες απαιτήσεις» ή κανόνες σχετικά με υπηρεσίες που συνδέονται με φορολογικά ή οικονο-

μικά μέτρα τα οποία έχουν σκοπό τη μεταβολή της συμπεριφοράς του καταναλωτή ή του αποδέκτη υπηρεσιών. Το φορολογικό ή οικονομικό μέτρο δεν αποτελεί αφ' εαυτού αντικείμενο εξέτασης από την Επιτροπή ή από τα κράτη μέλη. Εξετάζεται μόνο η πλευρά των τεχνικών προδιαγραφών ή «άλλων απαιτήσεων» ή των κανόνων σχετικά με υπηρεσίες, που αποτελεί ενδεχομένως εμπόδιο για τις συναλλαγές.

Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι αυτή η διάταξη της οδηγίας δεν καλύπτει τα φορολογικά ή οικονομικά μέτρα που λαμβάνονται υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων ή προϊόντων σύμφωνα με τα άρθρα 87 και 88 της Συνθήκης, περί κρατικών ενισχύσεων, που αποτελούν αντικείμενο ειδικής διαδικασίας που προβλέπεται από αυτήν.

Εξαιρούνται επίσης τα μέτρα που συνδέονται με τα εθνικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης (π.χ. κανόνες που εξαρτά την επιστροφή των εξόδων για ένα φάρμακο από έναν ορισμένο τύπο συσκευασίας).

Η τελευταία κατηγορία τεχνικών κανόνων που καλύπτει η οδηγία και οι οποίοι πρέπει να κοινοποιούνται (εκτός από τις *de jure* ή *de facto* υποχρεωτικές τεχνικές προδιαγραφές, τις άλλες απαιτήσεις και τους κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες) είναι οι εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αποσκοπούν στην απαγόρευση της κατασκευής, εισαγωγής, εμπορίας και χρήσης ενός προϊόντος ή απαγορεύουν την παροχή ή χρήση υπηρεσίας ή την εγκατάσταση φορέα παροχής υπηρεσίας.

Για να εμπίπτουν σε αυτή την τέταρτη κατηγορία των τεχνικών κανόνων σχετικά με απαγόρευση που αφορά *μεταξύ άλλων* τη χρήση, το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω μέτρων πρέπει να είναι αρκετά ευρύτερο από τον περιορισμό ορισμένων πιθανών χρήσεων του προϊόντος ή της υπηρεσίας και δεν πρέπει να πε-

ριορίζεται στην απλή απαγόρευση της χρήσης τους. Αυτή η κατηγορία τεχνικών κανόνων αφορά ειδικότερα εθνικά μέτρα που δεν αφήνουν περιθώριο για καμία χρήση από τις ευλόγως αναμενόμενες για το οικείο προϊόν εκτός από τις αμιγώς περιθωριακές χρήσεις.⁵¹

Αυτές οι απαγορευτικές διατάξεις αποτελούν κατά κάποιο τρόπο την υπέρτατη μορφή τεχνικού κανόνα. Εάν δεν δικαιολογούνται βάσει του άρθρου 30 ή του άρθρου 46 της Συνθήκης ή δεν αντιστοιχούν σε επιτακτικές απαιτήσεις με την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου, αποτελούν κατ' εξοχήν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων και υπηρεσιών και στην ελεύθερη εγκατάσταση μέσα στην Κοινότητα.

Καλύπτονται οι τεχνικοί κανόνες που θεσπίζουν οι αρχές που ορίζονται από τα κράτη μέλη και περιλαμβάνονται σε κατάλογο που έπρεπε να καταρτίσει η Επιτροπή πριν από τις 5 Αυγούστου 1995 στα πλαίσια της επιτροπής του άρθρου 5.

Η τροποποίηση του καταλόγου γίνεται με την ίδια διαδικασία.

Ο κατάλογος των αρχών που αναφέρονται σε αυτή την παράγραφο δημοσιεύεται στον διαδικτυακό τόπο της Επιτροπής.⁵²

12) «σχέδιο τεχνικού κανόνα»: το κείμενο μιας τεχνικής προδιαγραφής ή άλλης απαίτησης ή ενός κανόνα σχετικά με τις υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών διατάξεων, που εκπονείται προκειμένου η τεχνική αυτή προδιαγραφή ή απαίτηση ή κανόνας σχετικά με τις υπηρεσίες να καθιερωθεί αμέσως ή εν τέλει ως τεχνικός κανόνας, και το οποίο, δεδομένου ότι βρίσκεται σε προπαρασκευαστικό στάδιο, μπορεί να υποστεί ουσιαστικές τροποποιήσεις».

Αυτή η παράγραφος ορίζει την έννοια του «σχεδίου τεχνικού κανόνα» διευκρινίζοντας ότι, για να χαρακτηριστεί ως σχέδιο, ο τεχνικός κανόνας πρέπει να βρίσκεται στο στάδιο της προπα-

⁵¹ Υπόθεση C-267/03 «Lars Erik Staffan Lindberg», απόφαση της 21ης Απριλίου 2005 που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.

⁵² <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>

ρασκειής του που να επιτρέπει «ουσιαστικές τροποποιήσεις» στο κείμενο.

Η διαδικασία πληροφόρησης που θεσπίζεται από την οδηγία στον τομέα των τεχνικών κανόνων προβλέπει ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν, μετά την εξέταση των σχεδίων που τους κοινοποιούνται, να ζητήσουν από την κανονιστική αρχή να τροποποιήσει οποιοδήποτε κείμενο κρίνει αντίθετο προς τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς.

Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίσει, ανάλογα με τη φύση της νομοθετικής του διαδικασίας, το στάδιο στο οποίο διαβιβάζει τα σχέδια των τεχνικών του κανόνων στην Επιτροπή, εφόσον εξασφαλίζεται αυτή η δυνατότητα ουσιαστικής τροποποίησης.

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να αναφερθεί ότι ένα εθνικό μέτρο το οποίο αναπαράγει ή αντικαθιστά, χωρίς να προσθέτει νέες ή

συμπληρωματικές προδιαγραφές, υφιστάμενους τεχνικούς κανόνες οι οποίοι, εφόσον έχουν εγκριθεί μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ, έχουν κοινοποιηθεί δεόντως στην Επιτροπή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «σχέδιο» τεχνικού κανόνα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 12 της οδηγίας 98/34/ΕΚ και, κατά συνέπεια, δεν υπόκειται στην υποχρέωση κοινοποίησης.

Η παρούσα οδηγία δεν ισχύει για τα μέτρα που τα κράτη μέλη κρίνουν αναγκαία στο πλαίσιο της συνθήκης προκειμένου να εξασφαλίσουν την προστασία του κοινού, και ιδιαίτερα των εργαζομένων, κατά τη χρήση προϊόντων, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν επηρεάζουν τα προϊόντα.

Η διάταξη αυτή ενισχύει την αρχή που εκφράζεται ήδη στις παραγράφους 3 και 4 του υπό εξέταση άρθρου, καλύπτοντας τις τεχνικές προδιαγραφές που επηρεάζουν τα χαρακτηριστικά του προϊόντος.

Κεφαλαιο II:

**Η διαδικασία πληροφορησης
σχετικα με τα προτυπα**

Κεφαλαίο II: Η διαδικασία πληροφόρησης σχετικά με τα πρότυπα

Η πληροφόρηση της Επιτροπής και των οργανισμών τυποποίησης σχετικά με νέα θέματα στα εθνικά προγράμματα τυποποίησης

Άρθρο 2

1. Η Επιτροπή και οι οργανισμοί τυποποίησης που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II ενημερώνονται σχετικά με τα νέα θέματα για τα οποία οι εθνικοί οργανισμοί που αναφέρονται στο παράρτημα II αποφασίζουν, εντάσσοντάς τα στο πρόγραμμα τυποποίησης, να θεσπίσουν ένα πρότυπο ή να τροποποιήσουν το ήδη υφιστάμενο πρότυπο, εκτός εάν πρόκειται για αυτούσια, ή ισοδύναμη μεταφορά ενός διεθνούς ή ευρωπαϊκού προτύπου.

Το άρθρο 2 ορίζει ότι η διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των προτύπων περιορίζεται στις νέες εργασίες που σχεδιάζουν να αρχίσουν οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης, κατά τη στιγμή της εγγραφής των εργασιών στο πρόγραμμα τυποποίησης, δηλαδή σε ένα στάδιο αρκετά πρώιμο, ώστε να είναι δυνατή η συμμετοχή των ενδιαφερομένων κλάδων στα διάφορα κράτη μέλη και να είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη τα σχόλια τους.

Αυτές οι νέες πρωτοβουλίες θα πρέπει να κοινοποιούνται υποχρεωτικά στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/EK, είτε πρόκειται για τη θέσπιση νέου είτε για την τροποποίηση ήδη υφιστάμενου προτύπου - αλλά μόνο εάν το εν λόγω πρότυπο δεν απορρέει από την «αυτούσια ή ισοδύναμη» μεταφορά ενός διεθνούς ή ευρωπαϊκού προτύπου.

Ο λόγος είναι απλός: μόνο τα «αμιγώς» εθνικά πρότυπα ενδέχεται να δημιουργήσουν εμπόδια στην καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ένα διεθνές ή ευρωπαϊκό πρότυπο δεν θα έπρεπε, κατ' αρχήν, να μπορεί να παραβιάσει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στο εσωτερικό

της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφού οι τεχνικές προδιαγραφές του έχουν αποτελέσει αντικείμενο συναίνεσης σε πολύ ευρύτερη κλίμακα από τα όρια της εθνικής επικράτειας.

Αυτούσια μεταφορά σημαίνει ότι το εθνικό πρότυπο περιλαμβάνει ή κάνει εκτενή αναφορά στο κείμενο του ευρωπαϊκού ή διεθνούς προτύπου.

Η εκτεταμένη επανάληψη του ευρωπαϊκού προτύπου στις συλλογές εθνικών προτύπων αποτελεί συνήθως τον κανόνα. Η εναρμόνιση των εθνικών προτύπων επιτυγχάνεται όταν τα προϊόντα που παράγονται σύμφωνα με τα εθνικά πρότυπα ενός κράτους μέλους μπορεί να θεωρηθεί ότι ανταποκρίνονται, χωρίς τροποποίηση, στα εθνικά πρότυπα των άλλων κρατών μελών.

Ισοδύναμη μεταφορά σημαίνει ότι το κείμενο του εθνικού προτύπου περιλαμβάνει ορισμένες αποκλίσεις τεχνικής φύσεως ως προς το ευρωπαϊκό πρότυπο αναφοράς, οι οποίες δεν μπορούν, κατ' αρχήν, να δημιουργήσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων και για τις οποίες ο εθνικός οργανισμός τυποποίησης μπορεί να λάβει έγκριση να διατηρήσει για ορισμένη μεταβατική περίοδο.

Στην πράξη, η διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των προτύπων ξεκίνησε την 1η Ιανουαρίου 1985.

Όσον αφορά τις νέες πρωτοβουλίες τυποποίησης στους τομείς αρμοδιότητας της CEN και της CENELEC, οι δύο ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης είναι υπεύθυνοι για την τεχνική λειτουργία της διαδικασίας μέσω ετήσιων συμβάσεων που συνάπτουν με την Επιτροπή και τη γραμματεία της ΕΖΕΣ.

Από το 1992, η Επιτροπή εισήγαγε σε αυτές τις συμβάσεις δύο ρήτρες σχετικά με την ποιότητα των πληροφοριών, δυνάμει των οποίων η CEN και η CENELEC δεσμεύονται, πρώτον, να ορίσουν σαφώς τους εσωτερικούς κανόνες που είναι απαραίτητοι για την εξασφάλιση της ακρίβειας, της σαφήνειας και της αξιοπιστίας των κοινοποιήσεων και, δεύτερον, να διαθέσουν στις αντίστοιχες

κεντρικές γραμματείες τους τα απαραίτητα μέσα για τον έλεγχο της ποιότητας των λαμβανόμενων πληροφοριών.

Οι πληροφορίες κοινοποιούνται καθημερινά από τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης στις κεντρικές γραμματείες των δύο ευρωπαϊκών οργανισμών όπου ελέγχονται, υφίστανται επεξεργασία και καταχωρούνται σε μια τράπεζα δεδομένων. Εν συνεχεία, τα αποτελέσματα εγγράφονται, κατά τομέα, σε ένα περιοδικό μητρώο (μηνιαίο για τη CEN και τριμηνιαίο για τη CENELEC), το οποίο διανέμεται στα μέλη της CEN και της CENELEC καθώς και στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής (Γενική Διεύθυνση Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας) για εξέταση και παρατηρήσεις.

Η δημοσίευση αυτών των στοιχείων, καθώς και η διάθεσή τους σε εθνικό επίπεδο εγγυώνται τη διαφάνεια των πληροφοριών που κοινοποιούνται δυνάμει της διαδικασίας της 98/34/ΕΚ.

Είναι απαραίτητο η βιομηχανία και όλοι οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι να γνωρίζουν αυτό το «μέσο» και να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες για να μπορούν να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που τους προσφέρονται, ήτοι:

- να διατυπώσουν σχόλια σχετικά με τις πρωτοβουλίες νέων προτύπων που αφορούν τον τομέα της δραστηριότητάς τους,
- να ζητήσουν να συμμετάσχουν στις εργασίες της αρμόδιας τεχνικής επιτροπής ενός οργανισμού τυποποίησης άλλου κράτους μέλους (για παράδειγμα μια γαλλική επιχείρηση μπορεί να ζητήσει να συμμετάσχει στη γερμανική επιτροπή),
- να προτείνουν την εκπόνηση του προτύπου μάλλον σε ευρωπαϊκό παρά σε εθνικό επίπεδο.

Αυτό προϋποθέτει ότι οι εθνικοί οργανισμοί συμβουλευονται τη βιομηχανία εξασφαλίζοντας την ευρύτερη δυνατή διάδοση των στοιχείων, ιδίως μέσω συστημάτων που επιτρέπουν εύκολη πρόσβαση στις πληροφορίες.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη, ειδικότερα η βιομηχανία, έχουν στην πράξη μια σχετικά σύντομη προθεσμία για να απαντήσουν. Σε περίπτωση μελλοντικής αντιδικίας, το γεγονός ότι δεν διατύπωσαν αντίρρηση θα χρησιμοποιηθεί αναπόφευκτα εναντίον εκείνων που αμέλησαν να εξετάσουν τα στοιχεία.

Όσον αφορά τα νέα θέματα τυποποίησης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, το ETSI υποχρεούται να συμμετέχει στη διαδικασία πληροφόρησης από τότε που περιελήφθη στο παράρτημα Ι της οδηγίας 98/34/ΕΚ. Στην πράξη, αυτή η συμμετοχή περιορίστηκε στη λήψη και την εξέταση των δεδομένων που προέρχονται από τα μέλη της CEN και της CENELEC και διαβιβάζονται από τις κεντρικές γραμματείες των δύο αυτών οργανισμών. Αυτή η ιδιαιτερότητα οφείλεται στο γεγονός ότι οι εθνικές δραστηριότητες τυποποίησης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών υπήρξαν μέχρι σήμερα εξαιρετικά περιορισμένες.

2. Στις πληροφορίες της παραγράφου 1, αναφέρεται ιδίως αν το πρότυπο:

- *αποτελεί μη ισοδύναμη μεταφορά ενός διεθνούς προτύπου,*
- *αποτελεί νέο εθνικό πρότυπο, ή*
- *αποτελεί τροποποίηση ενός εθνικού προτύπου.*

Η υποχρέωση που επιβάλλεται στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης να διευκρινίζουν τη φύση του νέου σχεδίου προτύπου έχει σκοπό να εξασφαλίσει τη διαφάνεια και να διευκολύνει την εξέταση των κοινοποιήσεων. Απορρέει άμεσα από την προηγούμενη παράγραφο. Οι τρεις κατηγορίες προτύπων που απαριθμούνται είναι πράγματι εκείνες που δεν αντιστοιχούν στην «αυτούσια ή ισοδύναμη μεταφορά ενός διεθνούς προτύπου» και πρέπει, κατά συνέπεια, να κοινοποιούνται υποχρεωτικά δυνάμει της οδηγίας 98/34/ΕΚ.

- Ένα σχέδιο νέου εθνικού προτύπου μπορεί να περιέχει τεχνικές προδιαγραφές που ενδέχεται να περιορίσουν την ελεύ-

θερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων σε περίπτωση περιοριστικής χρήσης αυτού του προτύπου. Αυτό μπορεί να διαπιστωθεί μόνο αν εξεταστούν αυτές οι προδιαγραφές μία προς μία.

- Ένα εθνικό πρότυπο που μεταφέρει ένα διεθνές πρότυπο (ISO ή IEC) μπορεί να μην είναι ισοδύναμο με το αρχικό έγγραφο, στο μέτρο που η εν λόγω μεταφορά δεν είναι αφ'εαυτής υποχρεωτική και οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης μπορούν να αποφασίσουν, καθένας ανεξάρτητα, να επιφέρουν τροποποιήσεις, εάν κρίνουν ότι οι τεχνικές προδιαγραφές δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν στην αγορά τους. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να εξεταστούν οι τεχνικές προδιαγραφές του προτύπου που μεταφέρει το διεθνές πρότυπο στο τμήμα που αποκλίνει από αυτό.
- Ένα εθνικό πρότυπο μπορεί να τροποποιηθεί προκειμένου να προσαρμοστούν οι απαιτήσεις του στην τεχνική πρόοδο. Στην περίπτωση αυτή, η κοινοποίηση του προτύπου επιτρέπει να εξεταστεί κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος η τροποποίηση (προσθήκη, τροποποίηση ή κατάργηση ορισμένων τεχνικών προδιαγραφών) να εισάγει νέα τεχνικά εμπόδια στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Επιπλέον, με την ευκαιρία αυτής της εξέτασης, οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης, οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης και η Επιτροπή μπορούν, εάν εκτιμούν ότι η προβλεπόμενη τροποποίηση θα πρέπει να αποτελέσει νέο θέμα μελέτης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να προτείνουν τη σύνταξη ενός ευρωπαϊκού προτύπου.

Στον τομέα της τυποποίησης, η οδηγία 98/34/ΕΚ έχει σκοπό να εξασφαλίσει τη διαφάνεια των εθνικών πρωτοβουλιών, αλλά επιδιώκει επίσης να ευνοήσει την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής τυποποίησης.

Η Επιτροπή μπορεί, αφού ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 5, να καθορίζει κανόνες κωδικοποιημένης παρουσίασης των πληροφοριών αυτών, καθώς και σχέδιο και κρι-

τήρια σύμφωνα με τα οποία θα υποβάλλονται οι πληροφορίες προκειμένου να διευκολύνεται η αξιολόγησή τους.

Μολονότι η λειτουργία της διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των προτύπων έχει ανατεθεί με σύμβαση στη CEN και στη CENELEC, η Επιτροπή επιβλέπει την καλή εκτέλεση της διαδικασίας, διατηρώντας ιδίως τη δυνατότητα να προτείνει στους δύο ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης συγκεκριμένη μεθοδολογία για την παρουσίαση των συλλεγόμενων πληροφοριών, ώστε να εξασφαλίζεται η ευκολότερη επεξεργασία τους.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητά τη γνωστοποίηση των προγραμμάτων τυποποίησης, εν μέρει ή εν όλω.

Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση των κρατών μελών, υπό μορφή που να επιτρέπει την αξιολόγηση και τη σύγκριση των διαφόρων προγραμμάτων.

Αυτή η παράγραφος συμπληρώνει την παράγραφο 1. Ορίζει ότι η Επιτροπή πρέπει όχι μόνο να ενημερώνεται για τις νέες εθνικές πρωτοβουλίες, αλλά και να έχει πρόσβαση σε όλα τα προγράμματα τυποποίησης που καταρτίζονται από τους εθνικούς και ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης.

Για να ικανοποιηθεί αυτή η απαίτηση, οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης δεν έχουν πλέον την υποχρέωση, όπως προέβλεπε αρχικά η οδηγία 83/189/ΕΟΚ, να κοινοποιούν σε ετήσια βάση τα προγράμματα τυποποίησής τους (μέσω της κεντρικής γραμματείας της CEN και της CENELEC), αλλά πρέπει να κοινοποιούν αυτά τα προγράμματα εν όλω ή εν μέρει, εάν το ζητήσει η Επιτροπή.

Η Επιτροπή λειτουργεί ως εστιακό σημείο για την αναδιαβίβαση αυτών των πληροφοριών στα κράτη μέλη.

4. Η Επιτροπή τροποποιεί ενδεχομένως το παράρτημα II, με βάση τις γνωστοποιήσεις των κρατών μελών.

Η παράγραφος αυτή ορίζει ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια για την ενημέρωση του καταλόγου των εθνικών οργανισμών τυπο-

ποίησης που αναφέρονται στο παράρτημα II της οδηγίας. Αυτή η ενημέρωση γίνεται με πρωτοβουλία των κρατών μελών που πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες.

5. Το Συμβούλιο αποφασίζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, για κάθε τροποποίηση του παραρτήματος I.

Η παράγραφος αυτή ορίζει ότι, αντίθετα προς το παράρτημα II, η ενημέρωση του παραρτήματος I, που περιέχει τον κατάλογο των επίσημα αναγνωρισμένων ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης, δεν εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής. Απαιτεί απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών με βάση πρόταση της Επιτροπής.

Το παράρτημα I της οδηγίας τροποποιήθηκε, για παράδειγμα, το 1992 για να προστεθεί το ETSI στον κατάλογο των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης.⁵³

Κοινοποίηση των σχεδίων προτύπων στους ευρωπαϊκούς και εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης και στην Επιτροπή

Άρθρο 3

Οι οργανισμοί τυποποίησης που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II καθώς και η Επιτροπή λαμβάνουν, κατόπιν αιτήσεώς τους, τα σχέδια προτύπων και ενημερώνονται από τον αρμόδιο οργανισμό για τη συνέχεια που δίνεται στις τυχόν παρατηρήσεις τους επί των σχεδίων αυτών.

Η οδηγία 98/34/EK προβλέπει ότι, αφού ενημερωθούν για τις νέες πρωτοβουλίες προτύπων που ετοιμάζονται στα διάφορα κράτη μέλη, οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης, οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης καθώς και η Επιτροπή έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από τον οργανισμό τυποποίησης ενός κράτους μέλους την αποστολή του κειμένου οποιουδήποτε σχεδίου

προτύπου που κοινοποιήθηκε από αυτόν. Ο τελευταίος υποχρεούται να ανταποκριθεί σε αυτό το αίτημα.

Εξάλλου, ο εθνικός οργανισμός τυποποίησης υποχρεούται να πληροφορεί όσους διατύπωσαν παρατηρήσεις για κάποιο σχέδιο σχετικά με τη συνέχεια που δόθηκε σε αυτές τις παρατηρήσεις: τροποποίηση του σχεδίου, απόσυρσή του ή αιτιολόγηση της διατήρησής του.

Μέτρα για τα οποία είναι αρμόδια τα κράτη μέλη

Άρθρο 4

Το άρθρο 4 (όπως και το άρθρο 7) αναφέρει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών για την οργάνωση της διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των προτύπων. Πρόκειται για υποχρεώσεις που αφορούν το αποτέλεσμα και όχι το μέσο, διότι ενώ μια οδηγία πρέπει υποχρεωτικά να μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο από τα κράτη μέλη στα οποία απευθύνεται, αφήνει σε αυτά την επιλογή του τρόπου μεταφοράς, αρκεί να επιτυγχάνεται ο επιδιωκόμενος στόχος.

Εξάλλου, το καθεστώς ιδιωτικού φορέα των περισσότερων εθνικών οργανισμών τυποποίησης μειώνει τις δυνατότητες υποδείξεων εκ μέρους των εθνικών αρχών. Εξ ου και η ιδιαίτερα ελαστική διατύπωση της οδηγίας για το σημείο αυτό.

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε οι εθνικοί τους οργανισμοί τυποποίησης:

- να γνωστοποιούν τις πληροφορίες που προβλέπονται από τα άρθρα 2 και 3,

Το εδάφιο αυτό ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να μεριμνά, με τα μέσα που κρίνει σκόπιμα, ώστε ο οργανισμός τυποποίησης του κράτους αυτού να κοινοποιεί όλα τα νέα θέματα

⁵³ Προαναφερθείσα απόφαση 92/400/ΕΟΚ.

προτύπων από το στάδιο της εγγραφής τους στο ετήσιο πρόγραμμα εργασιών, να αποστέλλει όλα τα σχέδια προτύπων που ζητούνται από οργανισμούς τυποποίησης άλλων κρατών μελών, από έναν ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης ή από την Επιτροπή και να τους τηρεί ενημέρους για τη συνέχεια που δόθηκε στις παρατηρήσεις που ενδεχομένως διατύπωσαν για σχέδιο προτύπου.

- να δίνουν στη δημοσιότητα τα σχέδια προτύπων, έτσι ώστε να μπορούν να συγκεντρώνονται και παρατηρήσεις από ενδιαφερόμενα μέρη εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη,

Σύμφωνα με αυτό το εδάφιο, κάθε κράτος μέλος πρέπει να μεριμνά ώστε ο οργανισμός τυποποίησης του κράτους αυτού να παρέχει σε όλο το έδαφος της Ένωσης τη δυνατότητα διατύπωσης παρατηρήσεων σχετικά με τα σχέδια εθνικών προτύπων. Αυτό ισοδυναμεί με επέκταση και στα άλλα κράτη μέλη της δημόσιας κρίσης που συνιστά, σε εθνικό επίπεδο, βασικό στάδιο ολοκλήρωσης της διαδικασίας εκπόνησης ενός προτύπου πριν από την επικύρωση και τη δημοσίευση του τελικού κειμένου. Αυτή η επίσημη διαβούλευση με όλους τους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους επιτρέπει στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης να εξασφαλίζουν απόλυτη συναίνεση για το κείμενο.

Συγκεκριμένα, κάθε εθνικός οργανισμός τυποποίησης στέλνει, μετά από αίτηση, αντίγραφο οιοδήποτε σχεδίου προτύπου σε όλους τους οργανισμούς τυποποίησης των υπολοίπων κρατών μελών. Αυτό το αντίγραφο είναι φυσικά συντεταγμένο στη γλώσσα εργασίας του οργανισμού που το εκδίδει. Εναπόκειται στους παραλήπτες να φροντίσουν για τη μετάφρασή του στη γλώσσα τους και για την οργάνωση μιας διαδικασίας διαβούλευσης στην επικράτεια τους, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ισχύουν στη χώρα τους (το σχέδιο προτύπου διαβιβάζεται, για παράδειγμα, από τον εθνικό οργανισμό τυποποίησης στον αρμόδιο για την τυποποίηση στον αντίστοιχο τομέα, που το διαβιβάζει με τη σειρά του στην αρμόδια επιτροπή τυποποίησης, στην οποία εκπροσωπούνται όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη).

Ένα ερωτηματολόγιο, που επισυνάπτεται συνήθως στο σχέδιο προτύπου από τον οργανισμό που το συνέταξε, ζητά παρατηρήσεις όσον αφορά τους στόχους που επιδιώκει η οδηγία 98/34/EK (για παράδειγμα, «Πιστεύετε ότι ένα τέτοιο σχέδιο ενδέχεται να δημιουργήσει εμπόδια στις συναλλαγές;», «Πιστεύετε ότι θα πρέπει να χρησιμεύσει ως βάση για εργασίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο;», «Θα επιθυμούσατε, ενδεχομένως, να συμμετάσχετε στο προπαρασκευαστικό έργο της επιτροπής τυποποίησης;», κ.λπ.).

Κατόπιν το σχέδιο επιστρέφεται στον οργανισμό που το εξέδωσε, συνοδευόμενο από τις παρατηρήσεις όλων των οικονομικών και κοινωνικών φορέων των διαφόρων κρατών μελών της Κοινότητας.

- να παραχωρούν στους άλλους οργανισμούς που αναφέρονται στο παράρτημα II το δικαίωμα να συμμετέχουν παθητικά ή ενεργά (με την αποστολή παρατηρητή) στις προγραμματιζόμενες εργασίες,

Η οδηγία απαιτεί από τα κράτη μέλη να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ώστε οι αντίστοιχοι οργανισμοί τους να παραχωρούν σε άλλο εθνικό οργανισμό (AFNOR, DIN, BSI, κ.λπ.) το δικαίωμα να συμμετάσχει στις εργασίες εκπόνησης ενός σχεδίου προτύπου στο πλαίσιο της αρμόδιας τεχνικής επιτροπής. Αυτό το δικαίωμα συμμετοχής μπορεί να ασκηθεί με ενεργό ή παθητικό τρόπο.

Η ενεργός συμμετοχή προϋποθέτει την αποστολή παρατηρητή (εκπροσώπου βιομηχανίας, οικονομικού εταίρου ή τεχνικού τυποποίησης). Εάν ο εκπρόσωπος από τη βιομηχανία ή ο οικονομικός εταίρος δεν είναι διαθέσιμος και αποφασιστεί η αποστολή τεχνικού τυποποίησης, αυτός θα πρέπει να γνωρίζει τις θέσεις της βιομηχανίας της χώρας του, ώστε να έχει επαρκή γνώση της αγοράς και να μπορεί να αποφανθεί εάν υπάρχει κίνδυνος το σχέδιο να επηρεάσει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στην εν λόγω αγορά.

Η παθητική συμμετοχή είναι συνώνυμο της συμμετοχής εξ αποστάσεως: για παράδειγμα, μέσω ειδικού που καλείται να εκφρά-

σει άποψη για σχέδιο που συντάσσεται σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να συμμετέχει στις συνεδριάσεις εργασίας στο σχετικό κράτος μέλος.

Η δυνατότητα παρέμβασης αξιολογείται από τον εθνικό οργανισμό τυποποίησης, ο οποίος επιλέγει τον τρόπο συμμετοχής.

Η οδηγία δεν μπορεί να επιβάλει επισήμως στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης να δέχονται τις παρατηρήσεις άλλων εθνικών οργανισμών, αλλά αυτή η αποδοχή θα έπρεπε κατ' αρχήν να εξασφαλίζεται, εφόσον η διαδικασία τυποποίησης προβλέπει ότι ο οργανισμός τυποποίησης πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια ώστε να λάβει υπόψη του αυτές τις παρατηρήσεις.

- να μην αντιτίθενται στην εξέταση, σε ευρωπαϊκό επίπεδο και σύμφωνα με τους κανόνες των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης, ενός θέματος τυποποίησης του προγράμματος εργασίας τους, και να μην πραγματοποιούν ενέργειες που θα μπορούσαν να προδικάσουν τη λήψη σχετικής απόφασης.

Με αυτό το εδάφιο, η οδηγία απαιτεί από τα κράτη μέλη να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ώστε οι αντίστοιχοι οργανισμοί τυποποίησής τους να μην επιχειρούν να παρεμποδίσουν το έργο της τεχνικής εναρμόνισης που επιδιώκουν οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης εμποδίζοντας σε ευρωπαϊκό επίπεδο την εκπόνηση σχεδίων προτύπων που προτίθενται να εκπονήσουν σε εθνικό επίπεδο.

Η οδηγία 98/34/EK περιέχει τέτοια διάταξη διότι οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης είναι όλοι μέλη της CEN και της CENELEC και θα μπορούσαν επομένως, με κριτήριο τα εθνικά τους συμφέροντα, να εκμεταλλευτούν την ψήφο τους για να αντιτεθούν στην επεξεργασία ενός σχεδίου προτύπου σε ευρωπαϊκό επίπεδο.⁵⁴ Η οδηγία τους προτρέπει - μέσω των κρατών μελών - να

επιδείξουν την αλληλεγγύη που είναι απαραίτητη για την επιτυχία του κοινού στόχου της Ενιαίας Αγοράς.

2. Τα κράτη μέλη απέχουν, ιδίως, από κάθε πράξη αναγνώρισης, έγκρισης τύπου ή έμμεσης χρήσης ενός εθνικού προτύπου που έχει εγκριθεί κατά παράβαση των άρθρων 2 και 3 και της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Η παράγραφος 2 ορίζει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αποδεσμευτούν από τις ευθύνες τους προφασισζόμενα ευθύνες των αντίστοιχων οργανισμών τυποποίησής τους, σε περίπτωση που οι τελευταίοι προέβησαν στη θέσπιση προτύπου κατά παράβαση διατάξεων της οδηγίας 98/34/EK. Εάν δεν κατόρθωσαν να εμποδίσουν την έγκριση ενός εγγράφου ιδιωτικής προέλευσης και προαιρετικής εφαρμογής αντίθετου προς το κοινοτικό δίκαιο, πρέπει να εμποδίσουν τη χρήση αυτού του προτύπου ως εγγράφου αναφοράς, αρνούμενα να το αναγνωρίσουν ή να το επικυρώσουν επισήμως. Με άλλα λόγια, εάν οι εθνικοί οργανισμοί δεν ενεργήσουν λογικά, οι εθνικές δημόσιες αρχές καλούνται να μην εκμεταλλευθούν την κατάσταση.

Η υποχρέωση των κρατών μελών να μεριμνούν ώστε να μην εμποδίζεται η ευρωπαϊκή τεχνική εναρμόνιση

Άρθρο 7

1 Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι, κατά την εκπόνηση ενός ευρωπαϊκού προτύπου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση, ή μετά την έγκρισή του, οι εθνικοί τους οργανισμοί τυποποίησης δεν προβαίνουν σε καμία ενέργεια η οποία μπορεί να βλάψει την επιδιωκόμενη εναρμόνιση, και ιδίως, δεν δημοσιεύουν στο δεδομένο τομέα νέο ή αναθεωρημένο εθνικό πρότυπο που δεν είναι πλήρως σύμφωνο προς υφιστάμενο ευρωπαϊκό πρότυπο.

⁵⁴ Η πρόταση εκπόνησης ευρωπαϊκού προτύπου, που υποβάλλεται από εθνικό οργανισμό τυποποίησης στη CEN ή τη CENELEC, πρέπει να έχει την υποστήριξη ενός ελάχιστου αριθμού χωρών, ώστε η κεντρική γραμματεία της CEN ή της CENELEC να προτείνει την αποδοχή του στο Τεχνικό Συμβούλιο.

Αυτό το άρθρο ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να φροντίζουν ώστε οι αντίστοιχοι οργανισμοί τυποποίησής τους να τηρούν την περίοδο status quo, εφόσον οι εργασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη σε ευρωπαϊκό επίπεδο αφορούν την εκπόνηση ευρωπαϊκού προτύπου κατόπιν εντολής της Επιτροπής. Αυτό το ενδεχόμενο αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση της οδηγίας (βλέπε κατωτέρω), που ορίζει ότι η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς να εκπονήσουν ευρωπαϊκό πρότυπο.

Στην περίπτωση αυτή, επομένως, τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ώστε οι οργανισμοί τυποποίησής τους να μην εκτελούν εργασίες σε εθνικό επίπεδο για το θέμα που καλύπτει η εντολή: είτε πρόκειται για την εκπόνηση νέου προτύπου είτε για την τροποποίηση ισχύοντος προτύπου που δεν αποτελεί εκτενή μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου.

Αυτή η περίοδος status quo συνιστά έκφραση αλληλεγγύης που απαιτεί κάποια πειθαρχία, εφόσον έχει ληφθεί απόφαση ανάληψης εργασιών από κοινού σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των διαδικαστικών κανόνων των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης και ενισχύεται από την οδηγία 98/34/ΕΚ.

Η υποχρεωτική περίοδος status quo διατηρείται μετά τη θέσπιση του ευρωπαϊκού προτύπου. Έτσι, όταν ένας κλάδος χρειάζεται πρότυπα στους τομείς που καλύπτει το πρότυπο για το οποίο έχει δοθεί εντολή, οι σχετικές εργασίες δεν επιτρέπεται να διεξάγονται σε εθνικό επίπεδο. Επομένως, με αυτό το άρθρο η οδηγία παρέχει στην Επιτροπή τα μέσα ώστε να ενισχύσει την ευρωπαϊκή δραστηριότητα τυποποίησης.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τις εργασίες των οργανισμών τυποποίησης οι οποίες αναλαμβάνονται ύστερα από αίτηση των δημόσιων αρχών προκειμένου να καταρτισθούν τεχνικοί κανονισμοί ή πρότυπα για καθορισμένα προϊόντα με στόχο την κατάρτιση τεχνικού κανόνα για τα προϊόντα αυτά.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, κάθε αίτηση από τις αναφερόμενες στο προηγούμενο εδάφιο ως σχέδιο τεχνικού κανόνα και σημειώνουν τους λόγους που δικαιολογούν την κατάρτισή του.

Η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου καλύπτει ειδικές περιπτώσεις θέσπισης υποχρεωτικών προτύπων. Αναφέρεται στη δυνατότητα του κράτους, σε ορισμένες περιπτώσεις, να καταστήσει υποχρεωτική την τήρηση τεχνικών προδιαγραφών προϊόντων που περιέχονται σε αυτά τα πρότυπα.

Για να καταστήσει υποχρεωτική την τήρηση προτύπων που είναι κατ' ουσίαν προαιρετικά, το κράτος μπορεί να προσφύγει σε δύο διαδικασίες:

- μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό τυποποίησης της χώρας του την εκπόνηση προτύπων για την κατάρτιση τεχνικών κανόνων,
- το κράτος μπορεί επίσης να καταστήσει υποχρεωτικά υφιστάμενα πρότυπα και, τοιουτοτρόπως, να τα μετατρέψει σε τεχνικούς κανόνες.

Σε αυτές τις περιπτώσεις εφαρμόζεται η διαδικασία που ισχύει για τους τεχνικούς κανόνες, η οποία περιγράφεται στο επόμενο κεφάλαιο.

Κεφαλαιο III

**Η διαδικασία που εφαρμοζεται στους
τεχνικούς κανονες**

Κεφαλαίο III: Η διαδικασία που εφαρμόζεται στους τεχνικούς κανόνες

Η κοινοποίηση και η παροχή πληροφοριών σχετικά με σχέδια τεχνικών κανόνων και οι δυνατότητες αντίδρασης της Επιτροπής και των κρατών μελών

Άρθρο 8

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα, εκτός εάν πρόκειται απλώς για αυτούσια μεταφορά ενός διεθνούς ή ευρωπαϊκού προτύπου, οπότε αρκεί μια απλή πληροφόρηση ως προς το συγκεκριμένο πρότυπο· επίσης, απευθύνουν στην Επιτροπή κοινοποίηση σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η θέσπιση ενός τέτοιου τεχνικού κανόνα, εκτός εάν οι λόγοι αυτοί συνάγονται ήδη από το ίδιο το σχέδιο.

Εάν χρειαστεί, τα κράτη μέλη κοινοποιούν ταυτοχρόνως - εάν δεν το έχουν ήδη διαβιβάσει με κάποια προηγούμενη γνωστοποίησή τους - το κείμενο των βασικών, νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που αφορούν κατά κύριο και άμεσο τρόπο τον τεχνικό κανόνα, εφόσον η γνώση του κειμένου αυτού είναι αναγκαία για να εκτιμηθεί η εμβέλεια του σχεδίου τεχνικού κανόνα.

Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε νέα γνωστοποίηση υπό τους ανωτέρω όρους εφόσον επιφέρουν σημαντικές τροποποιήσεις στο σχέδιο αυτό με αποτέλεσμα να τροποποιείται το πεδίο εφαρμογής του, να συντομεύεται το αρχικό χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, να προστίθενται προδιαγραφές ή απαιτήσεις ή να καθίστανται πιο αυστηρές οι εν λόγω προδιαγραφές ή απαιτήσεις.

Ειδικότερα, όταν το σχέδιο τεχνικού κανόνα αφορά τον περιορισμό της διάθεσης στο εμπόριο ή της χρήσης μιας ουσίας, ενός παρασκευάσματος ή ενός χημικού προϊόντος, συν τοις άλλ-

λοις και για λόγους δημόσιας υγείας και προστασίας των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν επίσης είτε περίληψη, είτε, στο μέτρο που είναι διαθέσιμες οι σχετικές πληροφορίες, τα χρήσιμα στοιχεία που αφορούν τη συγκεκριμένη ουσία, παρασκεύασμα ή προϊόν, καθώς και όσα αφορούν τα γνωστά και διαθέσιμα προϊόντα υποκατάστασης. Ομοίως γνωστοποιούν τις αναμενόμενες επιπτώσεις του μέτρου στη δημόσια υγεία και την προστασία των καταναλωτών και του περιβάλλοντος, συνοδεύοντάς τα με ανάλυση των κινδύνων, διενεργούμενη, όπου συντρέχει λόγος, βάσει των γενικών αρχών αξιολόγησης των κινδύνων από χημικά προϊόντα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 για την περίπτωση ήδη υφισταμένης ουσίας ή στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, για την περίπτωση νέας ουσίας.

Η Επιτροπή, μόλις της γνωστοποιηθούν τα σχέδια τεχνικού κανόνα και όλα τα σχετικά έγγραφα, τα θέτει υπόψη των λοιπών κρατών μελών. Μπορεί επίσης να τα υποβάλει προς γνωμοδότηση στην επιτροπή του άρθρου 5, και, ενδεχομένως, στην επιτροπή που είναι αρμόδια για τον εν λόγω τομέα.

Όταν πρόκειται για τις τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή τους κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, που αναφέρει το άρθρο 1 σημείο 11 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση, οι παρατηρήσεις ή εμπειριστατωμένες γνώμες της Επιτροπής ή των κρατών μελών μπορούν να αφορούν μόνο τις πτυχές του μέτρου οι οποίες ενδεχομένως αποτελούν εμπόδιο για τις συναλλαγές ή προκειμένου για τους κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών ή την ελευθερία εγκατάστασης των φορέων παροχής υπηρεσιών και όχι τη φορολογική ή οικονομική του πτυχή.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να απευθύνουν προς το κράτος μέλος που γνωστοποίησε σχέδιο τεχνικού κανόνα, παρατηρήσεις που το εν λόγω κράτος μέλος θα λάβει υπόψη στο μέτρο του δυνατού, αργότερα, κατά την τελική διατύπωση του τεχνικού κανόνα.

3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν το ταχύτερο στην Επιτροπή το οριστικό κείμενο ενός τεχνικού κανόνα.

4. Οι πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν είναι εμπιστευτικές, εκτός εάν το ζητήσει ρητώς το κράτος μέλος που πραγματοποιεί την κοινοποίηση. Κάθε τέτοια αίτηση πρέπει να αιτιολογείται.

Αν αυτό ζητηθεί, η επιτροπή του άρθρου 5 και οι εθνικές διοικήσεις μπορούν, λαμβάνοντας τις αναγκαίες προφυλάξεις, να ζητήσουν πραγματογνωμοσύνη από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που μπορούν να ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα.

5. Όταν σχέδιο τεχνικού κανόνα αποτελεί μέρος μέτρου του οποίου η γνωστοποίηση κατά τα στάδια του σχεδίου προβλέπεται από άλλες κοινοτικές πράξεις, τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν στη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, με βάση αυτή την άλλη πράξη, αναφέροντας ρητά ότι η γνωστοποίηση αυτή γίνεται επίσης δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Η έλλειψη αντίδρασης από πλευράς Επιτροπής, στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, για ένα σχέδιο τεχνικού κανόνα δεν προδικάζει την απόφαση που θα μπορούσε να ληφθεί στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών πράξεων.

Το άρθρο 8 αναφέρει τις υποχρεώσεις που έχουν αντίστοιχα τα κράτη μέλη και η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών κανόνων, καθώς και τις δυνατότητες αντίδρασης που διαθέτουν, εκτός από τις αντιδράσεις που αφορούν περιόδους status quo που πρέπει να τηρηθούν πριν από την έγκριση των σχεδίων που κοινοποιούνται και που αναφέρονται στο άρθρο 9 της οδηγίας.

Πρώτο στάδιο: το καθήκον πληροφόρησης

α) Οι υποχρεώσεις των κρατών μελών

1. Γενικοί κανόνες

Για να εξασφαλίζεται η διαφάνεια των εθνικών πρωτοβουλιών, το άρθρο 8 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να κοινοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα που πρόκειται να εγκρίνουν.

Συνήθως πρέπει να διαβιβάζεται το πλήρες κείμενο του σχεδίου κανόνα. Εντούτοις, όταν το σχέδιο πρόκειται να μεταφέρει αυτούσιο ένα διεθνές ή ευρωπαϊκό πρότυπο στο εσωτερικό δικαίωμα, το κράτος μέλος δεν υποχρεούται να κοινοποιήσει το πλήρες κείμενο του προτύπου αυτού, αλλά μόνο τα στοιχεία αναφοράς του.⁵⁵

Το κράτος μέλος πρέπει επίσης να διαβιβάσει στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που επιτρέπουν τη γνώση του νομικού πλαισίου του κοινοποιούμενου σχεδίου και την εκτίμηση της εμβέλειάς του (για παράδειγμα, το κείμενο που πρόκειται να τροποποιηθεί από το σχέδιο). Εάν αυτές οι βασικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις δεν διαβιβαστούν, η Επιτροπή μπορεί να τις ζητήσει μόλις λάβει το σχέδιο.

Αυτή η υποχρέωση συνοδεύεται από υποχρέωση κοινοποίησης του σκεπτικού που αιτιολογεί τη θέσπιση των επιδιωκόμενων μέτρων.⁵⁶ Ο χαρακτήρας της αιτιολόγησης δεν προδικάζει, φυσικά, τη συνέχεια που θα δοθεί στο κοινοποιούμενο σχέδιο τεχνικού κανόνα.

Στην πράξη, κάθε κράτος μέλος ορίζει μια κεντρική μονάδα που είναι επιφορτισμένη να διαβιβάζει τις πληροφορίες στην

⁵⁵ Αυτά τα στοιχεία αναφοράς επιτρέπουν στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη που το επιθυμούν να λάβουν εύκολα γνώση του κειμένου του προτύπου που καθίσταται υποχρεωτικό.

⁵⁶ Από την εξέταση των αιτιολογήσεων που διαβιβάζονται προκύπτει το συμπέρασμα ότι στις περισσότερες περιπτώσεις αφορούν την προστασία προσώπων ή την προστασία των ζώων, το περιβάλλον, τη δημόσια ασφάλεια ή την πληροφόρηση των καταναλωτών.

Επιτροπή και στα υπουργεία των κρατών μελών (ο κατάλογος των κεντρικών μονάδων και οι διευθύνσεις τους αναφέρονται στο παράρτημα 1 αυτού του φυλλαδίου). Η κοινοποίηση υποβάλλεται στην Επιτροπή με τη μορφή μηνύματος στην αρμόδια υπηρεσία.

Αυτό το «μήνυμα κοινοποίησης» αφορά δεκαεπτά κωδικοποιημένα σημεία που το καθένα αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη πληροφορία. Στο σημείο 9, για παράδειγμα, το κράτος μέλος που κοινοποιεί το σχέδιο πρέπει να αιτιολογήσει, σε δέκα γραμμές κατ' ανώτατο όριο, την κατάρτιση του νομοθετικού σχεδίου.

Στο τέλος της εθνικής διαδικασίας θέσπισης των κανονιστικών διατάξεων, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή το οριστικό κείμενο του τεχνικού κανόνα (βλέπε άρθρο 8 παράγραφος 3). Έτσι η Επιτροπή θα είναι σε θέση να κρίνει αν το κράτος μέλος έχει προσαρμόσει το κείμενό του στο κοινοτικό δίκαιο και, αν χρειαστεί, να λάβει τα μέτρα που επιβάλλονται.

Συνεπώς, εάν το κράτος μέλος έχει θεσπίσει ένα κείμενο χωρίς να λάβει υπόψη τις εμπειριστατωμένες γνώμες που εξέδωσε η Επιτροπή ή τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με το επίμαχο σχέδιο κανόνα, η Επιτροπή θα μπορεί να προσφύγει στη διαδικασία παράβασης που προβλέπεται στο άρθρο 226 της Συνθήκης.⁵⁷ Όταν η Επιτροπή απευθύνει στο κράτος που συνέταξε την κοινοποίηση εμπειριστατωμένη γνώμη την οποία αυτό παραλείπει στη συνέχεια να λάβει υπόψη, η εν λόγω εμπειριστατωμένη γνώμη μπορεί να αποτελέσει τη βάση για τη σύνταξη επιστο-

λής προειδοποίησης. Τα κράτη μέλη μπορούν από την πλευρά τους, βάσει του άρθρου 227 της Συνθήκης, να προσφύγουν στην Επιτροπή για την κίνηση διαδικασίας παράβασης ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του κράτους μέλους που θεωρούν ότι έχει παραβεί τις υποχρεώσεις του.⁵⁸

2. Ειδικές περιπτώσεις

2.1. Μία κοινοποίηση που ισχύει για περισσότερες πράξεις. Σύμφωνα με την οδηγία 98/34/ΕΚ, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να κοινοποιήσουν για δεύτερη φορά σχέδιο τεχνικού κανόνα που έχει ήδη κοινοποιηθεί στην Επιτροπή δυνάμει άλλης κοινοτικής πράξης. Στην περίπτωση αυτή καλούνται να υποδείξουν ότι η υποβληθείσα κοινοποίηση ισχύει και για τους σκοπούς της οδηγίας 98/34/ΕΚ. Αυτή η διάταξη της οδηγίας (βλέπε άρθρο 8 παράγραφος 5) απηχεί τη βούληση της Επιτροπής να μειώσει τη γραφειοκρατία σε περίπτωση αλληλοεπικάλυψης διαδικασιών κοινοποίησης που περιέχονται σε πολλές κοινοτικές οδηγίες, οι οποίες προβλέπουν την υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Επιτροπή την πρόθεση τους να νομοθετήσουν σε έναν συγκεκριμένο τομέα, δηλαδή να κοινοποιούν το ίδιο κείμενο σε μορφή σχεδίου. Εντούτοις, τα κράτη μέλη δεν απαλλάσσονται από την υποχρέωση να τηρούν τις ειδικές υποχρεώσεις που προβλέπονται από κάθε κοινοτικό κείμενο. Επομένως, μετά την επίσημη κοινοποίηση που αναφέρει ότι ισχύει για περισσότερες από μία κοινοτικές διαδικασίες, το σχέδιο του κράτους μέλους εξετάζεται όσον αφορά το περιεχόμενό του ως προς μία εκάστη των κοινοτικών πράξε-

⁵⁷ Το άρθρο 226 (πρώην άρθρο 169) ορίζει ότι: «Αν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας συνθήκης, διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος, αφού προηγουμένως παρέχει τη δυνατότητα στο κράτος αυτό να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του. Αν το κράτος δεν συμμορφωθεί με τη γνώμη αυτή εντός της προθεσμίας που του τάσσει η Επιτροπή, δύναται η τελευταία να προσφύγει στο Δικαστήριο».

⁵⁸ Το άρθρο 227 (πρώην άρθρο 170) ορίζει ότι: «Κάθε κράτος μέλος δύναται να προσφύγει στο Δικαστήριο, αν κρίνει ότι άλλο κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας συνθήκης. Πριν ένα κράτος μέλος ασκήσει προσφυγή κατά άλλου κράτους μέλους, επικαλούμενο παράβαση υποχρέωσης εκ της παρούσας συνθήκης, οφείλει να φέρει το ζήτημα στην Επιτροπή. Η Επιτροπή διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος, αφού προηγουμένως παρέχει τη δυνατότητα στα ενδιαφερόμενα κράτη να προβούν κατ' αντιδικία σε γραπτές ή προφορικές παρατηρήσεις. Αν η Επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη εντός τριών μηνών από της υποβολής της αιτήσεως, η προσφυγή δύναται να κατατεθεί στο Δικαστήριο και χωρίς τη γνώμη της Επιτροπής».

ων που αφορά, και για τις οποίες η Επιτροπή καλείται να λάβει θέση με βάση την αντίστοιχη διαδικασία.

Γι' αυτό, η έλλειψη αντίδρασης από την πλευρά της Επιτροπής για ένα τέτοιο κείμενο, στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/EK «δεν προδικάζει την απόφαση που θα μπορούσε να ληφθεί στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών πράξεων» (βλέπε άρθρο 8 παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο).

Στα κράτη μέλη εναπόκειται να αναφέρουν όλες τις διαδικασίες δυνάμει των οποίων κοινοποιείται το εθνικό σχέδιο, βασιζόμενα στις πληροφορίες που αναφέρονται στο κείμενο των κοινοτικών νομοθετημάτων που διέπουν τον τομέα που καλύπτεται από το σχέδιο.

Στην πράξη έχει καθιερωθεί μια «ενιαία θυρίδα» στον τομέα των τροφίμων,⁵⁹ για να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος των κρατών μελών.

Σύμφωνα με αυτό το σύστημα, τα κράτη μέλη κοινοποιούν σε όλες τις περιπτώσεις τα σχέδιά τους στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/EK, ανεξάρτητα από τη διαδικασία ή τις διαδικασίες κοινοποίησης που έχει (έχουν) εφαρμογή από νομική άποψη. Τα κράτη μέλη αναφέρουν σαφώς κατά τη διαβίβαση ποιες είναι οι διαδικασίες στις οποίες προτίθενται να υπαγάγουν το σχέδιο τους.

Όταν το αντικείμενο του σχεδίου καλύπτεται αποκλειστικά από συγκεκριμένη διαδικασία, η διαδικασία της 98/34/EK περατού-

ται. Εάν όχι, το μέρος που δεν καλύπτεται από τη συγκεκριμένη διαδικασία εξετάζεται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/EK ενώ, κατά τα λοιπά, η συγκεκριμένη διαδικασία ακολουθεί την πορεία της.⁶⁰

Εξάλλου, σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, η οδηγία 94/62/EK για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας⁶¹ προβλέπει ρητώς ότι η διαδικασία της οδηγίας 98/34/EK εφαρμόζεται για όλα τα σχέδια μέτρων που τα κράτη μέλη προτίθενται να θεσπίσουν στον τομέα αυτό.

2.2. Οι βασικές νομοθετικές διατάξεις έχουν ήδη αποσταλεί. Έχοντας και πάλι στόχο την αποτελεσματικότητα, τα κράτη μέλη απαλλάσσονται από την υποχρέωση κοινοποίησης στην Επιτροπή των κειμένων των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων στις οποίες βασίζεται ένα σχέδιο τεχνικού κανόνα, εάν αυτά έχουν ήδη διαβιβαστεί σε προηγούμενη κοινοποίηση. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, όταν ένα ήδη κοινοποιηθέν σχέδιο τεχνικού κανόνα πρέπει να κοινοποιηθεί εκ νέου επειδή τροποποιήθηκε σημαντικά (βλέπε άρθρο 8 παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο).

2.3. Συμπληρωματική τεκμηρίωση. Αντίστροφα, η οδηγία 98/34/EK επιβάλλει πρόσθετη υποχρέωση στα κράτη μέλη για τα σχέδια τεχνικών κανόνων με στόχο τον περιορισμό της διάθεσης στο εμπόριο ή της χρήσης μιας ουσίας, ενός παρασκευάσματος ή ενός χημικού προϊόντος για λόγους δημόσιας υγείας και προστασίας των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος (βλέπε άρθρο 8 παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο).

⁵⁹ Τομέας στον οποίο δημιουργούνται αλληλοεπικαλύψεις μεταξύ πολλών διαδικασιών κοινοποίησης (βλέπε σχετικά την οδηγία 2000/13/EK της 20ής Μαρτίου 2000 για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 315/93 του Συμβουλίου της 8ης Φεβρουαρίου 1993 για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών για τις προσμειξίες των τροφίμων, ΕΕ L 37 της 13.2.1993, σ. 1, και την οδηγία 93/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1993 για την υγιεινή των τροφίμων, ΕΕ L 175 της 19.7.1993, σ. 1). Η οδηγία αυτή θα καταργηθεί από την 31^η Δεκεμβρίου 2005 από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων, ΕΕ L 139, 30.04.2004, σ. 1-54).

⁶⁰ Έτσι, για παράδειγμα, όταν ένα σχέδιο εθνικού τεχνικού κανόνα ορίζει προδιαγραφές για την επισήμανση των τροφίμων που υπερβαίνουν τις απαιτήσεις της οδηγίας 2000/13/EK, εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19 αυτής της οδηγίας.

⁶¹ Οδηγία 94/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10) όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2004/12/EK της 11ης Φεβρουαρίου 2004 (ΕΕ L 47 της 18.2.2004, σ. 26).

Πέραν της υποχρέωσης κοινοποίησης του κειμένου του σχεδίου και των λόγων που αιτιολογούν την κατάρτισή του, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διαβιβάσουν συμπληρωματική τεκμηρίωση στην Επιτροπή.

Για να τηρήσουν αυτή την υποχρέωση πρέπει να αποστείλουν περίληψη ή τα στοιχεία αναφοράς όλων των σχετικών πληροφοριών για τη χημική ουσία, το παρασκεύασμα ή το προϊόν και τα γνωστά υποκατάστατα προϊόντα, τις αναμενόμενες επιπτώσεις του μέτρου καθώς και τα αποτελέσματα της πραγματοποιηθείσας ανάλυσης κινδύνου.

Η οδηγία διευκρινίζει σχετικά ότι η μελέτη πρέπει να εκπονείται σύμφωνα με τις γενικές αρχές που καθιερώνονται από δύο κοινοτικά κείμενα: τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 1993,⁶² εφόσον πρόκειται για υφιστάμενες ουσίες, και την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁶³ (όπως τροποποιήθηκε από μεταγενέστερες οδηγίες), εφόσον πρόκειται για νέες ουσίες.

2.4. Νέα κοινοποίηση. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιήσουν εκ νέου σχέδιο που έχει ήδη εξεταστεί δυνάμει της οδηγίας 98/34/ΕΚ, εφόσον έχουν τροποποιήσει εν τω μεταξύ σημαντικά αυτό το κείμενο.

Το άρθρο 8 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο διευκρινίζει ότι οι τροποποιήσεις που γίνονται στο κείμενο θεωρούνται σημαντικές εάν έχουν ως αποτέλεσμα την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής του, την επιτάχυνση του αρχικά προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος εφαρμογής, την προσθήκη προδιαγραφών ή απαιτήσεων ή εάν αποσκοπούν στο να τις καταστήσουν αυστηρότερες.

Εάν, παρά τις διευκρινίσεις αυτές, ένα κράτος μέλος έχει αμφιβολίες σχετικά με τον ουσιώδη χαρακτήρα των τροποποιήσε-

ων που έχει επιφέρει στο σχέδιο του τεχνικού κανόνα μετά την αρχική κοινοποίηση, μπορεί να συμβουλευθεί την Επιτροπή σχετικά με την ανάγκη νέας κοινοποίησης.

Υπογραμμίζεται ότι η κοινοποίηση δεν είναι υποχρεωτική σε περίπτωση απλής επαναδιατύπωσης ήδη εφαρμοστέων διατάξεων (π.χ. στο πλαίσιο ενοποίησης) που δεν επιφέρει πρόσθετα νομικά αποτελέσματα, ούτε φυσικά στις περιπτώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 10 (π.χ. ενσωμάτωση στο κείμενο των παρατηρήσεων που διατυπώνονται σε εμπεριστατωμένη γνώμη της Επιτροπής, βλέπε παρακάτω).

β) Οι υποχρεώσεις της Επιτροπής

Η Επιτροπή υποχρεούται, μόλις της κοινοποιηθεί ένα νέο σχέδιο εθνικού τεχνικού κανόνα, να διαβιβάσει όλες τις πληροφορίες που της κοινοποιήθηκαν από το κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση σε όλα τα άλλα κράτη μέλη (ταυτόχρονα το σχέδιο θα αποσταλεί σε όλες τις υπηρεσίες της Επιτροπής που μπορεί να ενδιαφέρονται για τον κοινοποιηθέντα κανονισμό λόγω των ειδικών ή οριζόντιων αρμοδιοτήτων τους).

Αυτή η διαβίβαση πληροφοριών επιτρέπει σε όλα τα κράτη μέλη να συμμετάσχουν πλήρως στη διαδικασία ελέγχου που καθιερώνεται από την οδηγία.

Επίσης, η Επιτροπή δημοσιεύει τα κοινοποιημένα σχέδια και τις μεταφράσεις τους στον δικτυακό της τόπο, προσφέροντας τη δυνατότητα σε όλους τους οικονομικούς φορείς της εσωτερικής αγοράς να εκφράσουν την άποψή τους σχετικά με τα εθνικά νομοθετικά σχέδια (εκτός εάν το κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση ζητήσει ρητώς, αιτιολογώντας το αίτημα του, να θεωρηθούν οι πληροφορίες που κοινοποίησε στην Επι-

⁶² Κανονισμός για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες, (ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁶³ Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1967 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών, ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1.

τροπή, κατ' εξαίρεση, εμπιστευτικές όσον αφορά τους οικονομικούς φορείς).

Η οδηγία προβλέπει τη δυνατότητα της Επιτροπής να υποβάλει το σχέδιο προς γνωμοδότηση στη μόνιμη επιτροπή (βλέπε κεφάλαιο IV) ή «στην επιτροπή που είναι αρμόδια για τον εν λόγω τομέα». Στην περίπτωση αυτή πρόκειται για επιτροπές που καλύπτουν τομεακές οδηγίες, κατά το πρότυπο της επιτροπής TCAM που συγκροτήθηκε με την οδηγία 1999/5/EK⁶⁴ για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών ή της «επιτροπής για τα σκάφη αναψυχής» που συγκροτήθηκε με την οδηγία 94/25/EK⁶⁵ για τον τομέα των σκαφών αναψυχής.

Στην πράξη, η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση της διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών κανόνων. Ολόκληρη η διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων των αντιδράσεων στα κοινοποιηθέντα σχέδια, στηρίζεται σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα ανταλλαγής δεδομένων, που διαβιβάζονται σύμφωνα με ονοματολογία που συντάχθηκε με μέριμνα της Επιτροπής.

Η Γενική Διεύθυνση Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας (ΓΔ ENTR)⁶⁶ αποτελεί το κεντρικό σημείο παραλαβής όλων των μηνυμάτων, κειμένων και κοινοποιήσεων που γνωστοποιούνται από τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από τον τομέα που αφορά το σχέδιο τεχνικού κανόνα (τηλεπικοινωνίες, μηχανολογία, τρόφιμα και γεωργικά προϊόντα, μεταφορές, κατασκευές, υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, κ.λπ.).

Οι πληροφορίες που διαβιβάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας αναδιαβιβάζονται από την Επιτροπή σε όλα τα κράτη μέλη,

πρώτα στη γλώσσα του κράτους μέλους που κοινοποίησε το σχέδιο, και μετά υπό μορφή μεταφράσεων σε όλες ή ορισμένες από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Δεύτερο στάδιο: οι δυνατότητες αντίδρασης της Επιτροπής και των κρατών μελών

Κατά τη διάρκεια των τριών μηνών μετά την κοινοποίηση ενός σχεδίου (η περίοδος αυτή αντιστοιχεί στην αρχική περίοδο status quo που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1), η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξετάζουν το κοινοποιηθέν κείμενο για να επαληθεύσουν κατά πόσο συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο, ιδίως με τα άρθρα 28 και 30, 43 και 49 της Συνθήκης, αλλά και με τις σχετικές τομεακές οδηγίες, ώστε να είναι σε θέση να αποφασίσουν, εφόσον απαιτηθεί, σχετικά με τη συνέπειά του προς τις αντίστοιχες διατάξεις.

Τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης ενδέχεται να προκαλέσουν δύο είδη αντιδράσεων τόσο στην Επιτροπή όσο και στα κράτη μέλη (η Επιτροπή διαθέτει επιπλέον μία συγκεκριμένη επιλογή: «το πάγωμα» του σχεδίου λόγω εργασιών εναρμόνισης, για το οποίο θα γίνει λόγος παρακάτω, στα σχόλια για το άρθρο 9 της οδηγίας). Οι διαφορετικές αντιδράσεις, η εμβέλεια των οποίων είναι ανάλογη με τη βαρύτητα των διαπιστώσεων είναι οι εξής:

1. Η Επιτροπή και/ή τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι το σχέδιο τεχνικού κανόνα δεν ενδέχεται να δημιουργήσει εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και υπηρεσιών και στην ελεύθερη εγκατάσταση.

⁶⁴ Οδηγία 1999/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών ΕΕ L 91 της 7.4.1999, σ. 10.

⁶⁵ Οδηγία 94/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1994 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες αφορούν τα σκάφη αναψυχής ΕΕ L 164 της 30.6.1994, σ. 15 (όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2003/44/EK της 16ης Ιουνίου 2003, ΕΕ L 214 της 26.8.2003, σ. 18).

⁶⁶ Βλέπε παράρτημα 1 του παρόντος φυλλαδίου.

Στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή ή τα κράτη μέλη δεν παρεμβαίνουν κατά τη διάρκεια των τριών μηνών.⁶⁷ Μετά τη λήξη αυτής της περιόδου, το κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση μπορεί να εκδώσει το σχέδιο κανόνα, χωρίς καμία άλλη υποχρέωση.

Αυτό το δικαίωμα δεν αποκλείει όμως μεταγενέστερη παρέμβαση της Επιτροπής, εκτός της διαδικασίας που προβλέπεται στην οδηγία 98/34/ΕΚ, εφόσον ο κανόνας που θεσπίστηκε οριστικά αποδειχθεί αντίθετος προς τις διατάξεις της Συνθήκης ή του παράγωγου δικαίου.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να απευθύνουν στο κράτος μέλος που κοινοποίησε σχέδιο τεχνικού κανόνα παρατηρήσεις ή εμπεριστατωμένη γνώμη.

Οι παρατηρήσεις αποστέλλονται όταν το κοινοποιηθέν σχέδιο, μολονότι σύμφωνο με το κοινοτικό δίκαιο, εγείρει θέματα ερμηνείας ή απαιτεί διευκρινίσεις σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής του. Μπορεί επίσης να δίνουν μια σφαιρική εκτίμηση του μέτρου, σε σχέση με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και τις πολιτικές που εφαρμόζονται σε αυτό το πλαίσιο, ή να πληροφορούν το κράτος μέλος για τις μελλοντικές υποχρεώσεις του σχετικά με τις πράξεις που θα εγκριθούν σε κοινοτικό επίπεδο.

Η οδηγία 98/34/ΕΚ ορίζει στο άρθρο 8 παράγραφος 1 (τελευταίο εδάφιο) ότι οι παρατηρήσεις και οι εμπεριστατωμένες γνώμες που εκδίδονται σχετικά με τεχνικές προδιαγραφές, «άλλες απαιτήσεις» ή κανόνες σχετικά με υπηρεσίες που συνδέονται με φορολογικά ή οικονομικά μέτρα μπορεί να αφορούν μόνο τις πτυχές που ενδέχεται να δημιουργήσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων ή, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με υπηρεσίες, στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών ή στην ελεύθερη εγκατάσταση των φορέων παρο-

χής υπηρεσιών και όχι στη φορολογική ή οικονομική πτυχή του μέτρου. Έτσι διαφυλάσσεται η φορολογική εξουσία των κρατών μελών. Για τα εν λόγω σχέδια προβλέπεται εξάλλου ειδική μεταχείριση όσον αφορά τις περιόδους status quo (βλέπε άρθρο 10 παράγραφος 4: δεν προβλέπεται καμία προθεσμία για την έγκριση αυτών των κειμένων από τα κράτη μέλη).

Σύμφωνα με την οδηγία, το κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση δεν έχει τη ρητή υποχρέωση να απαντήσει στις παρατηρήσεις που του έχουν αποσταλεί. Στην πράξη όμως συχνά το κράτος μέλος ακολουθεί εθελοντικά αυτή τη διαδικασία και έτσι ενισχύεται ο διάλογος.

Η οδηγία ορίζει ότι τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να λάβουν υπόψη τις παρατηρήσεις «στο μέτρο του δυνατού» (άρθρο 8 παράγραφος 2). Γενικά, όμως, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις παρατηρήσεις που τους απευθύνονται.

Οι εμπεριστατωμένες γνώμες (που αναφέρονται, όπως και οι συνέπειές τους, παρακάτω, στην ανάλυση του άρθρου 9 της οδηγίας) αποστέλλονται από την Επιτροπή ή τα κράτη μέλη όταν θεωρούν ότι, σε περίπτωση έγκρισής του, το προβλεπόμενο σχέδιο μέτρου θα δημιουργούσε εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ή στην ελεύθερη εγκατάσταση των φορέων παροχής υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά. Αυτές οι εμπεριστατωμένες γνώμες έχουν σκοπό να επιτύχουν την τροποποίηση του προτεινόμενου μέτρου, προκειμένου να εξαλειφθούν εξ' αρχής οποιαδήποτε εμπόδια θα μπορούσαν να δημιουργηθούν για τις ανωτέρω ελευθερίες.

Αυτά τα εμπόδια σχετίζονται με την έλλειψη νομιμότητας του σχεδίου από την άποψη του κοινοτικού δικαίου λόγω παραβίασης του άρθρου 28, 43 ή 49 της Συνθήκης. Οι παραβάσεις διατάξεων που διαπιστώνονται συχνότερα είναι η απουσία στο

⁶⁷ Μολονότι δεν διαβιβάζεται στο κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση, η απόφαση να μη δοθεί συνέχεια στην κοινοποίηση αποτελεί επίσημη απόφαση της Επιτροπής.

κείμενο μιας ρήτρας αμοιβαίας αναγνώρισης των ισοδύναμων τεχνικών προδιαγραφών ή κανόνων για τις υπηρεσίες που έχουν θεσπιστεί από άλλο κράτος μέλος ή η δυσαναλογία ορισμένων διατάξεων του σχεδίου ως προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Επιπλέον, η εμπειριστατωμένη γνώμη μπορεί να αναφέρεται σε παράβαση κοινοτικής οδηγίας εναρμόνισης, κανονισμού ή απόφασης.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να σταλεί εμπειριστατωμένη γνώμη για σχέδιο κανόνα με το οποίο επιδιώκονται απαγορεύσεις παραγωγής, αλλά δεν συνεπάγεται κανένα δυνητικό εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

Το κράτος μέλος που είναι παραλήπτης εμπειριστατωμένης γνώμης της Επιτροπής ή άλλου κράτους μέλους υποχρεούται να απαντήσει. Μολονότι η οδηγία δεν διευκρινίζει την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να σταλεί η απάντηση, είναι επιθυμητό να δίνεται το συντομότερο δυνατόν, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας, κατά προτίμηση εντός της εξαμήνης ή τετράμηνης περιόδου status quo που ισχύει αντίστοιχα για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.

Εάν η Επιτροπή εκτιμά ότι η απάντηση στην εμπειριστατωμένη γνώμη της δεν είναι ικανοποιητική, μπορεί να προσφύγει, εάν το σχέδιο εγκριθεί, στη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 226 της Συνθήκης. Ομοίως, ένα κράτος μέλος έχει το δικαίωμα, σε περίπτωση έγκρισης του κοινοποιημένου σχεδίου, να κινήσει τη διαδικασία παράβασης που προβλέπεται στο άρθρο 227 της Συνθήκης.

3. Η Επιτροπή μπορεί να αναλάβει κοινοτική πρωτοβουλία για το θέμα του προτεινόμενου εθνικού μέτρου ή να ανακοινώσει την ύπαρξη τέτοιας πρωτοβουλίας. Τότε γίνεται λόγος για «πάγωμα». Οι συνέπειες αυτής της αντίδρασης, που ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής, περιγράφονται στο άρθρο 9 παράγραφοι 3, 4 και 5 της οδηγίας.

Η υποχρέωση τήρησης των περιόδων status quo

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έγκριση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα για τρεις μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν:

- *κατά τέσσερις μήνες την έγκριση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα υπό μορφή εκούσιας συμφωνίας κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 11 δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση,*
- *με την επιφύλαξη των παραγράφων 3, 4 και 5, κατά έξι μήνες την έγκριση οιοδήποτε άλλου σχεδίου τεχνικού κανόνα (εξαιρουμένων των σχεδίων όσον αφορά τις υπηρεσίες),*

από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, εφόσον η Επιτροπή ή ένα άλλο κράτος μέλος διατυπώσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία αυτή, εμπειριστατωμένη γνώμη σύμφωνα με την οποία το προτεινόμενο μέτρο παρουσιάζει πτυχές που μπορούν ενδεχομένως να δημιουργήσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς.

- *με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5, κατά τέσσερις μήνες την έγκριση ενός σχεδίου κανόνα σχετικά με τις υπηρεσίες, από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, εφόσον η Επιτροπή ή ένα άλλο κράτος μέλος διατυπώσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία αυτή, εμπειριστατωμένη γνώμη σύμφωνα με την οποία το προτεινόμενο μέτρο παρουσιάζει πτυχές που μπορούν ενδεχομένως να δημιουργήσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών ή στην ελεύθερη εγκατάσταση των φορέων παροχής υπηρεσιών στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς.*

Προκειμένου περί των σχεδίων κανόνων όσον αφορά τις υπηρεσίες, οι εμπειριστατωμένες γνώμες της Επιτροπής ή των κρατών με-

λών δεν μπορούν να θίγουν μέτρα πολιτιστικής πολιτικής, στον οπτικοακουστικό ιδίως τομέα, τα οποία ενδέχεται να εκδώσουν τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, λαμβάνοντας υπόψη τη γλωσσική τους πολυμορφία, τις εθνικές και περιφερειακές ιδιομορφίες, καθώς και την οικεία πολιτιστική κληρονομιά.

Το οικείο κράτος μέλος αναφέρει στην Επιτροπή τη συνέχεια που προτίθεται να δώσει στις εμπειστατωμένες γνώμες. Η Επιτροπή σχολιάζει την αντίδραση αυτή.

Προκειμένου περί των κανόνων όσον αφορά τις υπηρεσίες, το σχετικό κράτος μέλος αναφέρει, ενδεχομένως, τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη οι εμπειστατωμένες γνώμες.

Το άρθρο 9 αφορά τις χρονικές επιπτώσεις της κοινοποίησης. Η ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή του σχεδίου του εθνικού τεχνικού κανόνα που κοινοποιείται από ένα κράτος μέλος και όλων των ζητούμενων εγγράφων αποτελεί την αφετηρία μιας περιόδου κατά την οποία το κράτος μέλος υποχρεούται να μη θεσπίσει το εν λόγω σχέδιο.

Αυτή η περίοδος ονομάζεται κοινώς περίοδος status quo.

Η περίοδος των τριών μηνών που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 είναι η αρχική περίοδος status quo. Αντιπροσωπεύει το χρόνο που θεωρείται απαραίτητος για να επιτρέψει στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη να εξετάσουν το κοινοποιηθέν σχέδιο κειμένου και, αν χρειαστεί, να αντιδράσουν.⁶⁸

Σε αυτή την περίοδο προστίθεται, για το κράτος μέλος που συνέταξε το κοινοποιηθέν κείμενο, συμπληρωματική περίοδος status quo μικρότερης ή μεγαλύτερης διάρκειας ανάλογα με τη φύση του κειμένου και τον τύπο της αντίδρασης που προκάλε-

σε. Μολονότι η αποστολή παρατηρήσεων στο εν λόγω κράτος μέλος δεν έχει ως αποτέλεσμα την παράταση της αρχικής περιόδου status quo των τριών μηνών, δεν ισχύει το ίδιο για την αποστολή εμπειστατωμένης γνώμης από την Επιτροπή ή τα άλλα κράτη μέλη.

Σε περίπτωση εμπειστατωμένης γνώμης που αφορά εκούσια συμφωνία, η οδηγία ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να τηρήσουν τετράμηνη περίοδο status quo (άρθρο 9 παράγραφος 2). Προσθέτει μόνο ένα μήνα στην αρχική περίοδο status quo, ώστε τα κράτη μέλη να μη χάνουν για μεγάλο χρονικό διάστημα την ωφέλεια μέτρων των οποίων η αποτελεσματικότητα αποτελεί ικανοποιητική εναλλακτική λύση της νομοθεσίας.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο ίδιος «κανόνας του ενός επιπλέον μήνα» ισχύει και στην περίπτωση εμπειστατωμένης γνώμης σχετικά με σχέδια κανόνων που αφορούν υπηρεσίες της κοινω-νίας της πληροφορίας.

Η περίοδος status quo ανέρχεται σε έξι μήνες για όλα τα άλλα σχέδια που αποτελούν αντικείμενο εμπειστατωμένης γνώμης.

Το κράτος μέλος που παραλαμβάνει την εν λόγω γνώμη, είτε αυτή προέρχεται από άλλο κράτος μέλος ή/και από την ίδια την Επιτροπή, υποχρεούται να ενημερώσει την Επιτροπή για τα μέτρα που προτίθεται να λάβει (κατάργηση του επίμαχου κειμένου, αιτιολόγηση της διατήρησής του ή τροποποίηση ορισμένων διατάξεων ώστε να είναι συμβατές προς τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς). Η Επιτροπή θα σχολιάσει με τη σειρά της τα μέτρα που προτείνονται από το κράτος μέλος ως απάντηση στην εμπειστατωμένη γνώμη, προκειμένου να το ενημερώσει κατά πόσον τα μέτρα θεωρούνται κατάλληλα για να εξαλείψουν τα εμπόδια που θα μπορούσε να δημιουργήσει

⁶⁸ Εκτός από: α) τις επείγουσες περιπτώσεις, β) τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που αφορούν απαγόρευση παραγωγής, εφόσον δεν θέτουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων (βλέπε άρθρο 10, παράγραφος 2), γ) τις τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις που συνδέονται με φορολογικά ή οικονομικά μέτρα (βλέπε άρθρο 10, παράγραφος 4).

η θέσπιση του κειμένου στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών ή στην ελευθερία εγκατάστασης φορέων παροχής υπηρεσιών, ή εάν η αιτιολόγηση που δόθηκε για τη διατήρηση του κειμένου είναι αποδεκτή.

3. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έγκριση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα, με εξαίρεση τα σχέδια τα σχετικά με τις υπηρεσίες, κατά δώδεκα μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, εάν, εντός των τριών μηνών που ακολουθούν την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή γνωστοποιήσει την πρόθεσή της να προτείνει ή να εκδώσει οδηγία, κανονισμό ή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 189 της Συνθήκης.

4. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έκδοση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα για δώδεκα μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 εφόσον, εντός τριών μηνών μετά την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή γνωστοποιήσει τη διαπίστωσή της ότι το σχέδιο τεχνικού κανόνα αφορά θέμα καλυπτόμενο από πρόταση οδηγίας, κανονισμού ή απόφασης που έχει υποβληθεί στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 189 της Συνθήκης.

5. Εάν το Συμβούλιο εγκρίνει κοινή θέση κατά τη διάρκεια της περιόδου status quo που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4, η περίοδος αυτή θα επεκταθεί, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, στους 18 μήνες.

Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 9 καθιερώνουν πολύ μεγαλύτερες περιόδους status quo, που προκύπτουν από το πάγωμα που επιβάλλεται από την Επιτροπή - και μόνο από αυτήν - μετά την εξέταση του σχεδίου.

Αυτή η αντίδραση, που είναι η σημαντικότερη επίπτωση όσον αφορά τις προθεσμίες για τα κράτη μέλη, έχει ως στόχο να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ένα κοινοποιηθέν σχέδιο να θέσει σε κίνδυνο την ολοκλήρωση νομοθετικής διαδικασίας εναρμόνισης που έχει ήδη ξεκινήσει σε κοινοτικό επίπεδο.

Το πάγωμα ενός σχεδίου εθνικού κανόνα μπορεί να επιβληθεί από την Επιτροπή σε τρεις συγκεκριμένες περιπτώσεις:

1. Η παράγραφος 3 καλύπτει την πρώτη περίπτωση: η Επιτροπή γνωστοποιεί την πρόθεσή της να προτείνει ή να εκδώσει οδηγία, κανονισμό ή απόφαση (δηλαδή όλες τις δεσμευτικές κοινοτικές πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 249 (πρώην άρθρο 189) της Συνθήκης για το ίδιο θέμα με το σχέδιο του τεχνικού κανόνα.

Αυτή η παράγραφος δεν διευκρινίζει τι πρέπει να νοείται ως «πρόθεση», αλλά στην περίπτωση αυτή πρόκειται για βούληση που έχει εκφραστεί ρητά, για παράδειγμα με καταχώρηση στο ετήσιο νομοθετικό πρόγραμμα της Επιτροπής.

Τα κράτη μέλη πρέπει να τηρήσουν στην περίπτωση αυτή περίοδο status quo δώδεκα μηνών.

Στον τομέα των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, η Επιτροπή δεν μπορεί να ζητήσει αναβολή της έγκρισης ενός σχεδίου γνωστοποιώντας απλώς την πρόθεσή της να προτείνει ή να εκδώσει δεσμευτική κοινοτική πράξη σχετική με το θέμα του κειμένου. Το γεγονός και μόνο ότι η Επιτροπή βρίσκεται σε διαδικασία σύνταξης σχεδίου κοινοτικής πράξης δεν επαρκεί ώστε να αιτιολογήσει περίοδο αναμονής δώδεκα μηνών για το εμπλεκόμενο κράτος μέλος.

2. Στη δεύτερη περίπτωση (παράγραφος 4), η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το κοινοποιηθέν σχέδιο τεχνικού κανόνα αφορά θέμα που έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο πρότασης οδηγίας, κανονισμού ή απόφασης που υποβλήθηκε στο Συμβούλιο.

Στην περίπτωση αυτή, όπως και στην προηγούμενη, το κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση πρέπει να τηρήσει περίοδο status quo δώδεκα μηνών. Σε αντίθεση με την προηγούμενη περίπτωση, το ίδιο ισχύει και στον τομέα των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

3. Η παράγραφος 5 καλύπτει την τρίτη περίπτωση, στην οποία το Συμβούλιο καταλήγει σε κοινή θέση κατά τους δώδεκα μή-

νες του παγώματος που επέβαλε στις δύο προηγούμενες περιπτώσεις.

Η οδηγία προβλέπει τότε ότι το status quo που επιβάλλεται στα κράτη μέλη παρατείνεται στους 18 μήνες.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι η «κοινή θέση», για την οποία γίνεται λόγος, αποτελεί στάδιο της κοινοτικής νομοθετικής διαδικασίας στο πλαίσιο των διαδικασιών συνεργασίας⁶⁹ και συναπόφασης,⁷⁰ εκ των οποίων η πρώτη συνδέει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με την εξουσία απόφασης του Συμβουλίου, ενώ η δεύτερη του δίνει την εξουσία να εκδίδει από κοινού με το Συμβούλιο ορισμένους κανονισμούς, αποφάσεις και οδηγίες.

Αυτές οι δύο διαδικασίες προβλέπουν δεύτερη ανάγνωση του κειμένου από το Κοινοβούλιο, γεγονός που εξηγεί την ανάγκη παράτασης της περιόδου status quo.

6. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 3, 4 και 5 παύουν να υφίστανται είτε:

- *όταν η Επιτροπή ενημερώσει τα κράτη μέλη ότι δεν προτίθεται πλέον να προτείνει ή να εκδώσει κοινοτική πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα,*
- *όταν η Επιτροπή ενημερώσει τα κράτη μέλη ότι αποσύρει την πρόταση ή το σχέδιό της,*
- *με την έκδοση κοινοτικής πράξης αναγκαστικού χαρακτήρα από το Συμβούλιο ή από την Επιτροπή.*

Η παράγραφος 6 αφορά τη λήξη των περιόδων status quo που επιβάλλονται στα κράτη μέλη σε περίπτωση παγώματος ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα από την Επιτροπή.

Επειδή το πάγωμα αναβάλλει τη θέσπιση ενός εθνικού νομοθετήματος, χωρίς να είναι δυνατόν να γνωρίζει κανείς την ακριβή διάρκεια της διαδικασίας που θα οδηγήσει στην οριστική έγκριση της κοινοτικής νομοθεσίας, η Επιτροπή χρησιμοποιεί αυτό το μέσο με περίσκεψη.

Σε περίπτωση που οι προβλεπόμενες ή σε εξέλιξη κοινοτικές εργασίες δεν φέρουν αποτέλεσμα, είναι λογικό να παύουν να ισχύουν οι υποχρεώσεις status quo που ορίζονται στις παραγράφους 3, 4 και 5 προκειμένου να επιτραπεί στα κράτη μέλη να φέρουν σε πέρας, σε εθνικό επίπεδο, τις νομοθετικές εργασίες που είχαν αναβάλει και να προβούν στη θέσπιση του τεχνικού κανόνα.

Αυτές οι υποχρεώσεις status quo παύουν επίσης να ισχύουν όταν το Συμβούλιο, από κοινού με το Κοινοβούλιο σε περίπτωση συναπόφασης, ή η Επιτροπή εκδώσει την κοινοποιηθείσα κοινοτική πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα.

7. Οι παράγραφοι 1 έως 5 δεν εφαρμόζονται όταν ένα κράτος μέλος:

- *για επείγοντες λόγους που σχετίζονται με σοβαρή και απρόβλεπτη κατάσταση που αφορά την προστασία της υγείας προσώπων και ζώων, την προστασία των φυτών ή την ασφάλεια και, για τους κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, με τη δημόσια τάξη και δη με την προστασία των ανηλίκων, πρέπει να εκπονήσει σε ιδιαίτερα σύντομη προθεσμία τεχνικούς κανόνες για να τους εγκρίνει και να τους θέσει σε εφαρμογή αμέσως, χωρίς να είναι δυνατές διαβουλεύσεις ή*
- *για επείγοντες λόγους που σχετίζονται με σοβαρή κατάσταση που αφορά την προστασία της ασφάλειας και της ακεραιότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, και δη την προστασία*

⁶⁹ Διαδικασία που θεσπίστηκε από την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη το 1986 και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στο άρθρο 189γ της Συνθήκης ΕΚ με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ (σήμερα άρθρο 252).

⁷⁰ Άρθρο 189β που εισήχθη στη Συνθήκη ΕΚ με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ (σήμερα άρθρο 251).

των καταθετών, των επενδυτών και των ασφαλισμένων, οφείλει να εγκρίνει και να θέσει αμέσως σε εφαρμογή κανόνες σχετικούς με τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Το κράτος μέλος αναφέρει στην ανακοίνωση που προβλέπει το άρθρο 8 τους λόγους που δικαιολογούν το επείγον των εν λόγω μέτρων. Η Επιτροπή εκφράζει την άποψή της για την ανακοίνωση αυτή το συντομότερο δυνατό. Λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα σε περίπτωση καταχρηστικής προσφυγής στη διαδικασία αυτή. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται σχετικά από την Επιτροπή.

Η παράγραφος αυτή ορίζει ότι οι περίοδοι status quo δεν ισχύουν όταν ένα κράτος μέλος, προκειμένου να ανταποκριθεί σε μια επείγουσα και απρόβλεπτη κατάσταση, όπως για παράδειγμα φυσική καταστροφή (ανάγκη προστασίας των προσώπων, της ατμόσφαιρας, του εδάφους ή του νερού), επιδημία, επιζωοτία, κ.λπ. είναι υποχρεωμένο να εκπονήσει τεχνικούς κανόνες προς άμεση εφαρμογή, χωρίς να υπάρχει χρόνος να πραγματοποιηθούν προηγουμένως διαβουλεύσεις με την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

Όσον αφορά τους κανόνες για τις υπηρεσίες, τα κράτη μέλη μπορούν να επικαλεστούν τη ρήτρα του επείγοντος και για επείγοντες λόγους που σχετίζονται με σοβαρή και απρόβλεπτη κατάσταση η οποία αφορά τη δημόσια τάξη ιδίως για την προστασία των ανηλίκων. Αυτή η νέα διάταξη απηχεί την ιδιαίτερη σπουδαιότητα που αποδίδει ο νομοθέτης της Κοινότητας στην προστασία των ανηλίκων στο πλαίσιο των νέων υπηρεσιών.

Η εφαρμογή της ρήτρας του επείγοντος μπορεί επίσης να ζητηθεί, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, για επείγοντες λόγους που σχετίζονται με σοβαρή κατάσταση που αφορά την προστασία της ασφάλειας και της ακεραιότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, και ιδίως την προστασία των καταθετών, των επενδυτών και των ασφαλισμένων. Αυτή η ειδική και λιγότερο αυστηρή μορφή της ρήτρας του επείγοντος προβλέπεται αποκλειστικά στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας για την κάλυψη ορισμένων κινδύνων και απαιτήσεων που αφορούν ειδικά αυτό τον τομέα.

Αυτές οι εξαιρετικές περιστάσεις δεν απαλλάσσουν το κράτος μέλος από την υποχρέωση να ενημερώνει την Επιτροπή για τα προτεινόμενα μέτρα και να αιτιολογεί την αίτηση εφαρμογής της διαδικασίας του επείγοντος κατά την κοινοποίηση του κειμένου. Στην Επιτροπή εναπόκειται να αξιολογήσει αν είναι δικαιολογημένη η προσφυγή στη διαδικασία του επείγοντος και να αποφανθεί σχετικά με την κοινοποίηση το συντομότερο δυνατόν.

Στην πράξη, η Επιτροπή προβαίνει σε αυστηρότατη ανάλυση των προβαλλόμενων λόγων, βάσει των δύο κριτηρίων που περιλαμβάνονται σε αυτή την παράγραφο: της σοβαρότητας της κατάστασης και (εκτός από τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες) του απρόβλεπτου χαρακτήρα της.

Εάν κρίνει ότι δεν πληρούνται αυτά τα κριτήρια, η Επιτροπή αμφισβητεί την αιτιολογία του επείγοντος, ειδάλλως δέχεται την εφαρμογή αυτής της διαδικασίας. Αυτό δεν προδικάζει την κρίση της Επιτροπής επί της ουσίας, δηλαδή την ανάλυση του αν το εγκριθέν μέτρο μπορεί να δημιουργήσει οποιοδήποτε εμπόδιο στις συναλλαγές.

Σε περίπτωση έγκρισης μέτρων των οποίων ο επείγων χαρακτήρας αμφισβητείται και για τα οποία δεν τηρήθηκαν οι περίοδοι status quo, η Επιτροπή μπορεί να κινήσει τη διαδικασία παράβασης που προβλέπεται στο άρθρο 226 της Συνθήκης κατά του αντίστοιχου κράτους μέλους, για παράβαση των υποχρεώσεων που θεσπίζονται από την οδηγία.

Εξαιρέσεις από την υποχρέωση κοινοποίησης ή τήρησης περιόδων status quo

Άρθρο 10

Αυτό το άρθρο συμπληρώνει τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας αναφερόμενο στις νόμιμες εξαιρέσεις από την υποχρέωση κοινοποίησης ενός σχεδίου εθνικού τεχνικού κανόνα. Προβλέπει επίσης ορισμένες εξαιρέσεις από την υποχρέωση τήρησης των περιόδων status quo του άρθρου 9.

1. Τα άρθρα 8 και 9 δεν εφαρμόζονται στις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών ή στις εκούσιες συμφωνίες με τις οποίες τα κράτη μέλη:

- συμμορφώνονται προς τις κοινοτικές πράξεις αναγκαστικού χαρακτήρα που έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση τεχνικών προδιαγραφών ή κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες,
- τηρούν τις δεσμεύσεις που απορρέουν από διεθνή συμφωνία και έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση κοινών τεχνικών προδιαγραφών ή κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες στην Κοινότητα.»

Προκειμένου να καταστούν κατανοητά τα όρια αυτής της εξαίρεσης, πρέπει να αναφερθεί ο βασικός στόχος της οδηγίας, που είναι η εξάλειψη των αδικαιολόγητων εμποδίων στις συναλλαγές.

Εάν τα κράτη μέλη υιοθετήσουν την ίδια σειρά κανόνων, όπως απαιτεί η κοινοτική οδηγία, εξαλείφονται τόσο τα εμπόδια στις συναλλαγές όσο και οι διαφορές των εθνικών δικαίων τους, ενώ παράλληλα καθίσταται πλέον περιττή η διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34/EK.

Το ίδιο σκεπτικό ισχύει για τις διεθνείς συμφωνίες: όταν ανάλογη συμφωνία περιέχει συγκεκριμένες διατάξεις χωρίς δυνατότητα απόκλισης, η έγκριση ενιαίας σειράς κανόνων από τα είκοσι πέντε κράτη μέλη δεν μπορεί κατ' αρχήν να δημιουργήσει εμπόδια στις συναλλαγές.

Η κατάσταση διαφέρει όταν η κοινοτική πράξη ή η διεθνής συμφωνία εφαρμόζεται με μέτρα που μπορεί να αποκλίνουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο ή, επίσης, όταν οι ενιαίες διατάξεις που πρέπει να μεταφερθούν στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών συμπληρώνονται με κανόνες αμιγώς εθνικής προέλευσης.

Διάφορες αποφάσεις του Δικαστηρίου έχουν διευκρινίσει το πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσης που θεσπίζεται με το άρθρο 10 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 98/34/EK, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να κοινοποιούν κείμενα μέσω των οποίων συμμορφώνονται προς τις κοινοτικές πράξεις αναγκαστικού χαρακτήρα που έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση τεχνικών προδιαγραφών ή κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις *Albers, Van den Berkmortel και Nuchelmans*⁷¹, το Δικαστήριο έκρινε ότι, επιβάλλοντας την απαγόρευση χορήγησης *Clenbuterol* σε εκτρεφόμενα για πάχυνση βοοειδή, η Ολλανδία εκπλήρωσε υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία 86/469/ΕΟΚ σχετικά με την εξέταση των ζώων και του νωπού κρέατος για την παρουσία καταλοίπων, και συνεπώς απηλλάγη, βάσει του άρθρου 10, από την υποχρέωση κοινοποιήσεως.

Αντιθέτως, το Δικαστήριο διευκρίνισε, στην απόφαση *Unilever*⁷², ότι η εφαρμογή του άρθρου 10 της οδηγίας δεν μπορεί να ζητηθεί όταν μια διάταξη οδηγίας επιτρέπει επαρκές περιθώριο κινήσεων στο κράτος μέλος. Η υπόθεση είχε ως εξής. Η Ιταλία είχε δηλώσει ότι η οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την επισήμανση των τροφίμων επέβαλε την υποχρέωση αναγραφής, στην επισήμανση, στοιχείων για τον τόπο καταγωγής ή προελεύσεως του προϊόντος στις περιπτώσεις που η παράλειψη της ενδείξεως αυτής θα ήταν δυνατό να δημιουργήσει στον καταναλωτή εσφαλμένη εντύπωση σχετικά με τον πραγματικό τόπο καταγωγής ή προελεύσεως του τροφίμου. Σύμφωνα με το Δικαστήριο, αυτή η διάταξη έχει γενικόλογη διατύπωση που αφήνει στα κράτη μέλη ένα περιθώριο κινήσεων αρκετά σημαντικό ώστε να αποκλείεται το ενδεχόμενο χαρακτηρισμού ορισμένων εθνικών κανόνων για την επισήμανση, σε σχέση με την καταγωγή του ελαιολάδου, ως εθνικών διατάξεων που συμμορφώνονται προς κοινοτική πράξη ανα-

⁷¹ Υπόθεση C-425/97 «*Albers*», υπόθεση C-426/97 «*Van den Berkmortel*», υπόθεση C-427/97 «*Nuchelmans*», Συλλογή 1999 σ. I-2947.

⁷² Υπόθεση C-443/98 «*Unilever*», Συλλογή 2000 σ. I-7535.

γκαστικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας περί κοινοποίησης.

Αυτή η περιοριστική ερμηνεία του άρθρου 10 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου για την υπόθεση «Canal Satélite Digital»⁷³. Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο επανέλαβε ότι από το άρθρο 10 της οδηγίας 98/34/EK προκύπτει ότι τα άρθρα 8 και 9 δεν έχουν εφαρμογή στις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών ή στις εκούσιες συμφωνίες με τις οποίες τα κράτη μέλη συμμορφώνονται προς τις κοινοτικές πράξεις αναγκαστικού χαρακτήρα που έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση τεχνικών προδιαγραφών. Στο μέτρο που η επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική κανονιστική ρύθμιση μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 95/47/EK σχετικά με τη χρήση προτύπων για τη μετάδοση τηλεοπτικού σήματος, και μόνον στο μέτρο αυτό, δεν υφίσταται υποχρέωση κοινοποίησης από την σχετική οδηγία. Πάντως, ενόψει του περιεχομένου της οδηγίας 95/47/EK, το Δικαστήριο θεώρησε ότι η επίδικη εθνική κανονιστική ρύθμιση, στο μέτρο που θέσπισε σύστημα προηγούμενης διοικητικής εγκρίσεως, - το οποίο μάλιστα δεν προβλέπεται από την οδηγία 95/47/EK - δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως κανονιστική ρύθμιση με την οποία το κράτος μέλος συμμορφώνεται σε κοινοτική πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα που έχει ως αποτέλεσμα την έκδοση τεχνικών προδιαγραφών.

Το ίδιο σκεπτικό ισχύει για τα μέτρα που εγκρίνονται με σκοπό τη συμμόρφωση προς μια διεθνή συμφωνία που περιέχει συγκεκριμένες διατάξεις για την εφαρμογή των οποίων δεν προβλέπεται δυνατότητα απόκλισης. Τα μέτρα που εγκρίνονται για τη συμμόρφωση με συμφωνία την οποία έχουν υπογράψει όλα τα κράτη μέλη υπόκεινται στην εξαίρεση αυτή· εάν τα εν λόγω μέτρα εγκρίνονται με σκοπό τη συμμόρφωση προς μια διεθνή

συμφωνία την οποία δεν έχουν υπογράψει όλα τα κράτη μέλη, τότε θα πρέπει να κοινοποιούνται.

- κάνουν χρήση των ρητρών διασφάλισης που προβλέπονται σε κοινοτικές πράξεις αναγκαστικού χαρακτήρα,

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή τα σχέδια προσωρινών μέτρων που επιτρέπεται να λαμβάνουν σύμφωνα με τη ρήτρα διασφάλισης που περιέχεται στις κοινοτικές οδηγίες, βάσει του άρθρου 95 της Συνθήκης. Το άρθρο αυτό ορίζει στην παράγραφο 10 ότι «Τα (...) μέτρα εναρμόνισης περιλαμβάνουν, στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις, ρήτρα διασφάλισης που επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν, για έναν ή περισσότερους από τους μη οικονομικούς λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 30, προσωρινά μέτρα υποκείμενα σε κοινοτική διαδικασία ελέγχου».

Αυτοί οι μη οικονομικοί λόγοι μπορεί να είναι λόγοι δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική ή αρχαιολογική αξία, ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

- εφαρμόζουν το άρθρο 8 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου;⁷⁴

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να κοινοποιούν τα σχέδια εθνικών τεχνικών κανόνων που αποβλέπουν στην εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας σχετικά με τη γενική ασφάλεια των προϊόντων.

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι «όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει ή διεξάγει ή αποφασίζει να λάβει ή να διεξάγει, να συστήσει ή να συμ-

⁷³ Υπόθεση C-390/99 «Canal Satélite Digital», Συλλογή 2002 σ. I-607.

⁷⁴ Οδηγία της 29ης Ιουνίου 1992 για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 24. Αυτή η οδηγία καταργήθηκε με την οδηγία 2001/95/EK της 3ης Δεκεμβρίου 2001 για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων. Το σχετικό άρθρο είναι το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/95/EK.

φωνήσει με τους παραγωγούς και διανομείς, μέτρα ή ενέργειες, υποχρεωτικού ή μη χαρακτήρα, προκειμένου να εμποδίσει, να περιορίσει ή να υποβάλει σε ιδιαίτερους όρους, στην επικράτειά του, την ενδεχόμενη εμπορία ή τη χρήση προϊόντων, λόγω σοβαρού κινδύνου, απευθύνει αμέσως κοινοποίηση στην Επιτροπή, μέσω του Rapex⁷⁵. Ενημερώνει επίσης την Επιτροπή, αμελλητί, για την τροποποίηση ή την άρση κάθε τέτοιου μέτρου ή ενέργειας (...).».

- εκτελούν απλώς απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να κοινοποιούν τα εθνικά μέτρα που έχουν ως μοναδικό σκοπό την εφαρμογή απόφασης του Δικαστηρίου η οποία αφορά άλλο θέμα εκτός από την κοινοποίηση τεχνικού κανόνα. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από αυτό το Δικαστήριο, το οποίο είναι επιφορτισμένο με την εξασφάλιση της τήρησης του κοινοτικού δικαίου, πρέπει να εκτελούνται άμεσα.

- τροποποιούν απλώς έναν τεχνικό κανόνα κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 11, κατόπιν σχετικού αιτήματος της Επιτροπής, προκειμένου να αρθεί ένα εμπόδιο στις συναλλαγές ή προκειμένου για τους κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών ή την ελευθερία εγκατάστασης των φορέων παροχής υπηρεσιών.

Τα κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να κοινοποιούν τα εθνικά μέτρα που λαμβάνουν, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, π.χ. μέσω εμπειριστατωμένης γνώμης ή παρατηρήσεων, με αποκλειστικό σκοπό την τροποποίηση τεχνικού κανόνα για την εξάλειψη εμποδίων (π.χ. αίτημα για προσθήκη ρήτρας αμοιβαίας αναγνώρισης δυνάμει του άρθρου 28 της Συνθήκης), εφόσον αυτά τα μέτρα εξυπηρετούν ακριβώς το στόχο της οδηγίας 98/34/ΕΚ.

⁷⁵ Το RAPEX, του οποίου η νομική βάση είναι η οδηγία 2001/95/ΕΚ για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων, λειτουργεί ως ένα ενιαίο σύστημα ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με επικίνδυνα καταναλωτικά προϊόντα. Όλα τα προϊόντα, εκτός των τροφίμων, που προορίζονται για τους καταναλωτές ή ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από τους καταναλωτές υπό ευλόγως προβλέψιμες συνθήκες περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του RAPEX, με εξαίρεση τα φαρμακευτικά και ιατρικά προϊόντα.

2. Το άρθρο 9 δεν εφαρμόζεται στις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που προβλέπουν απαγόρευση της παραγωγής, εφόσον δεν θέτουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών.

3. Το άρθρο 9 παράγραφοι 3 έως 6 δεν εφαρμόζεται στις εκούσιες συμφωνίες του άρθρου 1 σημείο 11 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση.

4. Το άρθρο 9 δεν εφαρμόζεται στις τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή στους κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 11 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση.

Δυνάμει των παραγράφων 2 και 4, καμία περίοδος status quo δεν εφαρμόζεται στα μέτρα που προβλέπουν απαγορεύσεις παραγωγής, στο μέτρο που δεν δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στην Κοινότητα ή σε τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή σε κανόνες σχετικά με υπηρεσίες, που συνδέονται με φορολογικά ή οικονομικά μέτρα.

Στην πρώτη περίπτωση είναι προφανές ότι η αναβολή έγκρισης των μέτρων έχει νόημα μόνο εάν οι απαγορεύσεις παραγωγής ενδέχεται να συνεπάγονται κίνδυνο πρόκλησης τεχνικών εμποδίων για τις συναλλαγές στην εσωτερική αγορά. Στη δεύτερη περίπτωση κρίθηκε άσκοπο να ζητηθεί αναβολή της έγκρισης των μέτρων που αφορούν το φορολογικό σύστημα των κρατών μελών.

Όσον αφορά τα σχέδια κανονισμού που συνδέονται με φορολογικά ή οικονομικά μέτρα, η απουσία υποχρέωσης status quo για το κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση δεν αποκλείει το ενδεχόμενο αντίδρασης της Επιτροπής ή άλλου κρά-

τους μέλους σε αυτά τα σχέδια με παρατηρήσεις ή εμπειριστωμένες γνώμες (βλέπε άρθρο 8 παράγραφος 1).

Δυνάμει της παραγράφου 3, οι υποχρεώσεις αναβολής και οι υποχρεώσεις status quo που εφαρμόζονται για σχέδια εθνικών κανόνων σχετικά με θέμα που καλύπτεται από υπάρχουσες ή εν εξελίξει κοινοτικές εργασίες δεν εφαρμόζονται στις εκούσιες συμφωνίες.

* * *

Η ανάγνωση των άρθρων 8, 9 και 10 της οδηγίας 98/34/EK οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η διαδικασία πληροφόρησης που εφαρμόζεται για τους τεχνικούς κανόνες είναι ιδιαίτερα περίπλοκη. Το *vademecum* που εκπονήθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής εξηγεί λεπτομερώς πώς λειτουργεί η διαδικασία στην πράξη.⁷⁶

Εξάλλου, οι διατάξεις της οδηγίας για θέματα τεχνικών κανόνων δημιουργούν πολύ αυστηρές υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη (πολύ πιο περιοριστικές από τις ισχύουσες για τα πρότυπα), με αντιστάθμισμα αφενός το δικαίωμα αντίδρασης που τους προσφέρεται σχετικά με τα σχέδια εθνικών κανόνων που συντάσσονται στα άλλα κράτη μέλη και αφετέρου την εξοικονόμηση χρόνου και την αποφυγή πολύ πιο σύνθετων διαδικα-

σιών, τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο, ως αποτέλεσμα διαδικασιών που θα εφαρμόζονταν εκ των υστέρων και θα περιορίζονταν καθαρά στην άρση ήδη υφιστάμενων κανονιστικών εμποδίων.

Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη δεν τηρούν την υποχρέωση να κοινοποιούν στην Επιτροπή τα σχέδια των τεχνικών κανόνων τους ή δεν λαμβάνουν υπόψη τις περιόδους status quo που προβλέπονται από την οδηγία, η Επιτροπή μπορεί να κινήσει τις διαδικασίες παράβασης που προβλέπονται στο άρθρο 226 της Συνθήκης, όπως έχει προαναφερθεί.

Όταν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν συμμορφωθεί, η διαδικασία οδηγεί στην έκδοση απόφασης για παράλειψη υποχρεώσεων από το Δικαστήριο.⁷⁷

Οι ιδιώτες μπορούν, από την πλευρά τους, να επικαλεστούν το γεγονός ότι οι τεχνικοί κανόνες τους οποίους απαιτείται να τηρούν, αλλά οι οποίοι δεν έχουν κοινοποιηθεί, δεν είναι αντιτάξιμοι έναντι των ιδιωτών.⁷⁸ Επιπλέον, η απόφαση Unilever όρισε ότι ακόμη και μέτρα τα οποία κοινοποιούνται αλλά στη συνέχεια εκδίδονται κατά τη διάρκεια της περιόδου status quo που ορίζει το άρθρο 9 της οδηγίας 98/34/EK δεν είναι αντιτάξιμα έναντι των ιδιωτών.⁷⁹

⁷⁶ Έγγραφο της μόνιμης επιτροπής 94/94 - τελικό της 8ης Ιουνίου 1995 και έγγραφο της μόνιμης επιτροπής S-42/98 (τελικό).

⁷⁷ Τα στοιχεία αναφοράς αυτών των αποφάσεων δίνονται στο σημείο V της βιβλιογραφίας.

⁷⁸ Υπόθεση C-194/94 «CIA Security», Συλλογή 1996 σ. I-2201 και υπόθεση C-226/97 «Lemmens», Συλλογή 1998 σ. I-3711.

⁷⁹ Υπόθεση C-443/98 «Unilever», Συλλογή 2000 σ. I-7535.

Κεφαλαιο IV:

Η Μόνιμη επιτροπη

Κεφαλαίο IV: Η Μόνιμη επιτροπή

Άρθρο 5

Ιδρύεται μόνιμη επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους των κρατών μελών, οι οποίοι μπορούν να υποβοηθούνται από εμπειρογνώμονες ή συμβούλους. Την προεδρία ασκεί ο εκπρόσωπος της Επιτροπής.

Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 6

1. Η επιτροπή συνεδριάζει, τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο, με τους αντιπροσώπους των οργανισμών τυποποίησης που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II.

Η επιτροπή συνέρχεται με ειδική σύνθεση για να εξετάσει τα ζητήματα τα σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή έκθεση σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή και τη λειτουργία των διαδικασιών που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, καθώς και προτάσεις που αποσκοπούν στην εξάλειψη των υφιστάμενων ή προβλεπόμενων εμποδίων κατά τις συναλλαγές.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει θέση ως προς τις ανακοινώσεις και προτάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και συγκεκριμένα μπορεί να προτρέψει σχετικά την Επιτροπή:

- να καλέσει τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να εκπονήσουν ένα ευρωπαϊκό πρότυπο μέσα σε τακτή προθεσμία,
- να φροντίσει ώστε, εφόσον χρειάζεται, και προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος των εμποδίων κατά τις συναλλαγές, να αποφασίσουν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη σε μια πρώτη φάση μεταξύ τους για τα κατάλληλα μέτρα,

- να λάβει κάθε κατάλληλο μέτρο,

- να εντοπίσει τους τομείς για τους οποίους αποδεικνύεται αναγκαία η εναρμόνιση και ανάληψη, ενδεχομένως, των κατάλληλων εργασιών εναρμόνισης σε ένα συγκεκριμένο τομέα.

4. Η Επιτροπή οφείλει να ζητεί τη γνώμη της επιτροπής:

α) πριν από κάθε τροποποίηση των καταλόγων που περιέχονται στα παραρτήματα I και II (άρθρο 2 παράγραφος 1),

β) κατά την κατάρτιση των κανόνων κωδικοποιημένης παρουσίασης των πληροφοριών και του σχεδίου και των κριτηρίων, σύμφωνα με τα οποία θα πρέπει να υποβάλλονται τα προγράμματα τυποποίησης (άρθρο 2 παράγραφος 2),

γ) κατά την επιλογή του πρακτικού συστήματος που θα πρέπει να εφαρμοσθεί για την ανταλλαγή πληροφοριών, που προβλέπει η παρούσα οδηγία, και των τροποποιήσεων που θα πρέπει, ενδεχομένως, να γίνουν σ' αυτό,

δ) κατά την επανεξέταση της λειτουργίας του συστήματος, που θέτει σε εφαρμογή η παρούσα οδηγία,

ε) για τις αιτήσεις που απευθύνονται στους οργανισμούς τυποποίησης που αναφέρονται στην παράγραφο 3 πρώτη περίπτωση.

5. Η Επιτροπή μπορεί να ζητεί τη γνώμη της επιτροπής για κάθε προσχέδιο τεχνικού κανόνα που λαμβάνει.

6. Η επιτροπή μπορεί, αν το ζητήσει ο πρόεδρος της ή ένα κράτος μέλος, να επιληφθεί κάθε ζητήματος που αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

7. Οι εργασίες της επιτροπής και οι πληροφορίες που της διαβιβάζονται είναι εμπιστευτικές.

Ωστόσο, η επιτροπή και οι εθνικές αρχές μπορούν, λαμβάνοντας τις αναγκαίες προφυλάξεις, να προσφεύγουν στην πραγματογνω-

μοσύνη φυσικών ή νομικών προσώπων που μπορούν να ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα.

8. Προκειμένου περί των κανόνων όσον αφορά τις υπηρεσίες, η Επιτροπή και η επιτροπή μπορούν να συμβουλευούνται φυσικά ή νομικά πρόσωπα από τη βιομηχανία ή τα πανεπιστήμια και, ει δυνατόν, αντιπροσωπευτικά όργανα, που είναι σε θέση να παρέχουν ειδικές γνώμες σχετικά με τους κοινωνικούς και κοινωνιακούς στόχους και συνέπειες κάθε σχεδίου κανόνα όσον αφορά τις υπηρεσίες, και μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις συμβουλές τους, κάθε φορά που έχει διατυπωθεί σχετικό αίτημα.

Τα άρθρα 5 και 6 περιγράφουν τη σύνθεση και το ρόλο της μόνιμης επιτροπής που αναφέρεται επανειλημμένως στις διατάξεις της οδηγίας 98/34/EK.

Η επιτροπή αποτελείται από εκπροσώπους των εθνικών αρχών των κρατών μελών και προεδρεύει ένας εκπρόσωπος της Επιτροπής. Είναι αρμόδια για θέματα προτύπων και τεχνικών κανόνων⁸⁰ και αποτελεί κεντρικό βήμα συζήτησης για όλα τα προβλήματα που συνδέονται με την εφαρμογή της οδηγίας. Επομένως διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην παρακολούθηση της εξέλιξης της διαδικασίας και στην εξέταση των θεμάτων πολιτικής που προκύπτουν από τις κοινοποιήσεις, καθώς και στην ανάπτυξη ενός διοικητικού δικτύου μεταξύ των εθνικών αρχών.

Οι κανόνες λειτουργίας αυτού του οργάνου είναι καρπός συνεννόησης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, αφού η οδηγία ορίζει ότι η επιτροπή καταρτίζει η ίδια τον εσωτερικό κανονισμό της. Οι μόνοι κανόνες που επιβάλλει η οδηγία στη μόνιμη επιτροπή είναι η υποχρέωση να συνεδριάζει τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο με τους εκπροσώπους των ευρωπαϊκών και εθνικών οργανισμών τυποποίησης και η υποχρέωση να εξασφαλίζει την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που της υποβάλλονται και των εργασιών της.

Αυτό το καθήκον τήρησης του απορρήτου δεν εμποδίζει ωστόσο την επιτροπή και τις εθνικές αρχές να προσφεύγουν στην εμπειρία νομικών ή φυσικών προσώπων του ιδιωτικού τομέα που μπορούν να εξετάζουν τα κοινοποιούμενα σχέδια και να αποφαίνονται σχετικά. Η προσφυγή στις υπηρεσίες τους μπορεί να είναι απαραίτητη, γιατί οι εθνικές αρχές των κρατών μελών δεν διαθέτουν πάντοτε τις απαραίτητες γνώσεις και πόρους για να φέρουν σε πέρας αυτό το έργο. Η οδηγία παρέχει αυτή τη δυνατότητα εκτός εάν, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4, τα κράτη μέλη ζητήσουν ρητώς την κατ' εξαίρεση τήρηση του απορρήτου για τις κοινοποιήσεις που έχουν πραγματοποιήσει. Στην περίπτωση αυτή η επιτροπή πρέπει να λάβει τις επιβεβλημένες προφυλάξεις για να διαφυλάξει τα νόμιμα και δεόντως αιτιολογημένα συμφέροντα των κρατών μελών.

Στην πράξη, η μόνιμη επιτροπή συνεδριάζει περίπου πέντε φορές το χρόνο. Οι συνεδριάσεις αυτές συγκαλούνται από την Επιτροπή.

Λόγω των μεικτών αρμοδιοτήτων της, η μόνιμη επιτροπή έχει γενικές αρμοδιότητες, που είναι κοινές και στις δύο πτυχές της οδηγίας 98/34/EK, αλλά και ειδικές αρμοδιότητες για κάθε μία από αυτές.

1. Γενικές αρμοδιότητες

Η μόνιμη επιτροπή μπορεί να ασχοληθεί με οιοδήποτε ζήτημα σχετικό με την εφαρμογή της οδηγίας, μετά από αίτηση του προέδρου της ή κράτους μέλους.

Επιπλέον, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να ζητεί τη γνώμη της για ορισμένα θέματα, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται το πρακτικό σύστημα που θα εφαρμοστεί για την ανταλλαγή πληροφοριών που καθιερώνεται από την οδηγία.

Η επιτροπή λαμβάνει θέση σχετικά με τις προτάσεις που έχουν υποβληθεί από την Επιτροπή για την εξάλειψη των υφιστάμε-

⁸⁰ Από όπου προέρχεται και η κοινή ονομασία της: επιτροπή «πρότυπα και τεχνικοί κανόνες» ή «επιτροπή 98/34/EK».

ων ή δυνητικών εμποδίων στις συναλλαγές: μπορεί, για παράδειγμα, να ζητήσει από την Επιτροπή να ενθαρρύνει το διάλογο μεταξύ των κρατών μελών, ώστε τα κράτη μέλη - τηρούμενης της αρχής της επικουρικότητας - να επιλύσουν τα προβλήματα μεταξύ τους. Η προαγωγή αυτού του διαλόγου είναι σύμφωνη με το πνεύμα της οδηγίας 98/34/EK, που αποσκοπεί στην εξάλειψη των εμποδίων στην πηγή, με την πρόληψη μάλλον παρά με την καταστολή.

Κάθε δύο χρόνια, η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή την έκθεση που απευθύνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής της οδηγίας (βλέπε άρθρο 11).

2. Ειδικές αρμοδιότητες στο πλαίσιο της διαδικασίας που εφαρμόζεται για τους τεχνικούς κανόνες

Οι συνεδριάσεις της μόνιμης επιτροπής επιτρέπουν στις υπηρεσίες της Επιτροπής και στα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν απόψεις για οιοδήποτε θέμα αφορά την εφαρμογή της πτυχής «τεχνικοί κανόνες» της οδηγίας.

Η μόνιμη επιτροπή μπορεί ειδικότερα να ζητήσει από την Επιτροπή να εντοπίσει τους τομείς στους οποίους είναι απαραίτητη η εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών και να αρχίσει εργασίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο (σύνταξη σχεδίου ή πρόταση απόφασης, οδηγίας ή κανονισμού).

Πρέπει να γνωμοδοτεί σχετικά με το σχέδιο του μηνύματος γνωστοποίησης που αποστέλλεται στην Επιτροπή τόσο κατά την κατάρτισή του όσο και κατά την προσαρμογή του σε κάθε τροποποίηση της οδηγίας.⁸¹ Παράλληλα η επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο των εθνικών αρχών, εκτός από τις κεντρικές κυ-

βερνήσεις, των οποίων οι τεχνικοί κανόνες εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και εξετάζει οποιοδήποτε σχέδιο τροποποίησης αυτού του καταλόγου. Η επιτροπή αποτελεί επίσης βήμα συζήτησης πολυάριθμων θεμάτων, τα οποία καλύπτουν από τα τεχνικά προβλήματα που απαντώνται κατά την ανταλλαγή πληροφοριών με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο μέχρι τις δυσχέρειες που οφείλονται στην αλληλοεπικάλυψη της διαδικασίας 98/34/EK και των διαδικασιών κοινοποίησης που προβλέπονται από άλλες κοινοτικές πράξεις. Ορισμένα κοινοποιούμενα σχέδια τεχνικού κανόνα εγγράφονται στην ημερήσια διάταξη μιας συνεδρίασης με σκοπό την αναζήτηση λύσεων σε συγκεκριμένα προβλήματα που ανακύπτουν.

Πέραν του πλαισίου της επιτροπής 98/34/EK, οι συνεδριάσεις που οργανώνονται από τα κράτη μέλη, οι λεγόμενες συνεδριάσεις «πακέτο», επεκτείνουν, όποτε είναι απαραίτητο, τις άμεσες επαφές μεταξύ των εκπροσώπων των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για τα σχέδια και των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Αυτές οι συνεδριάσεις αποτελούν επίσης ευκαιρία συνάντησης με τους εκπροσώπους των κεντρικών μονάδων των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή της οδηγίας 98/34/EK, με σκοπό τη ρύθμιση των πρακτικών προβλημάτων που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή της διαδικασίας πληροφόρησης και την εξεύρεση λύσεων που επιτρέπουν να περατωθούν ή να αποφευχθούν οι διαδικασίες παράβασης που κινεί η Επιτροπή για τη μη γνωστοποίηση σχεδίων εθνικών κανόνων.

3. Ειδικές αρμοδιότητες στο πλαίσιο της διαδικασίας για τα πρότυπα

Η Επιτροπή υποχρεούται να συμβουλευέται τη μόνιμη επιτροπή για οποιαδήποτε τροποποίηση των καταλόγων των ευρωπαϊκών ή εθνικών οργανισμών τυποποίησης που παρουσιάζο-

⁸¹ Η ονοματολογία που έχει καθιερωθεί για τη διαβίβαση μηνυμάτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών έχει υποστεί, για παράδειγμα, πολλές μεταβολές κατά τη δεύτερη τροποποίηση της οδηγίας για να περιλάβει τους «de facto» τεχνικούς κανόνες, τις «άλλες απαιτήσεις» για τον κύκλο ζωής του προϊόντος μετά την κυκλοφορία του στην αγορά και τις νέες περιόδους status quo.

νται στα αντίστοιχα παραρτήματα I και II της οδηγίας, καθώς και για την κατάρτιση του σχεδίου για την παρουσίαση των εθνικών και των ευρωπαϊκών προγραμμάτων τυποποίησης.

Επιπλέον, η Επιτροπή οφείλει να συμβουλευτεί τη μόνιμη επιτροπή σχετικά με οποιοδήποτε αίτημα (εντολή) προτίθεται να καταθέσει στη CEN, στη CENELEC ή στο ETSI για τη σύνταξη εναρμονισμένων ευρωπαϊκών προτύπων. Πρόκειται μεταξύ άλλων για πρότυπα στους τομείς που διέπονται από τις οδηγίες «νέας προσέγγισης» (μηχανές, δομικά προϊόντα, παιχνίδια, εξοπλισμός ατομικής προστασίας, απλές συσκευές πίεσης, συσκευές αερίου, ιατροτεχνολογικά προϊόντα, τερματικά τηλεπικοινωνιών, κ.λπ.) και για πρότυπα που εμπίπτουν σε άλλους τομείς/πολιτικές της Ευρώπης με στόχο την εφαρμογή αυτών των πολιτικών (ενέργεια, περιβάλλον, προστασία των καταναλωτών, νέες τεχνολογίες, κ.λπ.).

Πριν αναθέσει εντολή στους οργανισμούς τυποποίησης, η Επιτροπή φροντίζει πάντοτε να εξασφαλίσει την πολιτική υποστήριξη των κρατών μελών μέσω αυτής της επιτροπής, ζητώντας τη γνώμη τους σχετικά με τη σκοπιμότητα και επικαιρότητα της έναρξης εργασιών τυποποίησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Εκδίδοντας θετική γνωμοδότηση, η μόνιμη επιτροπή προτρέπει την Επιτροπή να καλέσει τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυπο-

ποίησης να εκπονήσουν ένα ή περισσότερα πρότυπα εντός τακτής προθεσμίας. Κατά τη διάρκεια αυτής της προθεσμίας τα κράτη μέλη θα λάβουν όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα, ώστε οι αντίστοιχοι οργανισμοί τυποποίησής τους να μη συντάξουν ή θεσπίσουν πρότυπα στον ίδιο τομέα (βλέπε άρθρο 7).

Το γεγονός ότι οι εθνικές αρχές συμμετέχουν στην ανάθεση των εντολών τυποποίησης συνεπάγεται και τη συμμετοχή τους στα αποτελέσματα των εργασιών ευρωπαϊκής τυποποίησης. Έτσι έχουν ένα κίνητρο να διευκολύνουν το έργο των οργανισμών τυποποίησης και να καταβάλλουν προσπάθεια για την εξάλειψη δυνητικών εμποδίων στην πλήρη εφαρμογή των ευρωπαϊκών προτύπων.

Η μόνιμη επιτροπή εξετάζει επίσης την πρόοδο των εντεταλμένων εργασιών και συζητεί για διάφορα προβλήματα που αφορούν την τυποποίηση στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/EK.

Επιπλέον, αυτή η μόνιμη επιτροπή γνωμοδοτεί και για πιθανές ελλείψεις σε εντεταλμένα πρότυπα, όπως ορίζεται στις οδηγίες νέας προσέγγισης. Αυτή η διαδικασία είναι γνωστή ως διαδικασία για επίσημες αντιρρήσεις σε εναρμονισμένο πρότυπο.⁸²

⁸² Βλέπε το Vademecum για την ευρωπαϊκή τυποποίηση ("Vademecum on European Standardization"): http://europa.eu.int/comm/enterprise/standards_policy/vademecum/index.htm

Κεφαலைο V

Η εφαρμογή της οδηγίας

Κεφαλαίο V – Η εφαρμογή της οδηγίας

Εκθέσεις και στατιστικές

Άρθρο 11

Η Επιτροπή υποβάλλει ανά διετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Οι εργασίες τυποποίησης που ανατίθενται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Τυποποίησης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία καθώς και τα στατιστικά στοιχεία όσον αφορά τις λαμβανόμενες γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται μία φορά ετησίως, στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το αργότερο δύο έτη από την 5η Αυγούστου 1999, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο απολογισμό της εφαρμογής της οδηγίας 98/34/ΕΚ, έχοντας υπόψη, ιδίως, τις εξελίξεις στην τεχνολογία και την αγορά υπηρεσιών κατά το άρθρο 1 σημείο 2. Τρία έτη το αργότερο από την παραπάνω ημερομηνία, η Επιτροπή υποβάλλει τυχόν προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την τροποποίηση της οδηγίας.

Προς τούτο η Επιτροπή συνεκτιμά τυχόν παρατηρήσεις τις οποίες της γνωστοποιούν τα κράτη μέλη.

Το άρθρο αυτό παρουσιάζει τις υποχρεώσεις της Επιτροπής όσον αφορά την εξασφάλιση της διαφάνειας της πληροφόρησης σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 98/34/ΕΚ, τόσο ένα-

ντι των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και των φορέων που εκπροσωπούν πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα των πολιτών της Ένωσης όσο και έναντι των ίδιων των πολιτών.

Στις εκθέσεις που καλείται να υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο Υπουργών και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η Επιτροπή επιχειρεί απολογισμό της εφαρμογής της οδηγίας κατά τη συγκεκριμένη περίοδο.⁸³ Το 2003 δημοσιεύθηκε ειδική έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την αξιολόγηση της εφαρμογής της οδηγίας 98/34/ΕΚ στον τομέα των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, με σκοπό την εκτίμηση της κατάστασης μετά την επέκταση της οδηγίας σε αυτόν τον τομέα τον Αύγουστο του 1999.⁸⁴

Ο κατάλογος των εργασιών που ανατίθενται από την Επιτροπή στη CEN, στη CENELEC ή στο ETSI («εντολές») καθώς και οι στατιστικές που καταρτίζονται από την Επιτροπή βάσει των κοινοποιήσεων που λαμβάνει δυνάμει της οδηγίας 98/34/ΕΚ, είναι επίσης άμεσα προσιτές, αφού δημοσιεύονται κάθε χρόνο στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ).⁸⁵

Παραπομπή στην οδηγία κατά τη θέσπιση τεχνικού κανόνα

Άρθρο 12

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τεχνικό κανόνα, ο κανόνας αυτός περιλαμβάνει παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύεται από τέτοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή του. Οι λεπτομέρειες της παραπομπής αυτής αποφασίζονται από τα κράτη μέλη.

⁸³ Η τελευταία έκθεση, η οποία δημοσιεύθηκε με στοιχεία COM(2003) 200 τελικό της 23ης Μαΐου 2003 καλύπτει την περίοδο 1999 – 2001.

⁸⁴ COM(2003) 69 τελικό της 13.2.2003.

⁸⁵ Αυτή η υποχρέωση δημοσίευσης καθιερώθηκε από την οδηγία 94/10/ΕΚ που εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1995. Οι στατιστικές σχετικά με τους τεχνικούς κανόνες που γνωστοποιήθηκαν το 2004 στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/ΕΚ δημοσιεύθηκαν στην ΕΕ C 158 της 29.6.2005, σελ. 20. Οι στατιστικές διατίθενται επίσης στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής για την οδηγία 98/34/ΕΚ.

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κάνουν μνεία της οδηγίας 98/34/EK με παραπομπή η οποία είτε περιλαμβάνεται στο κείμενο των νέων τεχνικών κανόνων που θεσπίζουν, είτε συνοδεύει αυτό το κείμενο κατά τη δημοσίευσή του. Η διατύπωση αυτής της παραπομπής επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών.

Αν και η παρουσία αυτής της παραπομπής δεν εξασφαλίζει απόλυτα την τήρηση των διατάξεων της οδηγίας από το κράτος μέλος που συντάσσει τον τεχνικό κανόνα, καθιερώνει τουλάχιστον τεκμήριο δέουσας κοινοποίησης του τεχνικού κανόνα.

Αυτή η υποχρέωση είναι πρωταρχικής σημασίας για την ενημέρωση των ιδιωτών, που δύνανται να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους σε περίπτωση θέσπισης τεχνικού κανόνα χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση (βλέπε την απόφαση «CIA Security» για την οποία θα γίνει λόγος στο επόμενο κεφάλαιο).

Χρονοδιάγραμμα και διαδικασίες εφαρμογής

Η οδηγία 83/189/EOK θεσπίστηκε στις 28 Μαρτίου 1983 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Απριλίου 1984. Η πρώτη τροποποίησή

της πραγματοποιήθηκε με την οδηγία 88/182/EOK που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1989. Η δεύτερη τροποποίηση, η οποία θεσπίστηκε με την οδηγία 94/10/EK, τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1995.

Στη συνέχεια η διαδικασία κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 98/34/EK της 22ας Ιουνίου 1998 και τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/EK της 20ής Ιουλίου 1998, κυρίως με στόχο την επέκταση της εφαρμογής της στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Η επέκταση αυτή τέθηκε σε ισχύ στις 5 Αυγούστου 1999.

Οι διαδικασίες για τη μεταφορά αυτών των οδηγιών στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών αφέθηκαν, όπως για οποιαδήποτε άλλη οδηγία, στην κρίση των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 249 της Συνθήκης, το οποίο αναφέρει ότι «*Η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνει την επιλογή του τύπου και των μέσων στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών*».⁸⁶

Η οδηγία 98/34/EK έχει την ιδιαιτερότητα ότι περιέχει μεγάλο αριθμό διαδικαστικών κανόνων, τους οποίους τα κράτη μέλη υποχρεώθηκαν να εφαρμόσουν με τη δημιουργία κατάλληλων οργανισμών και διοικητικών μηχανισμών.

⁸⁶ Αντίθετα προς τον κανονισμό, ο οποίος «είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του» και «ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος».

Κεφαλαιο VI:

**Προσβαση των ιδιωτων και της
βιομηχανιας στις πληροφοριες και τα
ενδικα μεσα που εχουν στη διαθεση τους**

Κεφαλαίο VI: Προσβαση των ιδιωτών και της βιομηχανίας στις πληροφορίες και τα ενδικο μέσα που έχουν στη διαθεση τους

Μολονότι η εφαρμογή της οδηγίας 98/34/ΕΚ είναι κατ' αρχήν θέμα των φορέων που εμπλέκονται στη διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών – δηλαδή της Επιτροπής, των κρατών μελών, των ευρωπαϊκών και εθνικών οργανισμών τυποποίησης – οι πληροφορίες σχετικά με τα εθνικά σχέδια προτύπων και τεχνικών κανόνων παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για όλους τους πολίτες της Ένωσης.

Η Επιτροπή καλεί όλους τους οικονομικούς φορείς, τους πραγματικούς δικαιούχους της διαδικασίας κοινοποίησης, καθώς και όλες τις κατηγορίες αποδεκτών των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας (εταιρείες, επαγγελματίες, καταναλωτές, κ.λπ.), να λαμβάνουν εγκαίρως γνώση όλων των πρωτοβουλιών που σχεδιάζονται από τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης και όλων των νομοθετικών ή κανονιστικών σχεδίων που βρίσκονται στο στάδιο της προπαρασκευής στα κράτη μέλη, ώστε να μπορούν, εφόσον το επιθυμούν:

- να συμμετέχουν στις εργασίες εκπόνησης των προτύπων που αφορούν τον τομέα δραστηριότητάς τους στο πλαίσιο της επιτροπής τυποποίησης του εθνικού οργανισμού που ανέλαβε την πρωτοβουλία γι' αυτές τις εργασίες,
- να προσαρμόσουν την παραγωγή τους στα μελλοντικά εθνικά πρότυπα ή τεχνικούς κανόνες άλλων κρατών μελών πριν από την έγκρισή τους, ούτως ώστε να συμμορφώνεται με το ακριβές περιεχόμενο των κειμένων αυτών. Έτσι, η βιομηχανία θα μπορεί, όταν έρθει η στιγμή, να εξάγει χωρίς καθυστέρηση προϊόντα που θα ανταποκρίνονται απόλυτα στις απαιτήσεις των εν λόγω προτύπων ή κανόνων,
- να διατυπώσουν την άποψή τους για τις τροποποιήσεις που πρέπει να γίνουν στα σχέδια των τεχνικών κανόνων που εν-

δέχεται να δημιουργήσουν εμπόδια στις συναλλαγές, ώστε να διευκολυνθεί η πρόσβαση στα προϊόντα και στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας σε διασυνοριακό επίπεδο. Οι οικονομικοί φορείς μπορούν να διαβιβάζουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις δυσκολίες που θα μπορούσε να δημιουργήσει η εφαρμογή των κειμένων, μετά την έγκρισή τους, στον τομέα τους.

Στην περίπτωση αυτή πρόκειται για πληροφορίες πολύτιμες για τις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι οποίες δεν έχουν την ίδια πρακτική πείρα στους εν λόγω τομείς.

Αυτά τα σχόλια μπορεί να κοινοποιούνται απευθείας στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής ή στις εθνικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση της οδηγίας 98/34/ΕΚ στον τομέα των τεχνικών κανόνων. Στη συνέχεια, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να αποστέλλουν, με βάση τα ανωτέρω σχόλια, παρατηρήσεις ή εμπειριστατωμένη γνώμη στο κράτος που συνέταξε την κοινοποίηση με σκοπό την εξάλειψη των στοιχείων προστατευτισμού που εντοπίστηκαν στο σχέδιο.

Η πλήρης άσκηση των δυνατοτήτων που παρέχονται στους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την οδηγία 98/34/ΕΚ προϋποθέτει ότι οι ιδιώτες και οι επιχειρήσεις αντλούν πληροφορίες από τις πηγές που θέτει στη διάθεσή τους η Επιτροπή. Παραθέτουμε τον κατάλογο με τις εν λόγω πηγές πληροφοριών:

1. Πληροφορίες που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σειρά C.

- Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε χρόνο στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατάλογο των νέων εργασιών τυποποίησης τις οποίες έχει δώσει εντολή να διεκπεραιώσει η CEN, η CENELEC ή το ETSI (σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας).
- Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε χρόνο στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ τις στατιστικές σχετικά με τις υποβληθείσες κοινο-

ποιήσεις, τις αντιδράσεις στις κοινοποιήσεις αυτές, καθώς και τις διαδικασίες παράβασης που κινήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους λόγω παράβασης των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία (σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας).⁸⁷

- Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε εβδομάδα στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ τους τίτλους των σχεδίων των εθνικών τεχνικών κανόνων που της κοινοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας της 98/34/ΕΚ, καθώς και τις ημερομηνίες λήξης της αρχικής τρίμηνης περιόδου status quo που προβλέπεται από την οδηγία για κάθε σχέδιο (όταν η Επιτροπή αποδέχεται το αίτημα επείγοντος που υποβάλλεται από το κράτος μέλος που συνέταξε την κοινοποίηση, αυτές οι πληροφορίες δημοσιεύονται επίσης στην ΕΕ).

2. Άλλες πηγές πληροφοριών

- Προκειμένου να διευκολύνει την πρόσβαση της βιομηχανίας στους εθνικούς τεχνικούς κανόνες, η Επιτροπή ανέπτυξε μια ολοκληρωμένη βάση δεδομένων, η οποία περιέχει το σύνολο των κοινοποιημένων σχεδίων και ονομάζεται TRIS (Technical Regulations Information System) στην οποία το κοινό έχει πρόσβαση μέσω της ιστοθέσης Europa.⁸⁸

Πέραν του συστήματος αναζήτησης, το ευρύ κοινό μπορεί να χρησιμοποιήσει το αυτόματο σύστημα ειδοποίησης μέσω αυτής της ιστοθέσης. Το μόνο που χρειάζεται να κάνει κανείς είναι να εγγραφεί και να επιλέξει μία ή περισσότερες κατηγορίες κοινοποιήσεων. Το TRIS θα αποστέλλει αυτόματα ηλεκτρονικό μήνυμα στον συνδρομητή μόλις παραληφθεί νέο κοινοποιημένο κείμενο στην κατηγορία ή στις κατηγορίες που έχει επιλέξει. Εάν ένα υπό εξέταση σχέδιο δημιουργεί στον συνδρομητή προβλήματα ή ενδέχεται να δημιουργεί εμπόδια στις

εμπορικές συναλλαγές εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε ο συνδρομητής καλείται να διαβιβάσει τις παρατηρήσεις του και να γνωστοποιήσει τις ανησυχίες του είτε στην Επιτροπή είτε στις αρμόδιες αρχές του σχετικού κράτους μέλους.

- Για έκδοση αντιγράφου των σχεδίων τεχνικών κανόνων, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να απευθύνονται στις κεντρικές μονάδες των κρατών μελών (βλέπε παράρτημα 1 του παρόντος φυλλαδίου) που είναι επιφορτισμένες με την κοινοποίηση στην Επιτροπή των σχεδίων εθνικών τεχνικών κανόνων.
- Μπορούν επίσης να ζητήσουν να συμβουλευτούν το μηνιαίο μητρώο της κεντρικής γραμματείας της CEN/CENELEC, που διανέμεται σε όλους τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης (βλέπε παράρτημα 2 του παρόντος φυλλαδίου), προκειμένου να λάβουν γνώση των κοινοποιημένων πληροφοριών σχετικά με τις νέες εργασίες που περιλαμβάνουν τα εθνικά προγράμματα τυποποίησης.
- Μπορούν να επικοινωνούν με τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης, που είναι μέλη της CEN ή της CENELEC, για να πάρουν αντίγραφο των σχεδίων προτύπων που περιλαμβάνονται στα εθνικά προγράμματα τυποποίησης.
- Μπορούν να συμβουλευούνται τις εκθέσεις που δημοσιεύονται τακτικά από την Επιτροπή⁸⁹ για τη λειτουργία της οδηγίας, όσον αφορά τόσο τα «πρότυπα» όσο και τους «τεχνικούς κανόνες».
- Η Επιτροπή διανέμει δελτία τύπου για την ενημέρωση των ιδιωτών και των εταιρειών σχετικά με την κίνηση διαδικασιών παράβασης λόγω κειμένων τεχνικών κανόνων που εγκρίνονται κατά παράβαση της οδηγίας. Αυτές οι πληροφορίες

⁸⁷ Βλέπε τις στατιστικές σχετικά με τους τεχνικούς κανόνες που κοινοποιήθηκαν το 2004 βάσει της οδηγίας 98/34/ΕΚ, ΕΕ C 158 της 29.6.2005, σ. 20.

⁸⁸ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>

⁸⁹ Τα στοιχεία αναφοράς αυτών των εκθέσεων παρατίθενται στη βιβλιογραφία του παρόντος φυλλαδίου.

αποτελούν στοιχείο που μπορεί να επικαλεστεί κάθε ιδιώτης ή εταιρεία ενώπιον των εθνικών αρχών, δεδομένου ότι κατ' αρχήν δεν είναι εφαρμοστέος ένας τεχνικός κανόνας που θεσπίστηκε κατά παράβαση της οδηγίας 98/34/ΕΚ.

3. Η αδυναμία εφαρμογής των «μη κοινοποιημένων» τεχνικών κανόνων

Οι παραπάνω πηγές πληροφοριών επιτρέπουν στους ιδιώτες και σε άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να λάβουν γνώση των κοινοποιησέων που εστάλησαν και να βεβαιωθούν ότι οι τεχνικοί κανόνες, τους οποίους υποχρεούνται να τηρούν, έχουν κοινοποιηθεί. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους στηριζόμενοι στη νομολογία του Δικαστηρίου.

Η προδικαστική απόφαση «CIA Security» και η προδικαστική απόφαση «Unilever» που εκδόθηκαν από το Δικαστήριο, συνιστούν καθοριστικής σημασίας στοιχεία για την προστασία των ιδιωτών από τις παραβάσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις υποχρεώσεις τους βάσει της οδηγίας 98/34/ΕΚ.⁹⁰

Αυτές οι αποφάσεις ορίζουν τις συνέπειες της έγκρισης τεχνικού κανόνα κατά παράβαση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται από την οδηγία 98/34/ΕΚ: οι ιδιώτες μπορούν να επικαλε-

στούν τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, το οποίο υποχρεούται να αρνηθεί την εφαρμογή εθνικού τεχνικού κανόνα που δεν κοινοποιήθηκε σύμφωνα με την οδηγία ή που έχει μεν κοινοποιηθεί, αλλά θεσπίστηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου status quo που ορίζει η οδηγία και όχι μετά τη λήξη της.

Οι ιδιώτες και οι επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν τον έλεγχο όλων των τεχνικών κανόνων που εκδίδονται από ένα κράτος μέλος, πριν από την έκδοσή τους, από την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη (με τις εξαιρέσεις που αναφέρονται στην οδηγία). Εάν δεν συμβεί αυτό, μια επιχείρηση που κατηγορείται, για παράδειγμα, από τις αρχές ότι δεν τήρησε συγκεκριμένο κανόνα, μπορεί να επικαλεστεί την αδυναμία εφαρμογής του. Σε περίπτωση που το θέμα οδηγήσει σε διαδικασίες ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, το δικαστήριο οφείλει να αγνοήσει την εφαρμογή του κανόνα και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρήσει ότι υπήρξε παράβαση του.

Η καθιέρωση της αρχής σύμφωνα με την οποία οι μη κοινοποιηθέντες εθνικοί τεχνικοί κανόνες δεν είναι αντιτάξιμοι έναντι τρίτων ενισχύει τη θέση που υιοθέτησε ήδη σχετικά με το θέμα η Επιτροπή το 1986⁹¹ και εν προκειμένω επιτρέπει την καλύτερη προστασία των συμφερόντων ιδιωτών και επιχειρήσεων.

⁹⁰ Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 1996, «Ερμηνεία του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ και της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών – Εθνική νομοθεσία στον τομέα της εμπορίας συστημάτων και εγκαταστάσεων συναγερμού – Προηγούμενη διοικητική έγκριση», που εκδόθηκε για την υπόθεση C-194/94 «CIA Security», Συλλογή 1996 σ. I-2201 και απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2000 «Ερμηνεία της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών – Υποχρέωση κοινοποίησης και αναβολής – Δυνατότητα εφαρμογής στις αστικές δίκες», που εκδόθηκε για την υπόθεση C-443/98 «Unilever», Συλλογή 2000 σ. I-7535.

⁹¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη τήρηση ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ, αριθ. 86/C 245/05, που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 245 της 1.10.1986, σ. 4.

Συμπέρασμα

Συμπερασμα

Στο πλαίσιο της ανανεωμένης στρατηγικής της Λισσαβόνας 2005 και ως μέρος του προγράμματός της για καλύτερη κανονιστική ρύθμιση, η Επιτροπή ανακοίνωσε την πρόθεσή της να ξεκινήσει μια ολοκληρωμένη πρωτοβουλία προκειμένου να εξασφαλίσει την ανταπόκριση του κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ στις απαιτήσεις του εικοστού πρώτου αιώνα. Στο πλαίσιο αυτό, προσδιορίστηκε ότι οι βασικές γραμμές δράσης θα είναι η στενότερη συνεργασία με τα κράτη μέλη ώστε να εξασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή καλύτερων αρχών κανονιστικής ρύθμισης σε ολόκληρη την ΕΕ, καθώς και η ενίσχυση του εποικοδομητικού διαλόγου μεταξύ όλων των κανονιστικών φορέων και των άμεσα ενδιαφερομένων σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο.

Η αποτίμηση των είκοσι και πλέον ετών εφαρμογής της διαδικασίας κοινοποίησης, στη διάρκεια των οποίων η Επιτροπή ήλεγξε περισσότερα από 10.000 σχέδια εθνικών μέτρων, καθιστά σαφές ότι υπήρξε σημαντική πρόοδος όσον αφορά την πρόληψη νέων εμποδίων στις συναλλαγές, ενώ παράλληλα απετράπησαν σημαντικές νομικές, διοικητικές και οικονομικές επιβαρύνσεις. Από την άποψη αυτή, η διαδικασία κοινοποίησης της οδηγίας 98/34/EK μπορεί να θεωρηθεί πρόδρομος καλύτερης κανονιστικής ρύθμισης καθώς έχει αποδειχθεί ότι αποτελεί ένα αποτελεσματικό μέσο βιομηχανικής πολιτικής και ανταγωνιστικότητας, το οποίο έχει δημιουργήσει διάφορους διαύλους επικοινωνίας μεταξύ όλων των βασικών εμπλεκόμενων. Αποτελεί, συνεπώς, ένα πρότυπο κανονιστικής διαφάνειας και διοικητικής συνεργασίας, του οποίου το πεδίο εφαρμογής θα μπορούσε να επεκταθεί περαιτέρω παρέχοντας παρόμοια οφέλη σε άλλους τομείς.

Μολοντί η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς το 1993 φαίνεται ότι δεν μείωσε την ανάγκη των κρατών μελών να θεσπίζουν λεπτομερείς νόμους για τα προϊόντα, τα εξοικείωσε προοδευτικά με τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς, με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης που απορρέει από τη νομολογία

«Cassis de Dijon», καθώς και με τις αρχές της διαφάνειας και της συνεργασίας που διέπουν πλέον τις δραστηριότητές τους στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών. Ομοίως, αν και πιο πρόσφατα, στον τομέα των υπηρεσιών ο μηχανισμός αυτός έχει διαδραματίσει σημαντικό εκπαιδευτικό ρόλο στην περίπτωση των εθνικών αρχών, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη σαφέστερης νομικής διάκρισης μεταξύ των φορέων που λειτουργούν στο πλαίσιο της ελευθερίας εγκατάστασης και εκείνων που επιθυμούν απλώς να παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες.

Η παρουσία της ρήτρας αμοιβαίας αναγνώρισης σε ορισμένα σχέδια εθνικών νομοθετικών κειμένων ήδη από το στάδιο της κοινοποίησής τους, η καλή προαίρεση που επιδεικνύουν τα κράτη μέλη για τη διόρθωση των σφαλμάτων που εντοπίζουν η Επιτροπή ή τα άλλα κράτη μέλη στα κοινοποιηθέντα σχέδια, η τήρηση, στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων, της υποχρέωσης κοινοποίησης των προγραμματιζόμενων νέων δραστηριοτήτων τυποποίησης και των σχεδίων τεχνικών κανόνων και η ταχύτατη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής τυποποίησης επιβεβαιώνουν αυτή τη διαπίστωση.

Στο 95% περίπου των περιπτώσεων όπου η Επιτροπή αντέδρασε με σκοπό τη συμμόρφωση των σχεδίων εθνικών κανόνων με το κοινοτικό δίκαιο, τα κράτη μέλη συμφώνησαν να πραγματοποιήσουν την απαραίτητες αλλαγές και να εναρμονίσουν τη νομοθεσία τους με το κοινοτικό δίκαιο, αποφεύγοντας έτσι την κίνηση της επαχθούς διαδικασίας παράβασης από την Επιτροπή. Η συνεργασία και ο διάλογος που προωθήθηκαν μεταξύ των κρατών μελών μέσω της διαδικασίας της 98/34/EK αντικατοπτρίζονται στο γεγονός ότι μεταξύ 2002 και 2004, για παράδειγμα, ανταλλάχθηκαν 230 εμπεριστατωμένες γνώμες μεταξύ των κρατών μελών.

Η πρόοδος που σημειώθηκε κατά την πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, η οποία διευκολύνει τη διατήρηση των συναλλαγών και επιτρέπει την ανάπτυξή τους, είναι αποτέλεσμα των κοινών προσπαθειών της Επιτροπής και των κρατών μελών. Με τη συνεργασία τους για την πρόληψη των νέων τεχνικών εμποδίων στις συναλλαγές, μειώνεται η ανάγκη θέσι-

σης νομοθεσίας σε κοινοτικό επίπεδο, ενώ παράλληλα βελτιώνεται η ποιότητα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών που εγκρίνονται σε εθνικό επίπεδο. Αυτό έγινε εφικτό χάρις στην οδηγία 98/34/ΕΚ, που αποτελεί το κύριο μέσο της κοινοτικής πολιτικής για την καταπολέμηση των εμποδίων στις εμπορικές συναλλαγές.

Παρά την επιτυχία της, η διαδικασία που καθιερώθηκε από την οδηγία 98/34/ΕΚ θα μπορούσε να βελτιωθεί περαιτέρω. Αυτό απαιτεί να εντοπιστούν επακριβώς τα σημεία που χρειάζεται να βελτιωθούν.

Όσον αφορά τον τομέα των προτύπων, οι καθυστερημένες κοινοποιήσεις και ενίοτε η κάπως αόριστη περιγραφή των νέων εργασιών είναι οι ελλείψεις που αναφέρονται συχνότερα από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης κατά την εξέταση των κοινοποιήσεων. Επιπλέον, ο αριθμός των παρατηρήσεων που αποστέλλουν οι εθνικοί οργανισμοί τυποποίησης παραμένει πολύ περιορισμένος σε σύγκριση με τον αριθμό των λαμβανομένων κοινοποιήσεων. Αυτό αποτελεί ένδειξη ότι οι οικονομικοί φορείς της Ένωσης δεν αξιοποιούν πλήρως τις ευκαιρίες που τους παρέχονται να εκφράσουν τις αντιρρήσεις τους για κείμενα που ενδέχεται να συνιστούν απειλή για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Ο λόγος φαίνεται να είναι ότι οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης δεν μπορούν ακόμη να βασιστούν πλήρως στη συνδρομή των εθνικών οργανισμών τυποποίησης για να οργανώσουν, σε εθνικό επίπεδο, την ευρύτερη δυνατή διάδοση των πληροφοριών που έχουν όσον αφορά τα σχέδια προτύπων που συντάσσονται στα άλλα κράτη μέλη, ώστε να ενθαρρύνουν τα σχόλια ή τη συμμετοχή των παραγωγών στον τομέα της δραστηριότητάς τους. Παραμένοντας σε επιφυλακή και απευθυνόμενοι στους κατάλληλους συνομιλητές για να αποκτήσουν τις πληροφορίες που χρειάζονται, οι παραγωγοί μπορούν οι ίδιοι να συντελέσουν στην καλύτερη διάδοση των πληροφοριών, γιατί η έκφραση των αιτημάτων τους θα μπορούσε να ευνοήσει τη δημιουργία κατάλληλων κέντρων πληροφόρησης όπου κρίνεται απαραίτητο.

Όσον αφορά τη διαδικασία πληροφόρησης που εφαρμόζεται για τους τεχνικούς κανονισμούς και τους κανόνες για τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, η πείρα έδειξε ότι σε ορισμένες περιπτώσεις τα κράτη μέλη παραλείπουν να κοινοποιήσουν τα σχέδια τους, κατά παράβαση των διατάξεων της οδηγίας, ή δεν εφαρμόζουν σωστά κάποιες από αυτές τις διατάξεις λόγω ελλιπούς γνώσης της διαδικασίας εκ μέρους των οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με τη σύνταξη των κειμένων αυτών των κανονισμών. Η Επιτροπή σκοπεύει να συνεχίσει την ενημερωτική δράση της σε αυτόν τον τομέα, ιδίως μέσω της ενίσχυσης του διαλόγου με τις εθνικές αρχές.

Η Επιτροπή εκτιμά την αυξανόμενη συμμετοχή της βιομηχανίας στην εξέταση των σχεδίων κανόνων. Ορισμένες ευρωπαϊκές ομοσπονδίες επιδεικνύουν αξιοσημείωτη «νομοθετική επαγρύπνηση» και είναι ιδιαίτερα δραστήριες στην προάσπιση των νόμιμων συμφερόντων τους, ενημερώνοντας την Επιτροπή ή τις εθνικές αρχές για σχέδια των οποίων η έγκριση θα μπορούσε να δημιουργήσει τεχνικά εμπόδια στις συναλλαγές. Η συμμετοχή των ατομικών επιχειρήσεων, ιδίως των μικρομεσαίων, η οποία είναι συχνά πιο διακριτική, θα μπορούσε να βελτιωθεί. Δεν θα έπρεπε να διαστάζουν να ενημερώνονται και να διατυπώνουν τις θέσεις τους, ακόμη και εμπιστευτικά, όποτε θεωρούν ότι οι τεχνικές προδιαγραφές προϊόντων που συντάσσονται στις χώρες όπου εξάγουν ενδέχεται να τις βλάψουν, εάν εγκριθούν ως έχουν.

Η Επιτροπή έχει πραγματοποιήσει ορισμένα σημαντικά βήματα προκειμένου να διευκολύνει τη συμμετοχή της βιομηχανίας. Κατ' αρχήν, τα κοινοποιημένα σχέδια μεταφράζονται σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες και στη συνέχεια διατίθενται δωρεάν στο κοινό στην ιστοθέση Europa, μέσω της βάσης δεδομένων TRIS (Technical Regulations Information System). Επιπλέον, η Επιτροπή έχει δημιουργήσει ένα αυτόματο σύστημα ειδοποίησης στο οποίο μπορεί να εγγραφεί το κοινό. Αυτό δίνει στους οικονομικούς φορείς τη δυνατότητα να ενημερώνονται αυτόματα από την TRIS μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αμέσως μόλις παραληφθεί ένα νέο κοινοποιημένο κείμενο σε μία ή περισσότερες κατηγορίες προϊόντων ή υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας που έχουν επιλέξει.

Η οδηγία 98/34/EK βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή: η έκδοση της οδηγίας 98/48/EK για τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και η προσχώρηση δέκα νέων κρατών μελών στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004 έχουν αλλάξει ριζικά την εφαρμογή της νομοθεσίας, η γεωγραφική εμβέλεια της οποίας θα εξακολουθήσει να επεκτείνεται.

Η επόμενη μεγάλη πρόκληση αφορά την πιθανή επέκταση της διαδικασίας κοινοποίησης της 98/34/EK. Μετά την έκθεση της

Επιτροπής όπου αναλύθηκαν τα εμπόδια για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και την ελευθερία εγκατάστασης στην εσωτερική αγορά⁹², η Επιτροπή επεξεργάζεται αυτή την περίοδο μια πρόταση για πιθανή επέκταση της οδηγίας 98/34/EK ώστε να καλύπτει υπηρεσίες πέραν εκείνων της κοινωνίας της πληροφορίας προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι αυτός ο ολοένα σημαντικότερος και κυρίαρχος τομέας της οικονομίας στην ΕΕ δεν θα βρίσκεται εκτός του προληπτικού ελέγχου που εφαρμόζεται με αυτή τη διαδικασία.

---

⁹² COM(2002) 441 τελικό.

Επιλογή βιβλιογραφίας

Επιλογή βιβλιογραφίας

I. ΑΡΘΡΑ

Common Market Law Review

Case C-194/94, CIA Security International SA v. Signalson SA and Securitel SPRL, του Piet Jan SLOT, αριθ. 33: 1035-1050, 1996.

Case C-390/99, Canal Satélite Digital, Case C-159/00, Sapod Audic v. Eco-Emballages, with annotation by M. Dougan, του Michael DOUGAN, τόμ. 40, αριθ. 1, Φεβρουάριος 2003, σ. 193-218.

Revue du Marché Commun

Les Articles 30 et suivants CEE et les procédures de contrôle prévues par la Directive 83/189/CEE, της Sabine LECRENIER, αριθ. 283, Ιανουάριος 1985, Editions Techniques et Economiques, Παρίσι.

Vers l'Achèvement du Marché Intérieur: l'évolution des procédures de contrôle prévues par la Directive 83/189/CEE depuis quatre ans, της Sabine LECRENIER, αριθ. 315, Μάρτιος 1988, Editions Techniques et Economiques, Παρίσι.

Revue du droit de l'Union européenne (πρώην Revue du marché unique européen)

La 'certification', la reconnaissance mutuelle et le marché unique, του Jacques McMILLAN, αριθ. 2-1991, Editions Clément Juglar, Παρίσι.

La procédure de contrôle des réglementations techniques prévue par la nouvelle directive 83/189/CEE, των Joachim FRONIA και Giuseppe CASELLA, αριθ. 2-1995, Editions Clément Juglar, Παρίσι.

Le mécanisme de transparence réglementaire en matière de services de la société de l'information instauré par la directive 98/48/CE, του Salvatore D'ACUNTO, αριθ. 4-1998, Editions Clément Juglar, Παρίσι.

La directive 98/48 prévoyant un mécanisme de transparence réglementaire pour les services de la société de l'information: un premier bilan après 12 mois de fonctionnement, του Salvatore D'ACUNTO, αριθ. 3-2000, Editions Clément Juglar, Παρίσι.

Journal des Tribunaux - droit européen

Le contrôle des règles techniques des Etats et la sauvegarde des droits des particuliers, της Sabine LECRENIER, αριθ. 35, January 1997, Editions Larcier, Βρυξέλλες.

Revue Europe

L'application concrète du principe de transparence dans la sphère des services de la société de l'information, του Rodolphe MUÑOZ, 2001, Δεκέμβριος, Chronique, σσ. 3-6.

Gaceta Jurídica de la C.E.

El control de los Reglamentos Técnicos de los Estados y la Salvaguardia de los Derechos de los Particulares, της Sabine LECRENIER, GJ 1997, D-28.

Gaceta jurídica de la Unión Europea y de la competencia

Inaplicabilidad por los jueces nacionales de las reglamentaciones técnicas no notificadas a la Comisión Europea: la sentencia Lemmens del TJCE, του Luis GONZÁLEZ VAQUÉ, αριθ. 201, Ιούλιος - Ιούλιος 1999, Μαδρίτη, σσ. 45-50.

Diritto comunitario e degli scambi internazionali

Direttiva n.98/48/CE: qualche novità in materia di libera circolazione dei servizi, του Salvatore D'ACUNTO, αριθ. 2-1999, Editoriale scientifica, Μιλάνο-Πάρμα-Νεάπολη.

SEW Tijdschrift voor Europees en economisch recht

Notificaties onder Richtlijn 98/34: preventieve controle op het vrije verkeer van goederen: stand van zaken 2003, του J. Goossen, τόμ. 51, αριθ. 3, Μάρτιος 2003, σσ. 94-102.

II. ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

(κατά χρονολογική σειρά)

Οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 1965 περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (ΕΕ 22 της 9.2.1965, σ. 369/65), η οποία καταργήθηκε με την οδηγία 2001/83/ΕΚ της 6ης Νοεμβρίου 2001 περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1967 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1) και μετέπειτα τροποποιήσεις.

Οδηγία 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1976 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 169).

Ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1985 για νέα προσέγγιση στο θέμα της τεχνικής εναρμόνισης και τυποποίησης (ΕΕ C 136 της 4.6.1985, σ. 1).

Οδηγία 88/182/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1988 που τροποποιεί την οδηγία 83/189/ΕΟΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 81 της 26.3.1988, σ. 75).

Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 1989 για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23) όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/36/ΕΚ (ΕΕ L 202 της 30.7.1997, σ. 1).

Ψήφισμα του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με τη σφαιρική προσέγγιση του θέματος της αξιολόγησης της πιστότητας (ΕΕ C 10 της 16.1.1990, σ.1).

Οδηγία 90/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μέσω της εφαρμογής της παροχής ανοικτού δικτύου (*Open Network Provision - ONP*), (ΕΕ L 192 της 24.7.1990, σ. 1). Καταργήθηκε με την οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 2002 σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33).

Οδηγία 92/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1992 για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 24) η οποία τροποποιήθηκε και καταργήθηκε με την οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΕΕ L 11 της 15.1.2002, σ. 4).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 315/93 του Συμβουλίου της 8ης Φεβρουαρίου 1993 για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών για τις προσμείξεις των τροφίμων (ΕΕ L 37 της 13.2.1993, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

Οδηγία 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών (ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27). Καταργήθηκε με την οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1).

Οδηγία 93/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1993 για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 175 της 19.7.1993, σ. 1). Η οδηγία αυτή θα καταργηθεί από την 31^η Δεκεμβρίου 2005 από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων, ΕΕ L 139, 30.04.2004, σ. 1-54).

Απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 για τις ενότητες που αφορούν τις διάφορες φάσεις των διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας και τους κανόνες επίθεσης και χρήσης της σήμανσης πιστότητας «CE» που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης (ΕΕ L 220 της 30.8.1993, σ. 23).

Οδηγία 94/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 1994 που τροποποιεί σημαντικά για δεύτερη φορά την οδηγία 83/189/ΕΟΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 100 της 19.4.1994, σ. 30).

Οδηγία 94/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1994, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες αφορούν τα σκάφη αναψυχής (ΕΕ L 164, 30.6.1994, σ. 15), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/44/ΕΚ της 16ης Ιουνίου 2003 (ΕΕ L 214 της 26.8.2003, σ. 18).

Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994 για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10) όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/12/ΕΚ της 11ης Φεβρουαρίου 2004 (ΕΕ L 47 της 18.2.2004, σ. 26).

Οδηγία 95/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 σχετικά με τη χρήση προτύπων για τη μετάδοση τηλεοπτικού σήματος (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 51).

Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37). Αυτή η οδηγία κωδικοποιήσε και κατήργησε την οδηγία 83/189/ΕΟΚ και τις μετέπειτα τροποποιήσεις της.

Οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/ΕΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 217 της 5.8.1998, σ. 18).

Οδηγία 98/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 1998 για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους (ΕΕ L 320 της 28.11.1998, σ. 54).

Οδηγία 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών (ΕΕ L 91 της 7.4.1999, σ. 10).

Οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29).

Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

III. ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Οδηγός για τη λειτουργία της διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών, οδηγία 83/189/ΕΟΚ της 28ης Μαρτίου 1983, οδηγία 88/182/ΕΟΚ της 22ας Μαρτίου 1988, οδηγία 94/10/ΕΚ της 23ης Μαρτίου 1994, Έγγρ. 94/94 της 8ης Ιουνίου 1995 - Γενική Διεύθυνση ΙΙΙ - Βιομηχανία.

Ανακοίνωση της Επιτροπής (86/С 245/05) σχετικά με τη μη τήρηση ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών. ΕΕ C 245, 1.10.1986, σ. 4.

Έκθεση σχετικά με τη λειτουργία της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ «για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών» 1984 - 1987, COM(88) 722 τελικό.

Έκθεση σχετικά με τη λειτουργία της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ το 1988 και 1989, (προληπτικά μέτρα κατά των τεχνικών εμποδίων στις συναλλαγές), COM(91) 108 τελικό.

Έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ κατά το 1990 και 1991, COM(92) 565 τελικό.

Έκθεση της επιτροπής περί της λειτουργίας της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ κατά το 1992, 1993 και 1994, COM(96) 286 τελικό.

Έκθεση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή - Η εφαρμογή της οδηγίας 98/34/ΕΚ από το 1995 μέχρι το 1998, COM(2000) 429 τελικό.

Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, αξιολόγηση της εφαρμογής της οδηγίας 98/34/ΕΚ στον τομέα των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, COM(2003) 69 τελικό.

Έκθεση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή - Η εφαρμογή της οδηγίας 98/34/ΕΚ από το 1999 μέχρι το 2001, COM(2003) 200 τελικό.

«Γενική προσέγγιση στο θέμα της πιστοποίησης και των δοκιμών - Τα μέσα για την ποιότητα των βιομηχανικών προϊόντων» (Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο), COM(89) 209 τελικό, ΕΕ C 267 της 19.10.1989, σ. 3.

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 30ής Οκτωβρίου 1995 σχετικά με την ευρύτερη χρήση της τυποποίησης στην κοινοτική πολιτική, COM(95) 412 τελικό.

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 24ης Ιουλίου 1996 σχετικά με την «τυποποίηση και την παγκόσμια κοινωνία της πληροφορίας: η ευρωπαϊκή προσέγγιση», COM(96) 359 τελικό.

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή - Η κανονιστική διαφάνεια στην εσωτερική αγορά για τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, και πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τρίτη τροποποίηση της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών, της 24ης Ιουλίου 1996, COM(96) 392 τελικό, ΕΕ C 307 της 16.10.1996.

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: Σχέδιο προγράμματος δράσης για την ενιαία αγορά, COM(97) 184 τελικό.

National regulations applicable to products in the internal market - a worrying situation [Εθνικοί κανονισμοί που επηρεάζουν προϊόντα στην εσωτερική αγορά - μια ανησυχητική κατάσταση] - Έγγραφο των υπηρεσιών της Επιτροπής της 28ης Φεβρουαρίου 1995 - ΙΙΙ/2185 τελικό.

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 29ης Δεκεμβρίου 2000 - Μια στρατηγική για την εσωτερική αγορά υπηρεσιών, COM(2000) 888 τελικό.

Έκθεση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 30ής Ιουλίου 2002 – Η κατάσταση της εσωτερικής αγοράς υπηρεσιών, COM(2002) 441 τελικό.

Σχέδιο οδηγού σχετικά με την οδηγία 98/48/EK η οποία καθιερώνει ένα μηχανισμό διαφάνειας στον τομέα των κανονισμών που αφορούν τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, Έγγρ. S-42/98 – EL (οριστ.) – Γενική Διεύθυνση III – Βιομηχανία και Γενική Διεύθυνση XV – Εσωτερική αγορά και χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Ανακοίνωση της Επιτροπής της 20ής Απριλίου 2004 - Υποστήριξη των διαρθρωτικών αλλαγών: Μια βιομηχανική πολιτική για τη διευρυμένη Ευρώπη, COM(2004) 274 τελικό.

Ανακοίνωση προς το Εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο - Συνεργασία για την οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση - Νέο ξεκίνημα για τη στρατηγική της Λισσαβόνας - Ανακοίνωση του προέδρου Barroso σε συνεννόηση με τον αντιπρόεδρο Verheugen, της 2ας Φεβρουαρίου 2005, COM(2005) 24 τελικό.

IV. ΑΛΛΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Σύμβαση αριθ. 180 του Συμβουλίου της Ευρώπης για την ενημέρωση και τη νομική συνεργασία όσον αφορά τις «υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας», Μόσχα, 4.10.2001.

V. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Αποφάσεις για ενέργειες επιβολής

Απόφαση της 2ας Αυγούστου 1993, Επιτροπή κατά Ιταλίας, υπόθεση C-139/92, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 4707

Απόφαση της 1ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά Γερμανίας, υπόθεση C-317/92, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 2039

Αποφάσεις της 14 July 1994, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, υποθέσεις C-52/93 και C-61/93, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 3591 και 3607

Απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 1996, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, υπόθεση C-273/94, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 31

Απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 1996, Επιτροπή κατά Ιταλίας, υπόθεση C-289/94, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 4405

Απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1997, Επιτροπή κατά Ιταλίας, υπόθεση C-279/94 Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 4743

Απόφαση της 7ης Μαΐου 1998, Επιτροπή κατά Βελγίου, υπόθεση C-145/97 Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 2643

Απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2000, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, υπόθεση C-341/97, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 6611

Απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας, υπόθεση C-230/99, Συλλογή της Νομολογίας σ. I -1169

Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2005, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, υπόθεση C-500/03

Αποφάσεις που εκδόθηκαν ύστερα από αίτηση προδικαστικής απόφασης

Απόφαση της 30ής Απριλίου 1996, CIA Security, υπόθεση C-194/94, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 2201

Απόφαση της 20ής Μαρτίου 1997, «Bic-Benelux», υπόθεση C-13/96, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 1753

Απόφαση της 16ης Ιουνίου 1998, Lemmens, υπόθεση C-226/97, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 3711

Απόφαση της 11ης Μαΐου 1999, Albers, υπόθεση C-425/97 to C-427/97, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 2947

Απόφαση της 3ης Ιουνίου 1999, Colim, υπόθεση C-33/97, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 3175

Απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, Unilever, υπόθεση C-443/98, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 7535

Απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2000, Snellers, υπόθεση C-314/98, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 8633

Απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2000, Donkersteeg, υπόθεση C-37/99, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 1223

Απόφαση της 8ης Μαρτίου 2001, Van der Burg, υπόθεση C-278/99, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 2015

Απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2002, Canal Satélite Digital SL, υπόθεση C-390/99, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 607

Απόφαση της 6ης Ιουνίου 2002, Sapod Audic/Eco-Emballage SA, υπόθεση C-159/00, Συλλογή της Νομολογίας σ. I - 5031

Απόφαση της 21ης Απριλίου 2005, Lars Erik Staffan Lindberg, υπόθεση C-267/03

Απόφαση της 2ας Ιουνίου 2005, Mediakabel, υπόθεση C-89/04

Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2005, Lidl Italia, υπόθεση C-303/04

Παραρτηματα

Παράρτημα 1

ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΑΦΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΤΥΧΗ «ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ» ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ.

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γενική Διεύθυνση Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles
Ηλ. ταχ.: Dir83-189-Central@cec.eu.int
Ιστοθέση: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>

2. ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ – ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ

ΒΕΛΓΙΟ

Τηλ. (32-2) 206 46 89
Ηλ. ταχ.: belnotif@mineco.fgov.be
Ιστοθέση: <http://www.mineco.fgov.be/>

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΤΣΕΧΙΑΣ

Τηλ. (420) 224 90 71 39
Ηλ. ταχ.: eu9834@unmz.cz
Ιστοθέση: <http://www.unmz.cz>

ΔΑΝΙΑ

Τηλ. (45) 35 46 63 66
Ηλ. ταχ.: noti@ebst.dk
Ιστοθέση: <http://www.ebst.dk/Notifikationer>

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τηλ. (49) 30 20 14 63 53
Ηλ. ταχ.: infonorm@bmwa.bund.de
Ιστοθέση: <http://www.bmwa.bund.de>

ΕΣΘΟΝΙΑ

Τηλ. (372) 625 64 05
Ηλ. ταχ.: el.teavitamine@mkm.ee
Ιστοθέση: <http://www.mkm.ee>

ΕΛΛΑΔΑ

Τηλ. (30) 21 02 12 03 01
Ηλ. ταχ.: 83189in@elot.gr
Ιστοθέση: <http://www.elot.gr>

ΙΣΠΑΝΙΑ

Τηλ. (34) 913 79 84 64
Ηλ. ταχ.: d83-189@ue.mae.es

ΓΑΛΛΙΑ

Τηλ. (33) 153 44 97 04
Ηλ. ταχ.: d9834.france@industrie.gouv.fr

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Τηλ. (353) 18 07 38 80
Ηλ. ταχ.: tony.losty@nsai.ie
Ιστοθέση: <http://www.nsai.ie/>

ΙΤΑΛΙΑ

Τηλ. (39) 06 47 05 22 05
Ηλ. ταχ.: ucn98.34.italia@attivitaproduttive.gov.it
Ιστοθέση: <http://www.minindustria.it/>

ΚΥΠΡΟΣ

Τηλ. (357) 22 40 93 10
Ηλ. ταχ.: dir9834@cys.mcit.gov.cy
Ιστοθέση: <http://www.cys.mcit.gov.cy>

ΛΕΤΟΝΙΑ

Τηλ. (371) 701 32 36
Ηλ. ταχ.: notification@em.gov.lv

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Τηλ. (370) 52 70 93 47
Ηλ. ταχ.: dir9834@lsd.lt
Ιστοθέση: <http://www.lsd.lt>

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Τηλ. (352) 469 74 61
Ηλ. ταχ.: see.direction@eg.etat.lu
Ιστοθέση: <http://www.see.lu>

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Τηλ. (36) 13 74 28 73
Ηλ. ταχ.: notification@gkm.hu
Ιστοθέση: <http://www.gkm.hu/dokk/main/gkm>

ΜΑΛΤΑ

Τηλ. (356) 21 24 24 20
Ηλ. ταχ.: notification@msa.org.mt
Ιστοθέση: <http://www.msa.org.mt>

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Τηλ. (31) 505 23 21 34
Ηλ. ταχ.: enquiry.point@tiscali-business.nl

ΑΥΣΤΡΙΑ

Τηλ. (43) 17 11 00-5896
Ηλ. ταχ.: not9834@bmwa.gv.at
Ιστοθέση: <http://www.bmwa.gv.at/>

ΠΟΛΩΝΙΑ

Τηλ. (48) 226 93 54 07
Ηλ. ταχ.: notyfikacja@mg.gov.pl

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Τηλ. (351) 212 94 82 36
Ηλ. ταχ.: not9834@mail.ipq.pt
Ιστοθέση: <http://www.ipq.pt>

ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Τηλ. (386) 14 78 30 41
Ηλ. ταχ.: contact@sist.si

ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Τηλ. (421) 252 49 35 21
Ηλ. ταχ.: steinlova@normoff.gov.sk

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Τηλ. (358) 916 06 46 86
Ηλ. ταχ.: maaraykset.tekniset@ktm.fi
Ιστοθέση: <http://www.ktm.fi>

ΣΟΥΗΔΙΑ

Τηλ. (46) 86 90 48 82
Ηλ. ταχ.: 9834@kommers.se
Ιστοθέση: <http://www.kommers.se>

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Τηλ. (44) 20 72 15 14 88
Ηλ. ταχ.: 9834@dti.gsi.gov.uk
Ιστοθέση: <http://www.dti.gov.uk/strd>

ΕΑΕ

Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ
Τηλ. (32-2) 286 18 71
Ηλ. ταχ.: DRAFTTECHREGESA@eftasurv.int
Ιστοθέση: <http://www.eftasurv.int>

ΕΖΕΣ

Τηλ. (32-2) 286 17 49
Ηλ. ταχ.: DRAFTTECHREGGFTA@efta.int
Ιστοθέση: <http://www.efta.int>

ΤΟΥΡΚΙΑ

Τηλ. (90) 31 22 12 58 98
Ηλ. ταχ.: comertm@dtm.gov.tr
Ιστοθέση: <http://www.dtm.gov.tr/>

Παράρτημα 2

ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΤΥΧΗ «ΠΡΟΤΥΠΑ» ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γενική Διεύθυνση Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας
DG ENTR/C/2 Τυποποίηση
BREY 8/24
B-1049 Brussels
Φαξ: (32-2)299.56.72
entr-standardisation@cec.eu.int

2. ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ

CEN CMC (Κέντρο Διαχείρισης της CEN)

Rue de Stassart 36
B-1050 Brussels
Τηλ.: 32.2.550.08.11
Φαξ: 32.2.550.08.19
infodesk@cenorm.be
http://www.cenorm.be

CENELEC Central Secretariat (Κεντρική Γραμματεία CENELEC)

Rue de Stassart 35
B-1050 Brussels
Τηλ.: 32.2.519.68.71
Φαξ: 32.2.519.69.19
info@cenelec.org
http://www.cenelec.org

ETSI

650 Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex
Τηλ.: 33.4.92.94.42.00
Φαξ: 33.4.93.65.47.16
Κέντρο επικοινωνίας: helpdesk@etsi.org
http://www.etsi.org

3. ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΑΦΗΣ ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

ΒΕΛΓΙΟ

Institut Belge de Normalisation (IBN)
Belgisch Institut voor Normalisatie (BIN)
Av. de la Brabançonne 29
B - 1000 Brussels, Belgium
Τηλ.: + 32 2 738 01 11
Φαξ: + 32 2 733 42 64
info@ibn.be
http://www.ibn.be

Comité Electrotechnique Belge (CEB)
Belgisch Elektrotechnisch Comité (BEC)
Boulevard Auguste Reyers 80
B - 1030 Brussels, Belgium
Τηλ.: + 32 2 706 85 70
Φαξ: + 32 2 706 85 80
centraloffice@bec-ceb.be
http://www.bec-ceb.be

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΤΣΕΧΙΑΣ

Czech Standards Institute (CNI)
Biskupský dvur 5
CZ-110 02 Praha 1
Τηλ.: + 420 221 802 111
Φαξ: + 420 221 802 301
info@csni.cz
http://www.csni.cz

ΔΑΝΙΑ

Dansk Standard – DS
Kollegievej 6
DK-2920 Charlottenlund, Denmark
Τηλ.: + 45 39 96 61 01
Φαξ: + 45 39 96 61 02
dansk.standard@ds.dk
http://www.ds.dk

National IT and Telecom Agency – NTA
Holsteinsgade 63
DK-2100 Copenhagen
Τηλ.: + 45 35 450 000
Φαξ: + 45 35 450 021
hbp@itst.dk

GERMANIA

Deutsches Institut für Normung (DIN)
Burggrafenstrasse 6
10787 Berlin, Germany
Τηλ.: +49 30 2601 0
Φαξ: +49 30 2601 1231
postmaster@din.de
<http://www.din.de>

DKE Deutsche Kommission
Elektrotechnik Elektronik Informationstechnik
im DIN und VDE
Stresemannallee 15
D-60596 Frankfurt am Main, Germany
Τηλ.: + 49 69 63 08 332
Φαξ: + 49 69 96 31 52 18
dke.zbi@vde.com
<http://www.dke.de>

ΕΣΘΟΝΙΑ

Estonian Centre for Standardization - EVS
Aru Street, 10
EE - 10317 TALLIN
Τηλ.: + 372 605 50 50
Φαξ: + 372 605 50 70
info@evs.ee
<http://www.evs.ee>

ΕΛΛΑΔΑ

Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης (ΕΛΟΤ)
Αχαρνών 313
GR - 11145 Αθήνα
Τηλ.: + 30 210 21 20 100
Φαξ: + 30 210 21 20 131
Ηλ. διεύθυνση: info@elot.gr
Διεύθυνση URL: <http://www.elot.gr>

ΙΣΠΑΝΙΑ

Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR)
Génova 6
E - 28004 Madrid, Spain
Τηλ.: + 34 91 432 60 00
Φαξ: + 34 91 310 31 72
info@aenor.es
<http://www.aenor.es>

ΓΑΛΛΙΑ

Association Française de Normalisation (AFNOR)
11, avenue Francis de Pressensé
F-93571 Saint-Denis La Plaine Cedex
Τηλ.: + 33 1 41 62 80 00
Φαξ: + 33 1 49 17 90 00
norminfo@afnor.fr
<http://www.afnor.fr>

Union Technique de l'Electricité (UTE)
33, avenue de Général Leclerc B.P. 23
F - 92262 Fontenay-aux-Roses Cedex
Τηλ.: + 33 1 40 93 62 00
Φαξ: + 33 1 40 93 44 08
ute@ute.asso.fr
<http://www.ute-fr.com>

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

National Standards Authority of Ireland (NSAI)
Glasnevin
IRL - Dublin 9, Ireland
Τηλ.: + 353 1 807 38 00
Φαξ: + 353 1 807 38 38
nsai@nsai.ie
<http://www.nsai.ie>

Electro-Technical Council of Ireland Limited - ETCI
Unit H12, Centrepoint Business Park
Oak Road
IRL - Dublin 12, Ireland
Τηλ.: + 353 1 807 3905
Φαξ: + 353 1 807 3838
etci@nsai.ie
<http://www.etci.ie>

ΙΤΑΛΙΑ

Ente Nazionale Italiano di Unificazione (UNI)
Via Battistotti Sassi, 11b
I-20133 Milano, Italy
Τηλ.: + 39 02 70 02 41
Φαξ: + 39 02 70 10 61 06
uni@uni.com
<http://www.uni.com>

Comitato Elettrotecnico Italiano - CEI
Via Saccardo, 9
I - 20134 MILANO
Τηλ.: + 39 02 21 00 61
Φαξ: + 39 02 21 00 62 10
cei@ceiuni.it
<http://www.ceiuni.it>

ΚΥΠΡΟΣ

Κυπριακός Οργανισμός Τυποποίησης
Γωνία Λεωφορικού Λεμεσού και Κώστα
Αναξαγόρου 30,
3^{ος} όροφος, 2014 Λευκωσία
T.K 16197, 2086
Τηλ: + 357 2241 1411
Φαξ: + 357 2241 1511
Ηλ. ταχ: cystandards@cys.org.cy
<http://www.cys.mcit.gov.cy>

ΛΕΤΟΝΙΑ

Latvian Standard - LVS
K. Valdemara Street, 157
LV - 1013 RIGA
Τηλ.: + 371 7371 308
Φαξ: + 371 7371 324
lvs@lvs.lv
<http://www.lvs.lv>

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Lithuanian Standards Board - LST
T. Kosciuskos g., 30
LT - 01100 VILNIUS
Τηλ, Φαξ: + 370 5 212 62 52
lstboard@lsd.lt
<http://www.lsd.lt>

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Service de l'Énergie de l'État (SEE)
Organisme Luxembourgeois de Normalisation
B.P. 10
L-2010 Luxembourg
Τηλ.: + 352 46 97 46 1
Φαξ: + 352 46 97 46 39
see.normalisation@eg.etat.lu
<http://www.see.lu>

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Hungarian Standards Institution-MSZT
Üllői ut. 25
HU-1091 Budapest
Τηλ.: + 36 1 456 68 00
Φαξ: + 36 1 456 68 823
h.pongrcz@mszt.hu
<http://www.mszt.hu>

ΜΑΛΤΑ

Malta Standards Authority (MSA)
Second Floor, Evans Building
Merchant Street
MT-Valletta VLT 03
Τηλ.: + 356 21 24 24 20
Φαξ: + 356 21 24 24 06
info@msa.org.mt
<http://www.msa.org.mt>

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Nederlands Normalisatie-instituut –NEN
Vlinderweg, 6
Postbus 5059
NL - 2600 GB Delft, Netherlands
Τηλ.: + 31 15 2 690 390
Φαξ: + 31 15 2 690 190
info@nen.nl
<http://www.nen.nl>

Netherlands Elektrotechnisch Comité - NEC

Vlinderweg, 6
Postbus 5059
NL - 2600 GB Delft, Netherlands
Τηλ.: + 31 15 269 03 90
Φαξ: + 31 15 269 01 90
nec@nen.nl
<http://www.nen.nl>

ΑΥΣΤΡΙΑ

Österreichisches Normungsinstitut (ON)
Postfach 130
Heinstrasse 38
A - 1020 Vienna, Austria
Τηλ.: +43 1 213 00 0
Φαξ: +43 1 213 00 818
office@on-norm.at
<http://www.on-norm.at>

Österreichisches Elektrotechnisches Komitee (OEK) beim
Austrian Electrotechnical Association (OVE)
Eschenbachgasse 9
A-1010 Vienna
T: +43 1 5876373-32
Φ: +43 1 5867408
M: +43 664 1123 999
ove@ove.at
www.ove.at

ΠΟΛΩΝΙΑ

Polish Committee for Standardization (PKN)
ul. Swietokrzyska, 14
PL - 00 - 950 WARSZAWA
Τηλ.: + 48 22 55 67 591
Φαξ: + 48 22 55 67 786
intdoc@pkn.pl
<http://www.pkn.pl>

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Instituto Português da Qualidade (IPQ)
Rua António Gião, 2
P-2829-513 Caparica, Portugal
Τηλ.: + 351 21 294 81 00
Φαξ: + 351 21 294 81 01
info@mail.ipq.pt
<http://www.ipq.pt>

ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Slovenian Institute for Standardization (SIST)
Šmartinska cesta 140
SI-1000 Ljubljana
Τηλ.: + 386 1 478 30 13
Φαξ: + 386 1 478 30 94
Sist@sist.si
<http://www.sist.si>

ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Slovak Standards Institute (SUTN)
Karloveská 63
PO Box 246
SK-840 00 Bratislava 4
Τηλ.: + 421 2 60 29 44 74
Φαξ: + 421 2 65 41 18 88
ms_post@sutn.gov.sk
<http://www.sutn.gov.sk>

Slovak Electrotechnical Committee - SEV
Karloveska, 63
P.O. Box 246
SK – 840 00 Bratislava 4
Τηλ.: + 421 2 6029 4468
Φαξ: + 421 2 6541 1888
sev@sutn.gov.sk
<http://www.sutn.gov.sk>

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry
PO Box 116
FI-00241 Helsinki, Finland
Τηλ.: + 358 9 149 93 31
Φαξ: + 358 9 146 49 25
sfs@sfs.fi
<http://www.sfs.fi>

SESKO Standardisation in Finland
Särkiniementie 3
P.O. Box 134
FI - 00211 Helsinki, Finland
Τηλ.: + 358 9 696 391
Φαξ: + 358 9 677 059
info@sesko.fi
<http://www.sesko.fi>

Finnish Communications Regulatory Authority (FICORA)
Postal address: P.O. Box 313
00181 Helsinki
Τηλ.: + 358 9 69 661
Φαξ: + 358 9 69 66 410
info@ficora.fi
<http://www.ficora.fi>

ΣΟΥΗΔΙΑ

SIS, Swedish Standards Institute
Sankt Paulsgatan 6
S - 118 80 Stockholm, Sweden
Τηλ.: + 46 8 555 520 00
Φαξ: + 46 8 555 520 01
info@sis.se
<http://www.sis.se>

Svenska Elektriska Kommissionen (SEK)
Kistagången 19
Box 1284
S - 164 29 Kista Stockholm, Sweden
Τηλ.: + 46 84 44 14 00
Φαξ: + 46 84 44 14 30
snc@sekom.se
<http://www.sekom.se>

ITS – Information Technology Standardisation
Box 1284
SE – 164 29 KISTA, Sweden
Τηλ.: + 46 8 444 1424
Φαξ: + 46 8 444 1430
info@its.se
<http://www.its.se>

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

British Standards Institution (BSI)
Chiswick High Road 389
GB - London W4 4AL, United Kingdom
Τηλ.: + 44 208 996 90 00
Φαξ: + 44 208 996 74 00
info@bsi-global.com
<http://www.bsi-global.com>

British Electrotechnical Committee (BEC)
BSI Group Headquarters
389 Chiswick High Road
GB - London W4 4AL, United Kingdom
Τηλ.: + 44 208 996 74 59
Φαξ: + 44 208 996 74 60
mike.graham@bsi-global.com
<http://www.bsi-global.com>

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΟΔΗΓΙΑ 98/34/ΕΚ: ένα μέσο συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των επιχειρήσεων για την εξασφάλιση της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

2005 — 95 σ. — 29,7 x 21 cm

ISBN 92-894-6916-1

ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Οι επί πληρωμή εκδόσεις της Υπηρεσίας Εκδόσεων διατίθενται μέσω ενός παγκόσμιου δικτύου αντιπροσώπων πωλήσεων.

Ποια διαδικασία πρέπει να ακολουθήσετε για να αποκτήσετε κάποια έκδοση;

Αφού προμηθευτείτε τον κατάλογο των αντιπροσώπων πωλήσεων, επιλέξτε τον αντιπρόσωπο που σας ενδιαφέρει και επικοινωνήστε μαζί του για να δώσετε παραγγελία.

Πώς θα προμηθευτείτε τον κατάλογο των αντιπροσώπων πωλήσεων;

- Συμβουλευθείτε τον ιστοχώρο της Υπηρεσίας Εκδόσεων
<http://publications.eu.int/>
- Ή ζητήστε τον κατάλογο μέσω φαξ στον αριθμό (352) 2929-42758 και θα τον λάβετε σε έντυπη μορφή

Στόχος του παρόντος φυλλαδίου είναι να αποτελέσει οδηγό κατανόησης του μηχανισμού για την αποφυγή της πρόκλησης εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων, καθώς και στην ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών όσον αφορά τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Το φυλλάδιο περιλαμβάνει σχολιασμό της οδηγίας 98/34/EK, της νομοθεσίας που θεσπίστηκε για την εφαρμογή του μηχανισμού αυτού. Καλύπτει τις τροποποιήσεις που εισήχθησαν μετέπειτα, στις 20 Ιουλίου 1998, με την οδηγία 98/48/EK η οποία επέφερε σημαντική αλλαγή στη διαδικασία, επεκτείνοντάς την ώστε να συμπεριλάβει την πληροφόρηση σχετικά με τους κανόνες που αφορούν τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Οι διατάξεις της οδηγίας δημοσιεύονται συνοδευόμενες από λεπτομερή σχόλια που καταδεικνύουν τη σημασία και την εμβέλειά τους για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη: τα κράτη μέλη, τους εθνικούς και ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, αλλά επίσης και κυρίως τους πραγματικούς ή δυνητικούς οικονομικούς φορείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το παρόν φυλλάδιο αποτελεί έγγραφο των υπηρεσιών της Επιτροπής και δεν δεσμεύει την Επιτροπή καθ' οιονδήποτε τρόπο. Το μόνο νομικά δεσμευτικό κείμενο είναι αυτό της οδηγίας 98/34/EK, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/EK. Η πρωτότυπη γλώσσα του παρόντος φυλλαδίου είναι η αγγλική.

Υπηρεσία Εκδόσεων

Publications.eu.int

ISBN 92-894-6916-1

9 789289 469166